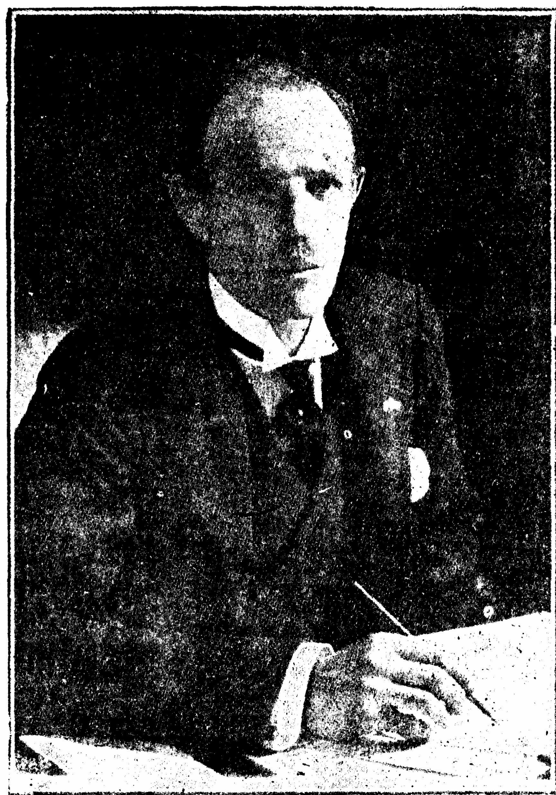
நமது இராஜப்பிரதிநிதியும் அவர் மனைவியும்.

இர்வின் பிரபு.

இர்வின் பிரபுவின் மனைவி.

உ
ஓம்
பரப்பிரஹ்மணேநம:

ஆனந்தபோதினி

"எப்பொரு ளெத்தன்மைத் தாயினு மப்பொருண்
மெய்ப்பொருள் காண்ப தறிவு"—திருவள்ளுவர்.

தொகுதி 13	பிரபவஞு ஐப்பசிமீ கஉ 1927ஞு அக்டோபர்மீ 17உ	பகுதி 4

கடவுள் வணக்கம்.

காரிட்ட வாணவக் கருவறையி லறிவற்ற
கண்ணிலாக் குழவி யைப்போல்
கட்டுண் டிருந்தவெமை வெளியில்விட் டல்லலாங்
காப்பிட் டதற்கி சைந்த
பேரிட்டு மெய்யென்று பேசுபாழ்ம் பொய்யுடல்
பெலக்கவினை யமுத மூட்டிப்
பெரியபுவ னத்தினிடை போக்குவர வுறுகின்ற
பெரியவினை யாட்ட மைத்திட்
டேரிட்ட தன்சுருதி மொழிதப்பி னமனைவிட்
டிடருற வுறுக்கி யிடர்தீர்த்
திரவுபக லில்லாத பேரின்ப வீட்டினி
லிசைந்துதுயில் கொண்மி னென்று
சீரிட்ட வுலகன்னை வடிவான வெந்தையே
சித்தாந்த முத்தி முதலே
சிரகிரி விளங்கவரு தக்ஷிணா மூர்த்தியே
சின்மயா னந்த குருவே. (1)

அகண்ட மென்ன வருமறை யாகமம்
புகன்ற நின்றன்மை போதத் தடங்குமோ
செகங்க ளெங்குந் திரிந்துநன் மோனத்தை
உகந்த பேருனை யொன்றுவ ரையனே. (2)

ஐய னேயுனை யன்றி யொருதெய்வம்
கையி னாற்றொழ வுங்கரு தேன்கண்டாய்
பொய்ய னாகிலும் பொய்யுரை யேன்சுத்த
மெய்ய னாமுனக் கேவெளி யாகுமே. (3)

அரும்பொருள் விளக்கம்.

1. "தாயிலும் அன்பன் பூமகள் நண்பன்" என்கிறபடி இறைவன் தாயைப் பார்க்கிலும் பேரருளுடையவனாதலின், அவ்விறைவனைத் தாயின் ஸ்தானத்திலிருத்திச் சேதனர் வழிபடுவது மரபு.

தாயானவள் தன்கருப்பையிற் கட்டுண்ட குழந்தையை வெளிப்படுத்தி அதன் பாதுகாப்பிற்கு உரித்தான பற்பல தொழிலையும் மேற்கொள்ளுவது போல, இறைவனும், ஆணவமலத்தாலேற்படுகின்ற கருக்குழியில் எத்தகைய உணர்ச்சியு மின்றிக் குருட்டுப் பிறவியைப்போல் கட்டுப்பட்டிருந்த உயிர்களை வெளிவரச் செய்து உரிய பெயர்தந்து பாதுகாப்பது மல்லாமல், தன் ஆணையை மீறி நடப்பின் தண்டனை யடையவுஞ் செய்கின்றனன். பின்னும் அவன் உயிர்கள்மீது கொண்டுள்ள காருண்யத்தால் அவ்வுயிர்கட்கு நேர்ந்த துன்பத்தைப் போக்கி நிரதிசயானந்த வீட்டில் நித்திரை புரியவும் வைக்கின்றனன்.

காரிட்ட ஆணவம்—இது, எல்லாப் பதார்த்தங்களையும் மறைத்துத் தன்னைக் காட்டி நிற்கும் பூத இருள் போலன்றி, தன்னையுங் காட்டாது, தனக்குள்ளே யிருக்கின்ற ஆன்மாவையுங் காட்டாது இருப்பது. கார்இட்ட= கருமையாகிய.

கருவறை=கருவாகிய சிறுவீடு.

'அறிவற்ற கண்ணிலாக் குழவியைப்போல் கட்டுண்டிருந்த வெமை' என்பது எல்லா உயிர்களையும், ஆணவமலம், பிடித்து, மாணிக்கமணியை விஷ வாய்க்கு ளடக்கிய பாம்பைப்போலவும், பச்சையாய் முளைத்து உலர்ந்து விறகாகுமட்டும் அக்கினியைத் தெரியாமல் மறைத்து வைத்திருக்கும் காட்டம் போலவும், ஞானக்கண்ணை மறைத்து அறிவுஞ்செயலும் இறக்கும்படி வைக்குமாதலின், அவ்வாறிருந்த எங்களை என்பதாம்.

அல்லலாங் காப்பிட்டு—பாலகுமார விருத்தப் பருவத்துச் சகலாவத்தைப் படுத்தி, பருவத்துக் கேதுவான கலாதி ஞானத்தினைக் கொடுத்து, செயலற்ற உயிர்கள் வாங்கிக்கொள்ள வாழ்வதற்கேற்ற கருவிகளை யளித்து, உயிருக் குயிராயிருந்து இறைவன் காப்பன் என்பதாம். இக்காப்பு கன்மத்துக்குத் தக்கபடி அமைய ஆகாமியம் ஏறுதற்குக் காரணமாய்ச் சென்மத்தை யுண்டாக்குமாதலால் 'அல்லல்' எனப்பட்டது.

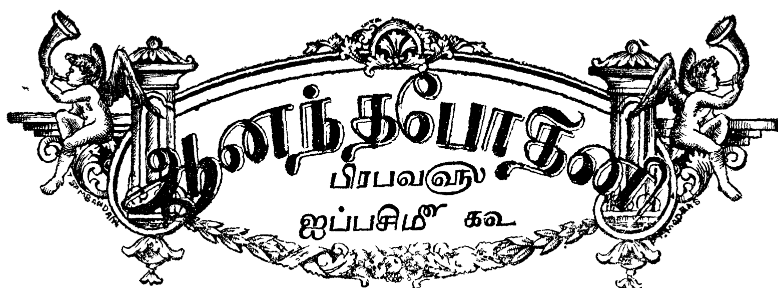
இசைந்தபேர் = இறைவன் பெயரும் அவனுடைய அடியார்களின் பெயரும்.

பெலக்க=பலப்பட.
போக்கு வரவு=இறப்பு, பிறப்பு.
உறுக்கி=தண்டித்து.

2. சர்வ வியாபியாயுள்ள இறைவனை வியாபக அருட் போதத்தாலல்லது ஏகதேசப்பட்ட சீவ போதத்தா லறியக் கூடாது. மூர்த்திதலந் தீர்த்த முறையே தரிசித்தவர்க்கே மௌன நிலையுண்டு.

போதம்=தற்போதம்.
உகந்த=அடைந்த.

3. வெளிப்படை.

இந்தியர்களும் சர்வ தேச சங்கத்தாரும்.

உலகத்திலுள்ள எல்லாத்தேச அரசாங்கத்தார்களும் ஒன்று பட்டவர்களா யிருக்கவேண்டுமென்று ஆதியில் டென்னிசன் என்னும் பிரபல ஆங்கிலக்கவி கருதியது இப்போது ஒருவாறு நிறைவேறியுளது. முன்பு அமெரிக்கா அரசாங்கத் தலைவராயிருந்த உட்ரௌ வில்சன், உலகத்திலுள்ள எல்லாத்தேச அரசாங்கத்தார்களின் சங்கம் ஒன்று ஏற்படுத்துவதற்கு அதிக பிரயத்தனஞ்செய்த தன் பயனாக அத்தகைய சங்கம் இப்போது ஏற்பட்டுள்ளது. இந்தச் சங்கத்தை ஏற்படுத்த இப்போதுதான் முயற்சி செய்யப்பட்டதாக வாசகர்கள் நினைக்கலாகாது. இதற்குமுன் பல சமயங்களில் பிரயத்தனஞ் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஆதியில் கிரீஸ் தேசத்தில் 'அச்சயன் சங்கம்' என்றும், 'எட்டோலியன் சங்கம்' என்றும், ஜெர்மனியில் 'யால்வரின் சங்கம்' என்றும் சில சங்கங்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டன; பிரான்ஸ் தேசத்திலும் இத்தாலி நாட்டிலும் இத்தகைய சங்கங்கள் ஒருகாலத்தில் ஏற்படுத்தப்பட்டிருந்தன. ஆனால், இந்தச் சங்கங்களெல்லாம், தங்களுக்கருகில் அதிக ஆதிக்கம் பெற்றிருந்த அரசாங்கத்தார்களுக்குச் சரி சமானமாயிருக்க, சில நாடுகளின் அரசாங்கத்தார்கள் ஒன்றுபட்டிருப்பதற்கு ஏற்படுத்தப்பட்டனவாகும். இவ்வாறு அவர்கள் அன்பின் மேலீட்டினால் ஒன்றுபடாமல் பயத்தின் காரணமாக ஒன்றுபட்டிருக்க முற்பட்டபோதிலும், அவர்களுள் ஒவ்வொருவரும் மற்றவர்களுக்குத் தெரியாமல் இரகசியத்தில் பல ஏற்பாடுகள் செய்தபடியால், நாளடைவில் அவர்களுக்குச் சங்கத்தின் விஷயத்தில் ஊக்கம் குன்றியது. அவர்கள், தங்கள் சங்கத்தில் ஒன்றுகூடிப் பல விஷயங்களைப்பற்றி யோசித்துப்

பல தீர்மானங்கள் செய்தனர். ஆனால், சங்கத்தில் சேர்ந்திருந்த அரசாங்கத்தார்களின் பண சம்பந்தமாக அவர்களுக்கு யாதொரு அதிகார மில்லாம லிருந்தபடியாலும், அவர்கள் கூட்டத்தில் தீர் மானிக்கப்பட்டபடி காரியத்தை நடத்துமாறு சங்கத்தில் சேர்ந் திருந்த அரசாங்கத்தார்களைப் பலவந்தம் செய்வதற்கு அவர்களிடத் தில் சங்கத்தைச் சேர்ந்த போர்வீரர்க ளில்லாம லிருந்தபடியாலும் அவர்கள் ஒன்றும் செய்ய முடியாமற் போய்விட்டது; அவர்கள் கூட்டத்தில் செய்யப்பட்ட தீர்மானத்தின்படி காரியத்தை நடத் தாத ஓர் அரசாங்கத்தார் விஷயமாக யாதொரு நடவடிக்கையும் எடுத்துக்கொள்ள அச்சங்கத்தார் இயலாதவர்களா யிருந்தார்கள். இத்தகைய சங்கம் ஆதியில் பல சமயங்களில் ஏற்பட்டிருந்தும் யாதொரு நலனும் ஏற்படாமற் போய்விட்டது; சங்கத்தில் சேர்ந் திருந்த அரசாங்கத்தார்கள் சங்கத்தின் விஷயமாக, தக்க சிரத்தை காட்டாததனால் சங்கம் நாளடைவில் அழிந்து போய்விட்டது. அதன் பின்னர், ஒவ்வொரு தேச அரசாங்கத்தாரும் யுத்த ஆயுதங் களையும் போர்வீரர்களையும் பெருக்க முற்பட்டனர்; அவர்களுக் குள் அடிக்கடி யுத்தம் நிகழ்ந்தது. 1914-ம் ஆண்டிலிருந்து 1918-ம் ஆண்டுவரையில் நடைபெற்ற உலக மகாயுத்தத்தில் 32 தேசங்களின் அரசாங்கத்தார்களும் ஜனங்களும் ஈடுபட்டிருந்தனர். அந்த யுத்தம் ஏற்பட்டதன் பயனாக உலகத்திலுள்ள எல்லாத் தேசங்களின் ஜனங் களுக்கும் அதிக கஷ்டமும், வறுமையும், சஞ்சலமும் ஏற்பட்ட படியால், உலகில் மறுபடியும் யுத்தம் ஏற்படாத படிக்கும் உலகில் ஜனங்கள் நிம்மதியாகவும் சந்தோஷமாகவும் வாழும்படிக்கும் செய் வதற்கு மிஸ்டர் வில்சனின் முயற்சியினால் 'உலகத்திலுள்ள எல்லாத் தேச அரசாங்கத்தார்களின் சங்கம்' என்று பெயரிடப்பட்ட ஒரு சங்கம் சில வருடங்களுக்குமுன் ஏற்படுத்தப்பட்டு, அச்சங்கத்தின் காரியாலயம், ஐரோப்பாவிலுள்ள தேசங்களில் மிகச் சிறியதான சுவிட்ஸர்லாண்ட் தேசத்தின் தலை நகராகிய ஜினீவாவில் ஸ்தாபிக் கப்பட்டது. இந்தச் சங்கத்தில் உலகத்திலுள்ள எல்லா அரசாங்கத் தார்களும் அங்கத்தினராகச் சேரலாமென்றும், அங்கத்தினர்கள், சங்க விஷயமாக ஏற்படும் செலவுக்கு, சங்கத்தார் நிச்சயிக்கும் சந் தாவைச் செலுத்த வேண்டுமென்றும், உலகத்திலுள்ள ஜனங் களையோ அல்லது ஒரு தேசத்திலுள்ள ஜனங்களையோ பாதிக்கும் விவகாரங்களைப்பற்றி யோசித்து ஒரு முடிவு தீர்மானிப்பதற்கு சங்கத்தில் சேர்ந்திருக்கும் அரசாங்கத்தார்களின் பிரதிநிதிகள்

வருடத்திற் கொருமுறை ஒன்றுகூடி யோசிக்கவேண்டுமென்றும், சங்கத்தில் சேர்ந்திருக்கும் அரசாங்கத்தார்களில் எந்த இரண்டு அரசாங்கத்தார்களுக்காவது எந்த விஷயத்தைப்பற்றியாவது தகராறு ஏற்பட்டால் அந்த இரண்டு அரசாங்கத்தார்களும் தங்களுக்குள் ஏற்பட்ட தகராறுக்குரிய விருத்தாந்தங்களை உடனே சங்கத்தார்க்குத் தெரிவிக்க வேண்டுமென்றும் சங்கத்தார் விதிகள் ஏற்படுத்தியிருக்கின்றனர். இந்தச் சங்கம், மிஸ்டர் வில்சனின் முயற்சியினால், 1914-18-ம் வருட யுத்தத்தில் வெற்றியடைந்த அரசாங்கத்தார்களால் ஏற்படுத்தப்பட்டதாகும். சங்கத்தார், ஜெர்மனி அரசாங்கத்தாரைச் சில மாதங்களுக்கு முன் வரையில் சங்கத்தில் ஓர் அங்கத்தினராகச் சேர்த்துக்கொள்ளப் பிரியப்படாமல், பிறகு சேர்த்துக்கொண்டனர். இந்தச் சங்கம் ஏற்பட்டதற்கு அமெரிக்கா அரசாங்கத்தார் ஆதிபீடமாயிருந்தபோதிலும் அவர்கள் பிறகு இந்தச் சங்கத்தின் ஓர் அங்கத்தினராகச் சேர விரும்பவில்லை. சங்கத்தில் சேர்ந்திருக்கும் அரசாங்கத்தார்களில் இங்கிலாந்து அரசாங்கத்தாரும் பிரென்சு அரசாங்கத்தாரும் முதன்மையானவர்களாயிருக்கிறார்கள். இந்திய அரசாங்கத்தாரும் இந்தச் சங்கத்தில் சேர்ந்திருக்கிறார்கள். சங்கவிஷயமாக ஏற்படும் செலவுக்குத் தேவையாயுள்ள பணத்தைப் பெறுவதற்குச் சங்கத்தார், அங்கத்தினர்களுக்குப் பலவிதமான சந்தா நிச்சயித்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் சந்தா விஷயமாக, இந்திய ஜனங்களாகிய நம்மை இங்கிலாந்து ஜனங்களுடனும், பிரான்சு ஜனங்களுடனும் சேர்த்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் இங்கிலாந்து அரசாங்கத்தாருக்கும் பிரான்சு அரசாங்கத்தாருக்கும் விதித்திருக்கும் சந்தாவை நம் இந்திய அரசாங்கத்தாருக்கும் விதித்திருக்கிறார்கள். இங்கிலாந்து, பிரான்ஸ், இந்தியா ஆகிய இந்த மூன்று தேசங்களின் அரசாங்கத்தார்கள், மற்ற அரசாங்கத்தார்கள் செலுத்தும் சந்தாவுக்கு அதிகப்பட்ட சந்தா செலுத்துகிறார்கள். இந்தச் சங்கத்தில், 32-கோடி இந்தியர்களாகிய நாம் அங்கத்தினராகச் சேர்ந்திருந்தபோதிலும் நமக்கு யாதொரு நற்பயனும் இதுபரியந்தம் ஏற்படவில்லை. ஏழை ஜனங்களாகிய நாம் செலுத்தும் வரிப்பணத்திலிருந்து வருடா வருடம் பல லக்ஷக் கணக்கான ரூபாய்கள் சந்தாவாகச் செலுத்தப்படுகின்றன. சங்க விஷயமாகவுள்ள காரியங்களைக் கவனிப்பதற்குப் பெருத்த சம்பளத்தில் அனேக உத்தியோகஸ்தர்கள் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். நாம், சந்தாவாகப் பல லட்சக் கணக்கான

ரூபாய்கள் செலுத்தியபோதிலும், நம் நாட்டிலுள்ள 32-கோடி மக்களில் ஒருவரையாகிலும் சங்கத்தார், சங்கக் காரியாலயத்தில் சமீபகாலம் வரையில் ஓர் உத்தியோகஸ்தராக நியமிக்கவில்லை. நமக்கு விதிக்கப்பட்டிருக்கும் சந்தா அதிகமானதா யிருக்கிறபடியால் அதைக் குறைக்க வேண்டுமென்று நம் இந்திய அரசாங்கத்தார் சங்கத்தாருக்கு ஒரு விண்ணப்பம் அனுப்பி யிருக்கிறார்கள். ஆனால், சங்கத்தார் இதைக் குறைக்கமாட்டார்களென்று தெரியவருகிறது. அவர்கள், இந்தியர்களாகிய நமக்கு அனுகூலம் ஏற்படுவதற்குத் தக்க ஏற்பாடுகள் செய்யக் கிஞ்சித்தேனும் சிரத்தை எடுத்துக் கொள்வதில்லை. இங்கிலாந்து அரசாங்கத்தாரும், அந்த அரசாங்கத்தாருக்கு உட்பட்ட அரசாங்கத்தார்களும் ஒன்றுகூடிய ஒருகூட்டம் சமீபத்தில் நடைபெற்றது. அந்தக் கூட்டத்திற்கு இந்திய அரசாங்கத்தாரின் பிரதிநிதியாகச் சென்றவர், அக்கூட்டத்தில் பேசுகையில், இந்தச் சங்கத்தில் அங்கத்தினரா யிருக்கும் இந்திய அரசாங்கத்தாரை மற்ற அரசாங்கத்தார்களுடன் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கையில் இந்திய அரசாங்கத்தார், ஒரு சபையார் முன்னிலையில் பாடும் ஒரு பெண்மகளுக்கு ஒப்பாக விருப்பதாகக் கூறினார். அவர் கூறியதுபோல், இந்திய அரசாங்கத்தாரால் நியமிக்கப்பட்டு இந்தச் சங்கத்தின் வருடாந்தக் கூட்டத்திற்கு அனுப்பப்படும் நம்முடைய இரண்டு பிரதிநிதிகள், ஆங்கிலேயர் அணியும் உடை தரித்துக்கொண்டு, சங்கத்தின் வருடாந்தரக் கூட்டத்தில் அதிக கம்பீரமாக அமர்ந்து, தாங்கள் ஆங்கில மொழியில் பேசுவதில் வல்லவர்களென்பதை மற்ற அரசாங்கத்தார்களின் பிரதிநிதிகள் தெரிந்துகொள்ளும்படிக்கு அம்மொழியில் கொஞ்சநேரம் பேசுகிறார்கள். அவர்கள் அக்கூட்டத்தில் பேசும் விஷயங்களைப்பற்றி மற்ற அரசாங்கத்தார்கள் தக்கபடி கவனிப்பதில்லை. இந்திய ஜனங்களாகிய நாம், இந்தச் சங்கத்தில் அங்கத்தினரா யிருந்து வருடத்தில் பல லட்சக்கணக்கான ரூபாய்கள் சந்தா செலுத்திக் காணும் பலன் இதுதான்.

ஓம் தத் ஸத்.

பாபு சுரேந்திர நாத் பனர்ஜி.

(105-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

'ஸிவில் சர்விஸ்' உத்தியோகம் இல்லாது போனதைக் குறித்து அவர் முதலில் சிறிது வருந்தினாரெனினும், கல்வி இலாகாவில் பிரவேசித்தபிறகு அவர் அதிக ஊக்கத்துடன் உழைத்து வந்தார். அவருடைய போதனாசக்தி வங்காளமெங்கும் புகழ் மணத்தைப் பரப்பிற்று. 1876-ல் இவரை ஆங்கில உபந்நியாசகராக 'மெட்ராபாலிடன்' கலாசாலையில் நியமித்தார்கள். இதோடுகூட 1881-ல் அவர் பிரீ சர்ச்சு கலாசாலையிலும் சொற்பொழிவாளராக இருந்து வந்தார். சுதேச பாஷாபிமானங்கள் தோன்ற 1882-ல் பாபு ஓர் சிறு தேசீயக் கலாசாலையை ஸ்தாபித்து அதற்கு 'லார்டு ரிப்பன்' கலாசாலையென்று பெயரிட்டார். வங்காளத்தின் பெரிய அறிவாளிகளே இக்கலாசாலை வளர்த்துவந்தது. இந்தியர்களே இக்கலாசாலையில் உபந்நியாசர்களாக நியமிக்கப் பட்டார்கள். இக்கழகம் வங்காளத்தில் பொன்னே போல் போற்றப்பட்டு வந்ததால் பல ஸ்ரீமான்கள் அதற்கு உதவிபுரிந்து வந்தார்கள். பனர்ஜியின் கழகத்தொண்டு இவ்வாறாக, அவர்,

பக்தியுள்ள பத்திராதிபர்

பதவியிலிருந்து செய்துவந்த வேலையைப்பற்றி சிறிது வரைவோம். லார்டு லிட்டன் இராஜப்பிரதிநிதியாக விளங்கியகாலத்தில், பாபு, ஸ்ரீஜத் W. C. பனர்ஜியால் ஆரம்பிக்கப்பட்ட வங்காளி என்ற பத்திரிகையின் ஆசிரியர் பதவியை ஏற்றார். அத்துறையில் சித்த சுத்தியுடன் தீவிரமாய் உழைத்துவந்தார். இவர் வங்காளிப் பத்திரிகையின் ஆசிரியாக இருந்தபோது வேறு எந்த வெளியீடும் வங்காளத்தில் தலையெடுக்க முடியவில்லை. அககாலத்தில் 'வங்காளி' ஒன்றுதான் வெளி நாடுகளில் சொந்த நிருபர்களை வைத்து நடத்திவந்தது. பத்திரிகாசிரியத் தொழிலில் கண்டதைக் கண்டவாறே எழுதி, சத்தியத்தை ஸ்தாபித்து, அதர்மத்தைக் கண்டித்து வருபவருக்கு ஆபத்து வந்தணுகுவது சகஜம். பனர்ஜி அன்னியரின் சில அடாத செயல்களைக் கண்டித்து வந்தார். இதைக்கண்ட அவர்கள் இவரை அடக்க, தக்கசமயம் பார்த்திருந்தனர். தருணமும் வந்தது. 1883-ல் கல்கத்தா நியாயாதிபதிகள் ஒருவழக்கில் நீதிஸ்தலத்திற்கு ஆலயத்திலுள்ள விக்ரகத்தைக் கொண்டு வரும்படி உத்திரவிட்டதைக் குறித்து வங்காளி தீவிரமாகக் கண்டித்து எழுதியது.

அதனால் இவர் இரண்டுமாதக் கடுங்காவல் அனுபவிக்க நேர்ந்தது. பனர்ஜி மன்னிப்புக்கேட்டு மன்றாடியும் நீதிபதிகள் மறுத்தனர். பாபு சிறை

வாசஞ்செய்து திரும்பியதும் வங்காளத்தில் சுற்றுப்பிரயாணம் செய்து மக்களுக்குத் தேசாபிமானத்தை ஊட்ட ஆரம்பித்தார். இவர் சென்ற இடமெல்லாம் மக்கள் இவருக்குச் சிறப்புச் செய்து இவரைக் கொண்டாடினர். வங்காளத்தால் ஏனைய மாகாணங்களிலும் சுதேசாபிமானம் சுடர்விட்டெரியவாரம்பித்தது. லார்டு லிட்டன் காலக்கிளர்ச்சியின்போதும், லார்டு ரிப்பனின் ஒப்பான உதவியின்போதும், லார்டு கர்சனின் காருண்ய பரிபாலனத்தின் போதும், லார்டு மிண்டோவின் சட்ட சீர்திருத்தங்கள் நிகழ்ந்தபோதும், வங்காளிப் பத்திரிகையின் வாயிலாக இவர் புரிந்துவந்த தொண்டைச் சிலாகித்து எழுத எவராலியலும்? இராஜீய ஞானத்தை மக்களுக்கு ஊட்ட முதல் முதலாகத் துணிந்த வெளியீடு இந்தியாவில் இதுவே யெனலாம். இராஜீகப் பதிப்பக விசேடக் கூட்டத்தில் (Imperial Social Conference) இவர் பதிப்பாசிரியத் தொழிலின் பாங்கைப்பற்றிப் பெரிதும் விளக்கி, வெளிநாட்டுப் பத்திரிகைகளின் வேலைகளை ஆராய்ந்து இந்தியநாடு தன்னாட்சி பெற்று வாழவேண்டுமென்று விண்ணப்பஞ் செய்துகொண்டார். 1876-ம் ஆண்டு ஜூலைமீ 26உ "இந்தியர் சங்கம்" ஒன்று கல்கத்தாவில் ஆனந்த மோகன போஸ் போன்ற பல பெரியாரின் ஆதரவில் ஸ்தாபிக்கப்பட்டது. அச்சங்கத்தின் ஆரம்ப விழாவன்று, பாபுவின்

ஏக புத்திரரின் மரணம்

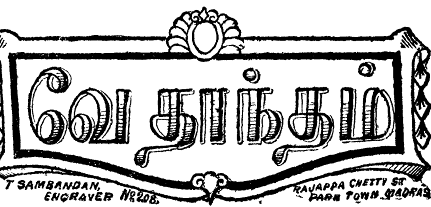
நேர்ந்தது. ஆயினும் பாபுவின் தேசாபிமானம், அவரை அச்சங்கக் கட்டிடத்தில் கொண்டுவந்து விட்டுவிட்டது. புத்திரனுடைய மரணத்தை அவர் பெரிதாக நினைக்கவில்லை; தமது தேசத்தொண்டின் கடமையே பெரிதென்றுணர்ந்தனர்; அதன் காரியதரிசி பதவியைக் கருத்துடன் வகித்தார். தேச சஞ்சாரம்—சுற்றுப்பிரயாணம் செய்து அரசாங்க விஷயங்களில் நமக்குப் பிரதி நிதித்துவம் வேண்டுமென்று விளக்கிவந்தார். அந்த இந்திய சங்கம் காங்கிரசுக்கு நிகரான வேலைகளைச் செய்து வந்தது. முதல் முதல் பம்பாயில் காங்கிரஸ் மகாசபையின் திறப்புவிழா நிகழ்ந்தபொழுது அவர் சில அசௌகரியங்களை முன்னிட்டு அதற்குச் செல்லாவிடினும் இரண்டாவது காங்கிரஸ் முதல் அவர் விடாது சென்றுவந்தார். காங்கிரசின் ஐந்தாம் ஆண்டு விழாவில் இவர் செய்த ஓர் தேன்மாரியெனத்தகும் சொன்மாரியால் 60,000 ரூபாய் காங்கிரசுக்கு மூலதனமாகச் சேர்ந்தது. இனி இவருடைய

காங்கிரஸ் தொண்டு

வருமாறு: ஐந்தாவது காங்கிரஸின் தீர்மானப்படிச் சீமைக்கு இந்தியர் குறைகளை எடுத்தோதி, மாகாண சட்டசபையில் இந்தியர்களுக்குப் பிரதிநிதித்துவத்தின் அவசியத்தைக் கூறச்சென்ற நியுக்தர்களில் இவர் ஒருவராவர். இவர் சீமையில் சுற்றுப் பிரயாணஞ்செய்து பல உபந்யாசங்களைச் செய்தார். இவருடைய சொற்பொழிவைக் கேட்ட ஓர் மேனாட்டுப் பெரியார் "முதன் மந்திரியான வில்லியம் பிட் என்பவர் காலத்திற்குப் பிறகு அதிக சாதுர்யமாகப்பேசும் திறமையுடைய ஒருவரை நாம் இன்றுதான் கண்டோம்; விஷயத்தை விரித்துரைப்பதில் பாக்ஸ் போலவும், உபமான உபமேயத்துடன் விஷயத்தை விளக்குவதில் புருக்கைப் போலவும், களினமாகப் பேசுவதில் ஷெரிதனைப் போலவும் இவர் விளங்குகின்றார்" என்று ஓர் ஆங்கிலப் பத்திரிகையில் எழுதினர்.

(தொடரும்.) ஸ்ரீ. லக்ஷ்மீ காந்தன்.

வேதாந்த சார சங்கிரக வசனம்.

(109-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி.)

ஒரு க்காரியத்தைச் செய்து முடித்தற்கு இரண்டு கைகளின் உதவியும் அவசியமாயிருத்தல் போல மோக்ஷத்தையடைதற்கும் கர்மம் ஞானம் என்னும் இவ்விரண்டும் தேவையாம் என முன்னர் சங்கிக்கப் பட்டது. அச்சங்கை சரியன்று. ஏனெனில் இரண்டு கைகளும் ஒரே கர்த்தாவை ஆசிரயித்திருக்கின்றன. தவிர, இரண்டு கைகளும் கர்மத்திற்கே அதிகாரமுள்ளவை. ஆகலின் அவைகளிரண்டிற்கும் சேர்க்கைபொருந்தும். அதுபோல கர்மத்திற்கும் ஞானத்திற்கும் சேர்க்கை பொருந்தாது. ஏனெனில், ஞானத்திற்குக் கர்த்தா வேறு; கர்மத்திற்குக் கர்த்தா வேறு. ஞானத்தின் காரியம் வேறு; கர்மத்தின் காரியம் வேறு. இப்படி கர்த்தாவிலும் காரியத்திலும் பேதமுண்டாயிருத்தலின் ஒன்றற்கொன்று சேர்க்கையிற் பொருந்தாது. ஆகலின் இரண்டு கைகளின் திருஷ்டாந்தம் சரியன்று.

கர்மமானது கர்த்தாவால் செய்யப்படுவதற்கும் செய்யப்படாமலிருத்தற்கும் வேறொருவிதமாய்ச் செய்யப்படுவதற்கும் சாத்தியமானதாயிருக்கின்றது. (அதாவது ஒருவன் கர்மத்தைச் செய்தாலும் செய்யலாம்; செய்யாமலுமிருக்கலாம்; வேறொரு விதமாகவும் செய்யலாம். ஆகையால் கர்மமானது கர்த்தாவி னதீனப்பட்டதாகும்.) அப்படி வஸ்துவினுடைய ஞானமோ ஒரு போதும் கர்த்தாவிற் கதீனப்பட்டதாகாது. ஞானமானது வஸ்துவின் அதீனமானதே யாகும். ஒரு வஸ்துவை, உள்ளது உள்ளபடி அறியும் ஞானம் *பிரமாணத்தா லுண்டாகுமேயன்றி, கர்மத்தாலாயினும் யுக்திவன்மையாலாயினும் உண்டாதலில்லை.

சங்கை:— கர்மமானது கர்த்தாவி னதீனமானது. ஞானமோ அப்படி கர்த்தாவி னதீனமாகாது வஸ்துவி னதீனமேயாகும் என்று கூறப்பட்டது. அது சரியென்று தோன்றவில்லை. ஏனெனில் ஞானமானது வஸ்துவி னதீனமாகுமானால் † சம்சய ஞானம் ‡ விபர்யயஞானம் முதலானவை

---

* அந்தக் கரணத்தின் விருத்தியால் (தொழிலால்) அறியத்தக்க வஸ்துவிற்கு பிரமா என்று பெயர். அந்தப் பிரமாவை யறியக் காரணமாயிருப்பது எதுவோ அதற்குப் பிரமாணம் என்று பெயர்.

† சம்சயம்=சந்தேகம். தூரத்தில் நாட்டியிருக்கும் கட்டையைப் பார்த்து கட்டையோ புருஷனோ? எனச் சந்தேகித்தல் சம்சயஞானம்.

‡ விபர்யயம்=மாறுபாடாக அறிதல். கட்டையைப் பார்த்தும் புருஷன்தா னென்று கொள்ளுதல் விபர்யயஞானம்.

எப்படி யுண்டாகும்? உண்டாகலாகாதன்றோ? அப்படி உண்டவாதால் ஞானம் வஸ்துவி னதீனமன்று.

சமாதானம்:—சம்சயஞானம் முதலானவை பிரமாணத்தினுடைய லோபத்தால் (குறைவால், தோஷத்தால்) உண்டாவனவேயன்றி வஸ்துவி னதீனமானவையல்ல. (கட்டையா? புருஷனா? என்னும் சம்சயஞானம் முதலானவை கண்பார்வை முதலிய பிரமாணத்தினிடத்துள்ள தோஷத்தாலுண்டாவனவன்றி வஸ்துவி னதீனமானவையன்று. வஸ்துவோ நித்தியமும் முக்காலத்து முள்ளதும், ஸ்திரமும் வியாபகமுமானதுமாகிய பரப்பிரம்மமாகும். சுருதிரூபமாகிய பிரமாணமிருப்பின் கர்மாபேக்ஷையில்லாத அப் பரப்பிரம்மத்தின் ஞானம் தவறாமல் கிடைக்கும். எப்படி நல்ல பார்வையிருந்தால் ரூபஞானம் உண்டாகுமோ அப்படியே சுருதிவடிவப் பிரமாண மிருந்தால் வஸ்துவி னதீனமான ஞானம் உண்டாகின்றது.

உருவத்தை யறியும் விஷயத்தில் புருஷனுடைய கண்கள் யாதொரு கர்மத்தையும் அபேக்ஷிக்கிறதில்லை. அதுபோல, சிரவணாதிகளால் உண்டான ஞானம் பிரம்ம வஸ்துவைப் பிரகாசிப்பிக்கச் செய்யும் விஷயமாய்க் கர்மத்தை யபேக்ஷியாது, கர்மம் கர்த்தாவி னதீனமானதாகும். நன்மை தீமைகள் கர்த்தாவி னதீனமானவை. ஞானம் பிரமாணாதீனமானதாகும். இப் பிரபஞ்சம் மாயையின் வசப்பட்டதாகும்.

(கர்மத்தால் மோக்ஷ முண்டாவதில்லை யெனில், சகலரும் மோக்ஷத்தையே விரும்புவார்களாதலின், கர்மத்திற்குக் கதி யாது? எனின், கூறுகிறார்.)

நித்தியா நித்திய வஸ்து விவேகமில்லாதவனும், இகலோக பரலோக போகங்களினிடத்து ஆசையுள்ளவனும், விரக்தியடையாத மனத்தை யுடையவனும் எவனோ அவனுக்கே கர்மம் விதிக்கப்பட்டது.

எல்லாவற்றிலும் விரக்தியடைந்து மோக்ஷத்தை விரும்புபவனும் பிரம்மானந்தத்தை அபேக்ஷிக்கின்றவனுமாகிய விவேகிக்கோ கர்மம் விதிக்கப்படவில்லை.

(*ருணத்திரய விமுக்தனாகாமல் சந்யாசம் கொள்ளலாகாதாகலின் அதுவரையில் முமுக்ஷுவாயினும் கர்மம் செய்யவேண்டுமன்றோ? எனின்)

வேண்டுவதின்று. ஏனெனில் மோக்ஷத்தைக் கோரும் ஞானிக்கு எந்த தினத்தில் விரக்தியுண்டாகின்றதோ அந்த தினத்திலேதானே அவன் சந்யாசத்தைக் கைக்கொள்வது உத்தமமாகும் என்று சுருதி விதிக்கின்றது. ஆகையால் இந்தக் கர்ம சந்யாசம் (கர்மங்களை விடுதல்) பிரமாண சித்தமானது.

(உலகத்தில் பிறந்த ஒவ்வொருவரும் இயல்பாகவே மூன்று திறத்தார்க்குக் கடன்பட்டவர்களா யிருக்கின்றனர். அம்மூன்று திறத்தார் யாவர் எனின்: முனிவர், தேவர், தென்புலத்தார் அல்லது பிதிரர். இவர்களுள் முனிவர் கடன் கேள்வியாலும், தேவர்கடன் வேள்வியாலும், தென்புலத்தார் கடன் புதல்வரைப் பெறுதலாலும் தீர்க்கப்பட வேண்டும். இம்மூன்று

*ருணத்திரயம்=மூன்றுவகைக் கடன். (ருணம்=கடன்; திரயம்=மூன்று.)

கடன்களையும் தீர்க்காமலிருப்போர்க்குப் புண்ணிய லோகம் கிடைக்காமல் போவதோடு நரகத்துன்பமும் பிராப்தியாகும் என்று நூல்கள் கூறும். இந்த விதி கர்மத்தை யனுஷ்டிப்போர்க்கே யன்றி ஞானிகளுக்கன்று என்பது இங்கு அறியத்தக்கது.)

(வேதோக்தமான கர்மானுஷ்டானத்தை விடுவோனுக்கு பிரம்ம ஞானம் எங்ஙனம் சித்திக்கும்? எனின்: கூறுகிறார்.)

ஆத்மதத்துவமானது நித்தியாபரோக்ஷமாகலின் (எப்பொழுதும் பிரத்தியக்ஷமாகவே விளங்குவதாகலின்) அதைத் தெரிந்து கொள்வதற்கு வேதம் முதலானவை காரணமாகா. ஆகலின் பிரம்ம ஞானத்திற்கு கர்மம் சாதனமாகாது. பகவான் ஸ்ரீகிருஷ்ணரும் கீதையில் "தான் எனப்படுகின்ற அபரோக்ஷ (பிரத்தியக்ஷ) மான ஆத்மதத்துவமாகிய நான் வேதங்களாலும் தவத்தாலும் போத்யனுக (அறியப்பட) மாட்டேன் என்று வேதம் முதலானவற்றில் ஆத்மஞான சாதனத்தன்மையை நிஷேதித்துள்ளார்.

(ஞானம் என்பது தன்னையறிதலாம். அதாவது ஆன்மா தனது எதார்த்த வடிவைக் காணுதலாம். அந்த ஆன்மாவோ ஒரு ரூபமுடையதல்ல ஆகலின் இதுதான் ஆன்மா என்று சுட்டிக் காட்டமுடியாது. ஆனுல் வேதமானது ஆன்மாவல்லாத மற்றைப் பொருள்களைச் சுட்டி இதுவல்ல இதுவல்ல என்று கூறிக்கொண்டே போய் முடிவாக எது மிச்சமாய் நீக்க முடியாததாய் இருக்கிறதோ அதுதான் ஆன்மா; அதுதான் நீ என்று கூறுமேயன்றி, இதுதான் ஆன்மா என்று காட்டுவதில்லை. காண்பதாகிய வஸ்து ஒன்றும் காணப்படுவதாகிய வஸ்து ஒன்றும் என இரண்டு வஸ்துக்கள் அவ்விடத்தில் இல்லை; தானே தன்னைக் காணுதலாகிய நிலை, அதாவது ஆன்மா வானது வேறொன்றை எதிரிட்டு நோக்குதலின்றித் தன்மயமாகவே நிலைத்திருத்தலாம். இங்கு ஒரு சங்கை உண்டாகலாம். அதாவது பரப்பிரம்மத்தை யறிதலன்றோ ஞானம். அந்த ஞானமன்றோ முத்தியை யளிப்பது. அதைவிட்டுத் தன்னையறிதலால் அதாவது ஆன்மாவை யறிதலால் பயன் யாது என்று சங்கிக்கலாம். ஆன்மாவும் பரமான்மாவும் சொரூபத்தில் ஒன்றே. அதாவது ஆன்மா எத்தகைய சொரூபத்தையுடையதோ அத்தகைய சொரூபத்தையே பரமான்மாவும் உடையது. சிறிது பெரிது என்பதைத் தவிர அவ்விரண்டிற்கும் வேறு வித்தியாசமில்லை. 'ஆகையால் தானுகிய ஜீவ ஆன்மாவை யறிந்தால் தலைவனுகிய பரமான்மாவை யறிந்ததாகும். ஆன்மா குடநீருக்கும் பரமான்மா கடல்நீருக்கும் ஒப்பாம். குடசலமானது கடல் நீரிற் கலந்து கடலாகவே தோன்றுதல்போல, நான் என்னும் ஆன்மாவும் பரமான்மாவுடன் கலந்தால் பரமான்மாவாகும். அதுவே முத்திநிலை. இதையே வேதாந்த நூல்களெல்லாம் 'நீ பிரம்மமாகிறாய்' எனக் கூறுகின்றன.

"தன்னையும் தனக்கா தாரத் தலைவனை யுங்கண் டானேல்—பின்னையத் தலைவன் தானுய் பிரமமாய்ப் பிறப்புத் தீர்வன்—உன்னைநீ யறிந்தா யாகில் உனக்கொரு கேடு மில்லை," என்று கைவல்லியம் கூறுவதும் ஈண்டறியத்தக்கதாம். இதன்படி ஒருவன் தனது எதார்த்த வடிவத்தை யறிவானுனல், தான் ஜீவனல்ல வென்றும், ஜீவசாக்ஷியாகிய கூடஸ்தன் அல்லது ஆன்மாவே தானென்றும் அறிந்து, தன் ஆதாரத்தலைவனுன பரமான்ம சொரூபத்தையுமுணர்ந்து, அச்சொரூபமே தானுகும் பிரம்மான்ம ஐக்கியமடைவான் என்பது நூல்களின் கொள்கையாம். இதுபற்றியே ஆன்மதத்துவமானது நித்தியாபரோக்ஷமென்றும் அதைத் தெரிந்து கொள்வதற்கு வேதம் முதலானவை காரணமாகா வென்றும் கூறப்பட்டது.)

(தொடரும்) பூ. ஸ்ரீநிவாசன், தமிழ்ப்பண்டிதர், சித்தூர்.

ஆரியசித்தாந்தம்.

யோகம்.

(112-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி.)

இவ்வாறு வஜ்ரோலியாப் பிரயாசத்தால் விந்து தாரணம் செய்யும் யோகியின் சரீரத்தில் திவ்யமணம் உண்டாகும். எத்தனைகாலம்மட்டும் சரீரத்தில் விந்து நிலைத்திருக்கிறதோ அத்தனைகாலம் வரையில் எமபயம் அவனுக்குக் கிடையாது. ஸ்திரீயின் ரேதஸையும் கூடச்சேர்த்து மேல் இழுக்க வேண்டியிருப்பதால் அந்தப்பெண் ருது ஸ்நானம் செய்து பரிசுத்தமுள்ளவளாயிருத்தல் வேண்டும். நோயற்றவளாகவு மிருக்கவேண்டும்.

வஜ்ரோலிகரணம் முடிந்தபின், சுத்தமான விபூதியை நீரிட்டுக் குழைத்து நெற்றி, சிரசு, கண், இதயஸ்தானம் (மார்பு), புஜம், கை முதலிய உறுப்புக்களில் பூசிக்கொள்ளவேண்டும். இந்தக் கிரியைக்குச் சகஜோலி என்று பேர். இது யோகாங்கமேயாயினும் மோட்சத்துக்கு ஏதுவாம். ஆதலால் யோகிகள் இந்தச் சகஜோலி முத்திரையைச் சர்வசிலாக்கியமாகக் கொள்வார்கள். பொருமை யற்றவர்களும், உண்மையுணர்ந்த தத்துவஞானிகளும், தைரியமுள்ளவர்களும், புண்ணியசீலர்களுமான மஹான்களே யிந்த யோகத்தில் சித்தி பெறுவார்கள்.

இனி யிந்த யோகம் ஆடவர்மட்டுமே அனுஷ்டிக்க வேண்டுமென்கிற நியதியில்லை. ஸ்திரீகளும் யோகாப்பியாசம் செய்யலாம். அவர்கள் சரீரத்திலும் மூலாதாரமுதல் துவாதசாதாரங்களும், சந்திரசூரியாக்கினிகளும், அப்புமண்டலமும், அவ்வாதாரங்கள் தோறும் அதற்குரிய மந்திரயந்திர மூர்த்திகளும் இருத்தலால் யோகம் இருபாலார்க்கும் பொதுவேயாம்.

யோகத்துக் காதாரமாகிய ஆசனம் பிராணாயாம முதலியவற்றை அப்பியசித்து முறையே எல்லா முத்திரைகளுடனும் யோகம் செய்து சித்திபெறலாம். அவஜ்ரோலியால் புருஷர்களது விந்துவை ஆக்ரஹித்துக்கொண்டு யோகி யாகலாம். அதனால் அந்தப்பெண் ஆகாயத்தில் பறக்கவும், நினைத்த இடங்களுக்குச் செல்லவும், நினைத்த காரியங்களை முடிக்கவும் சக்தியுள்ளவளாவாள்.

அமரோலி என்பதும் சிறப்பினை யுடையது. இதனை அமரி, சிவாம்பு (சிவநீர்) என்று தமிழ்ச்சித்தர்கள் பதினெண்மரும் வழங்குகிறார்கள். சிவநீரைத் திருமூலர் திருமந்திரம் கூறுகின்றது. முதல்தாரையையும் கடைசித்தாரையையும் ஒழித்து நடுத்தாரையைக் கொள்ளவேண்டும். முதல்தாரை பித்தத்தை யதிகமாகவுடையது. கடைசிதாரை இரசமற்றது. ஆதலால் நடுத்தாரையே சிலாக்கியமாம். அமிர்தமயமாகும். இந்த அமரியை (சிறுநீரை) அருந்துவதும்,

பஸ்மத்துடன் கலந்து மூக்கில் நசியம் போல இழுப்பதும் வஜ்ரோலிக்கு விசேஷமென்பது மதாந்தரம். இதனால் நசியமிட்டு வஜ்ரோலியை அனுஷ்டிப்பதும் அமரோலி என்று கொள்க. இத்தன்மைத்தான வஜ்ரோலியை ஆண் பெண் இருதிறத்தாரும் அனுசரித்து யோகசித்தி பெறலா மென்பதும் மதாந்தரம்.

இந்த அமரோலி அப்பியாசத்தால் வெளியிட்ட அமிர்தத்தைத் திருநீற்றோடு சேர்த்துக் கலந்து தலை, கபாலம், கண், தோள், கழுத்து, இருதயம், கை முதலிய அவயவங்களில் தரிக்கவேண்டும். இப்படிச் செய்வதனால் அந்த யோகிக்கு ஞானதிருஷ்டி யுண்டாகும். இந்த முறைப்படி ஒரு ஸ்திரீயானவள் புருஷனது விந்துவை யிழுத்துச் சரீரத்தில் நிறுத்தினால் அவளும் யோகியாவாள். அவளது தேஜஸ் கெடாது. அவளுடைய சரீர ரஜஸும் விந்து வாய்விடும். அது இதயஸ்தானத்துக்குமேற் சென்று நாதத்தன்மையொழிந்து விந்துவாகுமென்று நூல்கள் கூறுகின்றன. பிந்துநாதங்கள் ஒன்று சேர்வதால் பரமபதம் உண்டாகும். சகல சித்திகளையும் தரும். இதனால் அழகும் பலமும் விருத்தியாகும்.

சக்திசாலனம்—அதாவது குண்டலிசக்தியின் அனுக்கிரகத்தினால் சுழுமுனையாகிய மோட்சவாயிலைத் திறத்தல். மோட்சத் துவாரமாகிய சுழுமுனை வாயிலைக் குண்டலிசக்தி முகத்தால் மூடிக்கொண்டு தூங்குகின்றது முன்னமே கூறப்பட்டது. அதை மீண்டுச் சிறிது விஸ்தரிக்கவேண்டுவ தவசியமாதலால் சிறிது கூறுகின்றோம். பரமேசுவரியாகிய குண்டலிசக்தி ஞானயோகிகளுக்கு மோட்சத்தையும் அஞ்ஞானிகளுக்குப் பந்தத்தையும் கொடுத்தருளும். ஆதலால் குண்டலிசக்தியை அறிவதே ஞானமாம். அறிந்தவன் பந்தத்தைக் கடந்தவனாவான். அந்தச் சக்தி பாம்பின் வடிவாய் இருப்பது. இந்தச்சக்தியை மூலாதாரத்தினின்றும் எழுப்பி மேலேஏறிச் செல்லும்படி செய்யவேண்டும். இடகலை கங்கை என்னப்படும். பிங்கலை யமுனை யென்னப்படும். இவற்றின் நடுவில் சுழுமுனை யிருக்கின்றது. இதன் வாயிலைத்தான் குண்டலி மூடிக்கொண்டிருக்கின்றது. அந்தச் சுழுமுனையே பிரமரந்திர நாடியாம். குண்டலிசக்தியை யோகபலத்தால் அவ்விடத்தை விட்டு விலக்கவேண்டும். யோகபலத்தால் மூலாக்கினியை மூட்டிச் சுடர்விட்டெரியும்படிசெய்தால் அந்தவெப்பம் தாங்காமல் குண்டலி அவ்விடம்விட்டு விலகி மேல்நோக்கிச் செல்லும்.

மூலாதாரத்துக்குமேல் ஒருசாண் பன்னிரண்டு அங்குல அளவில் கந்தஸ்தானமிருக்கின்றது. நாபிக்கும் இலிங்கஸ்தானத்துக்கும் மத்தியில் நாலு அங்குல விஸ்தீர்ண முள்ளதா யிருக்கும். பறவைகளின் முட்டையைப் போன்ற வடிவுள்ளது. அதில்தான் எழுபத்தீராயிரம் நாடிகள் தோன்றிப் பரவுகின்றன. இது பசுபட்சிகளுக்கு நடுவயிற்றிலிருக்கும். இதினின்றே இடைகலை பிங்கலை சுழுமுனை நாடிகள் உண்டாகின்றன. இதிலுள்ள சுழுமுனாடித் துவாரத்தில்தான் குண்டலிசக்தி படத்தினால் துவாரத்தை மறைத்துக்கொண்டு நித்திரைசெய்கின்றது. இதை மேலெழுப்புவதற்குச்

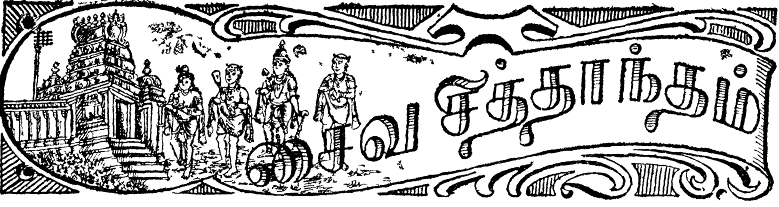
சக்திசாலன முத்திரையை அனுஷ்டிக்கவேண்டும். வஜ்ராசனத்தி லிருந்து கொண்டு இரண்டு கால்களையும் பரட்டிற்குமேல் கைகளால் பிடித்துக் கொண்டு மேற்படி கந்தஸ்தானத்தை நெருக்கவேண்டும். அதன்மேல் முற் கூறிய பஸ்திரையென்னும் கும்பகத்தைச் செய்யவேண்டும். இப்படிச் சக்தி சாலனம் செய்தலால் சக்தி விழித்துக்கொள்ளும். நாபிஸ்தானத்திலுள்ள சூரியனை மேலே யிழுக்கவேண்டும். இவையெல்லாம் பிராணாயாமம் சித்தித்த வனுக்கே கைகூடும். இப்படி நாலுநாழிகை செய்யவேண்டும். அதனால் சக்தி மேல்நோக்கிச் செல்லும். குண்டலி சுழுமுனைத் துவாரத்தைவிட்டு விலகுவ தால் வாயில் திறக்கப்படவே பிராணவாயு தடையின்றிச் சுழுமுனையில் பிர வேசிக்கும். இந்த யோகியை ரோகமும் மரணமும் அணுகா. அணிமா முதலிய அஷ்டசித்திகளையும் அடைவான். காலனை விளையாட்டாகவே வெல்வான். இந்த யோகி எப்போதும் இந்திரியங்களை அடக்கியிருக்க வேண்டும். மிதபோஜன முள்ளவனுயிருக்கவேண்டும். மிதபோஜன மின்ன தென்பது முன்னமே கூறப்பட்டது. ஆயினும் மீண்டும் ஒரு தடவை கூறு கின்றோம். காய் கறி சோறு முதலியன அரைவயிறும், தண்ணீர் கால்வயி றும் ஆக முக்கால்வயிறு நிரம்ப உண்பதேயாம். பிராணவாயு சஞ்சரிப்பதற் குக் கால்வயிறு விடவேண்டும். இந்தச் சக்தி சாலனத்தை ஒரு மண்டலம் அனுஷ்டிக்கவேண்டும். பஸ்திரையென்னும் கும்பகத்தையும் செய்யவேண் டும். இதனால் யோகி தன் சரீரத்தை வசப்படுத்திக்கொள்கிறான். சரீரத்தை வசப்படுத்திக் கொண்டவனுக்கு மரணாதிபயங்கள் ஒருபோது மில்லையாம்.

இந்தச் சக்தி சாலனத்தினால் எழுபத்தீராயிரம் நாடி சுத்தமாகும். உறுதி யோடு அப்பியாசிப்பதாலும், ஆசனங்களினாலும், பிராணாயாமத்தாலும், முத் திரைகளினாலும் சுழுமுனை வசமாக்கப்படும். அந்தக்கரண அடக்கத்தாலும் சாம்பவி உன்மனி முத்திரைகளும் யோகிகளுக்குச் சித்தியைத் தருவனவாம். இதுவே இராஜயோகம் என்னப்படும். நிர்விகற்ப விருத்தியாலேயே இராஜ யோகம் சித்தியாகவேண்டும். வேறு விஷயங்களில் சித்தத்தைச் செலுத்தா மல் கும்பகத்தைச் செய்யவேண்டும்.

அநாதி சுயம்புவாகிய ஸ்ரீ பரமேசுவரனால் முத்திரைகளும் மற்று முள்ளவைகளும் கூறப்பட்டன. இவற்றைக் குரு பரம்பரையாக உபதேசம் பெற்றுச் சிறப்படைந்திருக்கும் குருமுகத்தால் தெரிந்துகொள்ளவேண்டும். முறைப்படி உபதேசிக்கும் குருவை யீசுவரனாகவேகருதி வழிபடவேண்டும். குரு சேவை செய்து ஆசனபிராணாயாமங்களையும், முத்திரைகளையுந் தெரிந்து கொண்டு முறைதவறாமல் அப்பியாசிக்கிறவன் யோகத்தில் சித்தி பெறுவான்.

குருவே பிரம விஷ்ணு ருத்திராதி தேவர்களும் ஈசுவரனுமாவார் என் கிற வேதவாக்கியத்தில் நம்பிக்கைவைத்து அவரை அலட்சியம் பண்ணாமல் பூஜிக்கவேண்டும்; குருவும் பரமேசுவரனும் ஒருவரேயாவார். வேறாகமாட் டார். எந்தக் காரணத்தினாலும் குருவோடு வாதம் செய்வது கூடாது. அவர் கூறும் வாக்கியத்தை வேதவசனமாகவே மதிக்கவேண்டும். அத்துவைத பாவனையால் குரு ஈசுவரனே யாகிறார் என்பதை நிச்சயமாகக்கொண்டு குரு பக்தி செய்கிறவனுக்குச் சித்தியாகாதது ஒன்றுமில்லை. ஆதலால் யோக சித்திபெற்று முக்தியை அடையவிரும்பும் புருஷன் மறவாமல் குருவைப் பூஜிக்கவேண்டும்.

(தொடரும்) சிவானந்தசாகரயோகீஸ்வரர்.

எறிபத்தநாயனார் புராணத்தின் சில விசேடக் குறிப்புகள்.

(114-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி.)

இதுகாறுங் கூறியவாற்றால் அன்பே இம்மைப் பயனையும் மறுமைப் பயனையுந் தருவதான சிறந்த சாதனமாயிருப்பதால் காரைக்காலம்மையார் "இறவாத வின்ப வன்பு வேண்டி" விண்ணப்பித்துக் கொண்டதுபோல் நாமும் அதைப் பெறுவதற்கு எல்லாம் வல்ல முழுமுதலை இரந்து இறைஞ்சுவோமாக.

சிவபிரானருளாலேயே அன்பு அடையப்பெறும் என்பதனை "அந்த அன்பானது சிவபிரானுடைய அருளினாலெய்தும். அந்த அருளினாலே அன்பு உளதாம். அருளுண்டாயபோதே முத்தியானது காதலத்தில் எய்தியது போலாம்" என்ற வாயுசங்கிதை—உத்தரபாகம். அத்-22-26-கூறுவதனாலுந் துணியப்பெறும்.

இங்ஙனம் கூறிப்போந்த அன்புவகையில் எறிபத்த நாயனார் தலையன் புடையவரென்றும், அஃதும் சிவபிரான்மாட்டே யுடையவரென்றும், அவ் வன்பு அவருக்கு அளவுகடந்து மிகுந்துள்ளதென்றும், பின்வரும் செய்யுட்களால் அறியக்கிடக்கின்றது.

"பாய்தலும் விசைகொண் டுய்க்கும் பாகரைக் கொண்டு சீறிக்
காய்தழ லுமிழ்கண் வேழந் திரிந்துமேற் கதுவ வச்சந்
தாய்தலை யன்பின் முன்பு நிற்குமே தகைந்து பாய்ந்து
தோய்தனித் தடக்கை வீழ மழுவினாற் றுணித்தார் தொண்டர்."

(எறிபத்தநாயனார் புரா-24.)

"குழையணி காதி னானுக் கன்பராங் குணத்தின் மிக்கார்
பிழைபடி னன்றிக் கொல்லார் பிழைத்ததுண் டென்றுட் கொண்டு
மழைமத யானை சேனை வரவினை மாற்றி மற்ற
வுழைவயப் புரவி மேனின் றிழிந்தன னுலக மன்னன்." (ஷை-37.)

"மைத்தடங் குன்று போலு மதக்களிற் றெதிரே யிந்த
மெய்த்தவர் சென்றபோது வேறொன்றும் புகுதா விட்ட
வத்தவ முடையே னானே னம்பல வாண ரன்ப
ரித்தனை முனியக் கெட்டே னென்கொலோ பிழையென் றஞ்சி."(ஷை-38.)

"செறிந்தவர் தம்மை நீக்கி யன்பர்முன் ஜெழுது சென்றீ
தறிந்திலே னடியே னங்குக் கேட்டதொன் றதுதா னிற்க
மறிந்தவிக் களிற்றின் குற்றம் பாகரோ டிதனை மாள
வெறிந்ததே போது மோதா னருள்செயு மென்று நின்றார்."
(எறிபத்தநாயனார் புரா-39.)

"தொழுந்தகை யன்பின் மிக்கார் தொண்டினை மண்மேற் காட்டச்
செழுந்திரு மலரை யின்று சினக்கரி சிந்தத் திங்கட்
கொழுந்தணி வேணிக் கூத்த ரருளினாற் கூடிற் றென்றங்
கெழுந்தது பாகரோடு மியானையு மெழுந்த தன்றே. (ஷை-48.)

"தேனாரும் தண்பூங் கொன்றைச் செஞ்சடை யவர்பொற் றாளி
லானாத காத லன்ப ரெறிபத்த ரடிகள் சூடி"
வானாளுந் தேவர் போற்று மன்றுளார் நீறு போற்று
மேனாதி நாதர் செய்த திருத்தொழி லியம்ப லுற்றேன். (ஷை-57.)

7. கொலையானது இன்னவிடத்துப் பாவமாகாது புண்ணியமாகு மெனல்.

கொலையானது பாதகத்துளெல்லாம் தலையானதா யிருந்தாலும், அந்தணர், அறவோர், ஆசாரியர், ஆலயப்பணி முதலியவர்களுக் கிடையூறு செய்பவர்களைக் கொலைசெய்யலா மென்றும், தனதுயிர்க் கிறுதி வருவதா யிருந்தாலும் அதைப் பொருட்படுத்தாது அவ்விடையூறுகளைப் போக்கவேண்டு மென்றும், அப்படிச் செய்வதானது சிறந்த புண்ணியம் என்றும் அறிய வேண்டும்.

"தீய வினைத் தலை கொலை" (கொலைமறுத்தல்-4.)

"அந்தணரை மாதவரைக் கொல்லாதே வெல்லல்லார்
சிந்தவுஞ்செய் நீசெறியாய் தீங்கு." (சங்கற்ப நிராகரணம்)

"தேசிகர்க்குந் தீங்குசெயுந் தீம்பரைவெல் லல்லதுநீ
நாசமுறு சேர்வாய் நலம்." (ஷை)

"குரு விலிங்கசங் கமத்தினைக் குறித்தவற் றிடையூ
றொருவு தற்பொருட் டாற்றம துயிர்விடு மறவோர்
மருவி டும்பல மெமக்குமே வளம்பட வகுப்பா
னருமை யென்றன னனைத்தையு முணர்த்துபே ரறிவோன்."
(சிவபுண்ணியத் தெளிவு)

(தொடரும்) பஞ்சாட்சரபுரம், வாலையாநந்தம்.

சந்தாதாரர்களுக்கு:—சந்தா நம்பர் தெரியாதவர்கள் மாதமாதம் வரும் சஞ்சிகையின் மேலுள்ள விலாசத்தில் குறிக்கப்பட்டிருக்கும் நம்பரைப் பார்த்துக் குறித்து வைத்துக்கொள்ளக் கோருகிறோம்.

ஸ்ரீ

வைணவம்

ஓர் பெண்மணியின் விண்ணப்பம்.

ஸ்ரீ விசிட்டாத்வைத சித்தாந்தத்தை நிலை நிறுத்திய இராமாநுஜர், திருக்கோளூரென்னும் திருப்பதியில் எழுந்தருளி யிருந்த போது, அவ்வூரினின்றும் வெளியேற எத்தனித்த ஓர் பெண்மணி, அப் பெரியாரெதிரேவந்து. அவரைப் பணிந்து நின்றாள். இம்மாதரசியோ ஆத்ம ஞானம் கைவரப் பெற்றவள்; பகவானிடத்தும் அவனுடைய அடியார்களிடத்தும் பேரன்பு பூண்டவள். இப்படி ஞான பக்தி வைராக்கியங்களிற் சிறந்த அவ்வுத்தமியை எம்பெருமானார் கடாக்ஷித்து, "பிள்ளாய்! 'பாவகாரியஞ் செய்கிலாதவர், நாடொறும் விருந்தோம்புவார், தேவகாரியஞ் செய்து வேதம் பயின்று வாழ்பவர் பொருந்தப்பெற்ற இத்திருத்தலத்தைவிட்டு எங்குப் புறப்பட வுத்தேசிக்கின்றாய். எல்லா வளங்களும் நிறைந்துள்ள இப்பதியில் உனக்கு நேர்ந்த குறையாது? 'திண்ணமென்னிளமான் புகுமூர் திருக்கோளூரே' என்கிறபடி யாவர்க்கும் புகுமூர், உனக்குப் புறப்படு மூராயிற்றே?" என்று வினவினர். அதைக்கேட்ட அப் பெண்பிள்ளை, கை கூப்பி நின்று, "சுவாமி! அடியாள் அப்படியல்ல; சத் கிருத்தியத்தி லீடுபடாதவள்" என்றுரைத்துப் பின்வருமாறு *விண்ணப்பிக்கலானாள்.

1. அழைத்து வருகிறேனென்றேனோ அக்ரூரரைப்போலே.
2. அகமொழித்து விட்டேனோ விதுரரைப்போலே.
3. தாய்க்கோலஞ் செய்தேனோ அநஸூயையைப்போலே.
4. தந்தையெங்கே யென்றேனோ துருவனைப்போலே.
5. மூன்றெழுத் துரைத்தேனோ க்ஷத்ரபந்துவைப்போலே.
6. முதலடியைப் பெற்றேனோ அகலிகையைப்போலே.
7. அடையாளஞ் சொன்னேனோ கபந்தனைப்போலே.
8. அந்தரங்கஞ் சொன்னேனோ திரிசடையைப்போலே.
9. அவன்தெய்வ மென்றேனோ மண்டோதரியைப்போலே.
10. † அகம் வேத்மி யென்றேனோ விசுவாமித்திரரைப்போலே.
11. ‡ அநுயாத்ரஞ் செய்தேனோ அணிலங்களைப்போலே.
12. அவல் பொரியை யீந்தேனோ குசேலரைப்போலே.
13. ஆயுதங்க ளீந்தேனோ அகத்தியரைப்போலே.
14. கொண்டு திரிந்தேனோ திருவடியைப்போலே.
15. அனுப்பிவையு மென்றேனோ வசிட்டரைப்போலே.
16. மண்மலரை யிட்டேனோ குருவநம்பியைப்போலே.
17. மூலமென் றழைத்தேனோ கஜராஜனைப்போலே.
18. வைத்தவிடத் திருந்தேனோ பரதனைப்போலே.

---

* 81-வாக்கியங்களுள் சிலவே இங்கு உரையப்பட்டன, இடமின்மையின்.

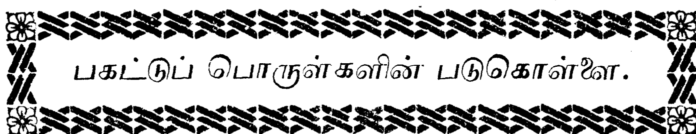
† அகம் வேத்மி=நானறிவேன்.

‡ அநுயாத்ரம்=பிரயாணத்திற் கூடப் போதல்.

19. வழியடிமை செய்தேனோ இலக்குவனைப்போலே.
20. அக்கரைக்கே விட்டேனோ குகப்பெருமான்போலே.
21. இக்கரைக்கே சென்றேனோ விபீடணரைப்போலே.
22. இனியதொன்று வைத்தேனோ சபரியைப்போலே.
23. இங்குமுண் டென்றேனோ பிரகலாதனைப்போலே.
24. இங்கில்லை யென்றேனோ ததிபாண்டனைப்போலே.
25. காட்டுக்குப் போனேனோ பெருமானைப்போலே.
26. கண்டுவந்தே னென்றேனோ திருவடியைப்போலே.
27. இருகையும் விட்டேனோ துரோபதையைப்போலே.
28. அனுகூலஞ் சொன்னேனோ மாலியவானைப்போலே.
29. தசமுகனைச் செற்றேனோ பிராட்டியைப்போலே.
30. தெய்வத்தைப் பெற்றேனோ தேவகியைப்போலே.

இத்யாதியின்படியே மேற் கூறப்பட்டாருள் ஒருவருடைய ஞானமாயினும் அடியேனுக்குண்டாயிருந்தாலன்றோ இத் திருக்கோளூரில் தங்கியிருக்கலாம். அஃதில்லையே. முசல் புழுக்கை வயலிலே கிடந்தென்? வரப்பிலே கிடந்தென்?'' என்றனள்.

இராமாநுஜர் இப்புனிதவதியை ஆசீர்வதித்து இவ்விடத்திலேயே இருக்குமாறு ஆக்யாபித்தருளினர். ஓரன்பன்.

பகட்டுப் பொருள்களின் படுகொள்ளை.

அருள் நிறைந்த பாரதமாதாவின் மைந்தர்களே!

பாரதநாடு பண்டைக்காலந்தொட்டு அன்னியநாட்டு அழிமதிகளாலடையும் நஷ்டம் அளவற்றனவாம். அவற்றுள் புறதேசத்து, கண்ணைக் கவரும் கண்ணாடிப் பொருள்கள், காலங்காட்டும் கருவிகள், பாலர்க்குரிய பலவகைப் பொருள்கள், ஞாலம் போற்றும் வாகனப் பொருள்கள் முதலிய பகட்டுப் பொருள்களின் படுகொள்ளையும் ஒன்றும்.

அந்தோ! இவை நம்மவர்க்கு ஆசைகாட்டி அவர்களுடைய காசைப் பறித்து அவர்கள் கடும்பிணிவாய்ப்பட்டுக் கலங்கச்செய்யும் வேசைபோன்று எல்லோருடைய மதியையும் மயக்கி நிதியைப் போக்கிப் பலரும் நல்குரவுற்று நலியச் செய்வது என்னே! என்னே!

கேவலம்! அற்ப வருவாயுடையோரும், அவ்வாடம்பரப் பொருள்கள் அனுகூலமும் ஆவசியமும் உடையவையெனக் கருதுகின்றனர். அதனால் அவர்கள் கைப்பொருளைப் போக்கிக் காலத்தை வீணாக்கிச் செய்தொழிலும் விட்டுத் தீப்பிணிவாய்ப்பட்டு வருந்துவதுடன் அயல்நாடுகளை அளகாபுரியாக்கவும் தலைப்பட்டனர்.

இம்மயக்கத்தால் விளக்கொளியை நாடிய விட்டிலைப் போன்று மாயும் நம்மவர்க்கு இது யாரிட்ட சாபத்தால் நேர்ந்ததோ நான் அறியேன்! ஆதலின், நம்மவர் இப்பகட்டுப் பொருள்களின் பாசத்தினின்றும் நீங்கி, நலம் பெற்றோங்கப் பரம்பொருளைப் பிரார்த்திக்கின்றேன்.

S. அருணாசலம் பிள்ளை, நாங்குனேரி.

ஆத்திசூடி உதாரணக்கதைகள்.

(119-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

"கேள்வி முயல்"

"கேள்வி—(நூற்களைக் கற்றறிந்த பெரியோர் சொல்லும் நற்பொருள்களைக்) கேட்பதற்கு, முயல்—நீ முயற்சிசெய்" என்பது இதன் பொருள்.

பொருள்களின் தன்மைகளை உள்ளவாறு உணர விரும்புவோர், நூற்களை முறைப்படி கற்ற அறிஞரிடம் எதனையும் கேட்டுக்கொள்வதற்கே முயல வேண்டும். அம்முயற்சியால் அவர்க்கு எப்பொருளிலும் சந்தேகமின்றி உண்மைக் கருத்துக்கள் உள்ளவாறு விளங்கும்; அத்தகைய பொருளுணர்ச்சியால் அவர்கள் உலகத்திற் பல நலங்களையு மடைவர்; பலராலும் புகழப்படுவர். இவ்வாறு கேள்வி ஞானத்தை விரும்பாது எப்பொருளையும் தம் மனம் போனவாறே தீர்மானித்துத் தாமே அறிவிற் சிறந்தாரெனத் தருக்கித் திரிவோர் உலக இயற்கையிற் சிறிதும் உணராதவராய், எதற்கும் தவறான பொருள் கண்டு, நலமடைவதைவிட்டுத் தீமையையே அடைவர்; பலராலும் இகழவும் படுவர். இத்தகையினருள் ஒருவர் கதையை இதனடியில் விளக்குவாம்:—

ஒரு கிராமத்தில் மிகுந்த அகங்காரமுடைய ஒருவர் இருந்தார். அவர் தமிழை எழுதவும் படிக்கவுமாத்திரம் தெரிந்துகொண்டார். அவருக்குச் சிறந்த கல்வி ஞானம் இல்லை. அவர், தாமே எல்லாம் தெரிந்த சகல கலாவல்லவர் என்று தற்பெருமைகொண்டிருந்தபடியால், சிறந்த நூற்கருத்துக்களை உயர்ந்த கல்விமான்களிடம் கேட்டுத் தெரிந்துகொள்ள விரும்புவதில்லை. எதற்கும் தம் மனம் போனபடி தப்பர்த்தமே சொல்வார்; பெரியார் உண்மைக் கருத்துக்களை உரைத்தாலும், அவற்றை ஏற்றுக் கொள்ளாமல் மறுத்துக் கூறிவிடுவார். இவருக்குக் கேள்வி ஞானம் சிறிது மில்லாவிட்டாலும் எல்லாத்தொழிலிலும் பழக்க முடையவர்போல் புகுந்து வேலைசெய்யும் அவசர புத்தி மிகுதியும் உண்டு. இத்தகைய புத்திமான் ஒருசமயம் ஒருவனுக்கு வைத்தியம் செய்யப் புகுந்துவிட்டார். அவனுக்கு உண்டாகியிருந்தது வெப்பு நோய். அதற்கு, இவர், வைத்திய புத்தகங்களில் மருந்து தேடினார். ஒரு புத்தகத்தில் அவ்வியாதிக்குத் திரிபலை லேகியம் தகுந்ததென எழுதப்பட்டிருந்தது. அதன் செய்பாகத்தில், "கடு, தான்றி, நெல்லி மூன்றையும் சமனெடையாகப் பொடித்து, நெய் சர்க்கரை முதலியன சேர்த்து லேகியம் செய்துகொள்ள வேண்டும்" என்ற விவரம் காணப்பட்டது. இதிற் சொல்லிய மூன்று சரக்குகளில், கடு வென்பது கடுக்காய்; தான்றி யென்பது தான்றிக்காய்; நெல்லி யென்பது நெல்லிக்காய். இந்தச் சரக்குகள் கிரமமாகச் சொல்லப்பட்டிருந்தும், இவர், இந்த முறையைப் பார்த்ததும், எதையும் பிறரிடம் சந்தேகமறக் கேட்டுத் தெளியாமல் தம் மனம் போனபடி அர்த்தம் பண்ணித் துணிந்து செய்யக்கூடியவராதலின், கடு என்பதற்குக் கடுக்காய் என்று அர்த்தம் பண்ணாமல் விஷம் என்று அநர்த்தம் செய்தார். கடு என்பது இரண்டு பொருளை

யும் தரும். எனினும் சமயத்துக்குத் தக்கபடி இதற்குப் பொருள் கொள்ள வேண்டும். இவருக்கு இத்தகைய அறிவும், கேள்விஞானமும், உலக அனுபவமும் இல்லாததால் இவ்வாறு அந்த முறைக்குப் பொருத்தமில்லாத அர்த்தத்தைச் செய்துகொண்டார்.

அவ்வாறு பொருள் கொண்டவுடனே இவர், "தான்றிக்காயும், நெல்லிக்காயும் துவர் வஸ்துக்கள்; குளிர்ச்சி தரக்கூடியவைகள்; விஷம் வெப்பமானது; இந்தச் சத்துரு மித்துருச் சரக்குகள் சேர்ந்தால்தான் சீக்கிரம் வியாதி நீங்கும்" என்று பயுத்தி செய்து பாஷாணத்தைத் தான்றிக்காயுடனும் நெல்லிக்காயுடனும் சேர்த்துப் பொடித்து லேகியம் செய்து வியாதிக்காரன் வாயில் உருட்டிப் போட்டுவிட்டார். அவன் சிறிது நேரத்துக்குள் பிணமாய் விறைத்துப் போனான். நூதன விவேகி திகிற்பட்டு விழித்துக் கொண்டிருந்தார். அவர் செய்த காரியம் வெளியாய்விட்டது; போலீஸ்காரர் செவிக்கும் எட்டிவிட்டது. அவர்கள் உடனே வந்து அவிவேக வைத்தியரைப் பிடித்துக் கொண்டார்கள். நூட்பயோசனைக்காரர் கெட்ட சங்கடத்தில் மாட்டிக் கொண்டார். அவர் அதினின்றுந் தப்புவது பெரும் பிரயாசையாய் முடிந்தது. (தொடரும்) **செம்பூர். வீ. ஆறுமுகஞ் சேர்வை.**

காலை ஸ்நானம்.

ஒவ்வொருவரும் அதிகாலையிலேயே ஸ்நானம் செய்யவேண்டிய தொழிலை முதற் கடமையாகக் கொள்ளவேண்டும். காலையில் ஸ்நானம் செய்வதினால் எத்தனையோ நன்மைகள் ஏற்படுமெனினும், முக்கியமாய் தேகாரோக்கியமும், சுறுசுறுப்பும், பகலில் செய்யும் தொழில்களுக்கு உற்சாகமு முண்டாகும்.

நான் 5-வருடங்களாக இம்முறையைக் கையாண்டு வருகிறேன். 7-வருட காலம் என்னைவிட் டகலாது தொந்தரவு செய்த சிரங்கானது சிலநாட்களில் அறவே யொழிந்துவிட்டது.

கிராமங்களிலுள்ள சிலர் வருடம் ஒருமுறை, அல்லது இருமுறை ஸ்நானம் செய்வதுகூட அரிதா யிருக்கிறது. இது சுத்த மூடத்தனமான கொள்கையேயாகும். சிலர் 4, 6 நாட்களுக் கொருமுறை ஸ்நானம் செய்யினும், தாம் கட்டியிருந்த அதே வேஷ்டியைத் தோய்க்காமல் கட்டிக்கொள்கிறார்கள். அது பிசகு. தினம் ஸ்நானகாலத்தில் சுத்தமான வேஷ்டிகளா யிருப்பினும், அவற்றைத் தோய்த்துவைத்து நன்று யுலர்த்தியே உடுத்தவேண்டும். வெந்நீரில் ஸ்நானம் செய்தலும் கூடாது. ஸ்நானத்திற்குச் சுத்தமான குளிர்ந்த தண்ணீராகவே யிருக்கவேண்டும். கிணறுகளிலும், குளங்களிலும் நீரை மொண்டுவைத்து ஸ்நானம் செய்வதைப் பார்க்கிலும், குளங்களில் இறங்கி ஸ்நானம் செய்வதே மிகமேன்மை.

காலையில் மனிதருக்கு எத்தனையோ அலுவல்களிருப்பினும், ஸ்நானம் செய்யும் தொழிலை முக்கிய முதற்கடமையாகச் செய்துகொள்ளவேண்டும். பனிக்காலங்களில் எவ்வித குளிராயிருப்பினும், அதைப் பொருட்படுத்தாமல் குளிர்ந்தஜல ஸ்நானம் செய்யவேண்டும். பொதுவாக இதினால் சிலாக்கியமேயன்றி யாதொரு சிரமமுமில்லை. சிலர் பாற்போஜனச் சமயத்தில் அதிலும் வெந்நீரில் ஸ்நானம் செய்கிறார்கள். அது சுகாதாரத்துக் கேற்றமுறையன்று.

ஆதலின், ஒவ்வொருவரும் அதிகாலையில் ஸ்நானம் செய்து, பகவானை ஸ்தோத்திரித்து அப்பகவான் அருள்பெற் றுய்வார்களாக!

எஸ். சிவகுருநாதன், கீழக்கரை.

தமிழ் நாட்டுத் தாய்மார்கட்கு ஒரு விண்ணப்பம்.

அருட்சக்தியின் வடிவங்களான அன்னைமார்கட்கு ஒரு விண்ணப்பம்: உங்களிடத்திலுள்ள ஓர் அன்பும் மரியாதையுமே இச் சிறு கட்டுரையை வரையுமாறு என்னைத் தூண்டின. அன்பின் மிக்க அடியான் ஒருவன் ஆண்டவன் சந்நிதானத்தில் நின்று இறைவனைச் சில வேளைகளில் போற்றியும், சில சமயங்களில் தூற்றியும் தன் பக்தியை எங்ஙனம் வெளிப்படுத்திக்கொள்வானே அங்ஙனமே எனது அன்னைமாரின் சந்நிதானத்தில் நின்று எனது நெஞ்சில் தோன்றியுள்ள நிறைகளையும் குறைகளையும் விண்ணப்பிக்கத் துணிந்தேன். நீங்கள் உங்களுடைய பிள்ளைகளின் மழலைச் சொற்களை எத்தகைய மகிழ்வோடு கேட்டு இன்புறுகின்றீர்களோ, அவ்வாறே சிறியேனது விண்ணப்பத்திற்கும் அன்போடு செவி சாய்ப்பீர்களென்று நம்புகின்றேன். வந்தேமாதரம்.

பெண்மக்களின் துணையின்றி ஆடவர்மட்டும் நமது நாட்டுநலனை நாடியுழைப்பதிற் பெரும்பயன் விளையாது. நமது நாடு முன்னேற்றமடைய வேண்டுமானால், ஆண்மக்கள் மட்டுமன்றி வாழ்க்கைத் துணைவிகளான பெண்மக்களும் சேர்ந்து தேசசேவை செய்ய முன்வருதல் வேண்டும். சீதாபிராட்டியாரின்றேல், இராமபிரானது வீரமும வெளிப்பட்டிராது; தூயோர் துன்பங்களும் தொலைந்திரா. ஒவ்வொரு பணியிலும் பெண்ணுக்கும் பங்கு உண்டு என்பதை விளக்கவே, ஐந்தொழில் நடாத்தும் சிவபெருமான் தமது திருமேனியி லொரு பாதியை மலைமகளுக்கு ஈந்தருளினர். கல்வியில் உயர்வடைய அவாவுவோர் கலைமகளையும், செல்வத்திற் சிறப்பெய்தவேண்டுவோர் திருமகளையும், செருக்களத்தில் வெற்றிபெற விழைவோர் பராசக்தியையும்வழிபடுவதொன்றே பெண்ணினத்தின் பெருமையைவிளக்கும். நிற்க,

இவ்வுலகனைத்தையும் ஓர் பசுவாக உருவகித்துப் பார்ப்போமாயின், நமது பாரதமணித் திருநாடு அப்பசுவின் சிறந்த அவயவமான மடியின் ஸ்தானத்தில் அமைந்திருக்கக் காணலாம். ஒருகாலத்தில், தனது மக்களுக்குத் தேவையான பொருள்களனைத்தையும் அளித்து, மிகுந்தவற்றால் மற்ற தேசங்கள் பற்பலவற்றையும் ஆதரித்த செல்வத்திருநாடு நமது நாடு. தனது கபடமற்ற விசால நோக்கத்தினுல், வியாபார நோக்கத்தோடுவந்த அயல் நாட்டு விருந்தினரையும் மிக்க அன்போடு வரவேற்று உபசரித்து, தன் னலத்தைப் பெரிதாகப் பாராட்டாது, பிறர்க் குதவிபுரிய முன்வந்த தன்பயனைத் தனது உரிமைகளையே பறி கொடுத்துத் தவிப்பதும் இப்புண்ணிய பூமியே. இப்புனித நாட்டில் தேசசேவையை உயிரினும் சிறந்ததாக

மதித்து, அதன்பொருட்டு உயிரினையும் துறக்க ஒருப்பட்ட வீரமாதர்கள் பற்பலர் இருந்தனர். பண்டைப் பெருமையைப் பேசிப்பேசிப் பெருமை பாராட்டிக் கொள்வதிற் பயனொன்றுமில்லை. ஆகலின், செந்தமிழ்நாட்டுச் சீரிய நங்கைகளாய் நீங்கள், உங்களது அன்னையின் விடுதலைக்காகச் செய்ய வேண்டியனவற்றைப்பற்றி, இங்குச் சிறிது எடுத்துரைப்பேன்.

ஆடவர், பலரோடு கலந்து கூட்டங் கூட்டிப் பிரசங்கம் செய்தும், வெளியில் பலவிடங்களிலும் சென்று பிரசாரம் செய்தும் தொண்டுபுரிந்து வருவது போல பெண்மக்களாய உங்களையும் செய்யச்சொல்ல வரவில்லை. நீங்கள் இருந்தவிடத்திலேயே-உங்களுக்குச் சொந்தமான உங்கள் வீடுகளில் இருந்தபடியே நாடு நலம் பெறுவதற்கேற்ற சிறந்த பணிகளைச் செய்துவரலாம். நீங்கள் மனம் வைத்தால் ஆகாத தொன்றில்லை. தேசசேவையில் ஊன்றிய உண்மை விருப்பம் மட்டுமே வேண்டற்பாலது.

நமது புராதன பழக்க வழக்கங்களையும் கொள்கைகளையும் 'கர்நாடக' மென்று வெறுத்து ஒதுக்கித் தள்ளிவிட்டு, நன்மை தீமைகளைப் பகுத்துணராது நவீன நாகரீகத்திற்கேற்ற புதிய அநுஷ்டானங்களையே பெரிதும் விரும்பிக் கைக்கொண்டதனால் விளைந்த கேடுகள் பற்பல மேனாட்டாரிடத்திலிருந்து எவ்வெவை நமது நாட்டிற்குப் பொருத்த மில்லாதனவோ அவற்றை மட்டும் நாம் கற்றுக்கொண்டு, எவ்வெவை நம்மால் ஆதரிக்கத் தக்கனவோ அவ்வவற்றைக் கைவிட்டுவிட்டோம். சாரத்தை எறிந்துவிட்டுச் சக்கையைக் கைக்கொள்ளும் பேதைமை நம்மவரிடத்திலே உண்டு.

காபி சாப்பிடுவதை நாகரீக வழக்கங்களுட் சிறந்ததொன்றாகக் கருதி வருவது பெரும் பேதைமையாகும். குளிர்ச்சி மிக்க அயல் நாடுகளில் வசிப்பவர்கட் கேற்றனவெல்லாம், உஷ்ணப் பிரதேசங்களிலுள்ள நமக்கும் ஏற்புடையனவாகக் கொள்வது பெருந் தீங்காகும். காபியை ஒரு கௌரவமான பானமாகக்கருதி உபயோகித்து வந்ததன்பயனாக வறுமைநிலையை அடைந்துவிட்ட குடும்பங்கள் பற்பல. செல்வச் சீமான்களின் வீடுகளில், அதனாலேற்படும் அநாவசியச்செலவு பெரிதாகத் தோன்றுவதில்லை. காபி அருந்துவதனால் நன்மை இருக்கிறதென்று சொன்னால், பணச்செலவு அநியாயம் என்று கூறமாட்டேன். ஆனால், காபியினால் என்ன நன்மைகள் விளைகின்றன என்பது எனக்கு விளங்கவில்லை. காபி, தேயிலை முதலிய பானங்களை அருந்தியவுடனே ஒருவித உற்சாகம் பிறக்கிறது என்பது உண்மையேயானாலும், நாளடைவில் உடல்வளத்தை அவை குறைத்துவிடக்கூடியனவா யிருப்பதோடு பலவித நோய்களையும் தோற்றுவிக்கின்றன. அம்மட்டோ! காபி குடிக்கும் பழக்கமுள்ள தாய்மார்கட்குப் பிறக்கும் குழந்தைகளும் அடிக்கடி நோய்வாய்ப் படுவனவாகவும், உடல் வளமற்றவைகளாகவுமே இருக்கின்றன. சுமார் முப்பது வருடங்கட்கு முன்வரை இருந்துவந்த தாய்மார்கள் காபியருந்தினார்களில்லை. அவர்களுக்கிருந்த உடல் வளமும், சுறு சுறுப்பும் காபியருந்தும இக்காலத்தவர்கட்கு உளவோ? நாகரீகம் முதிர முதிர-நவீன அநுஷ்டானங்கள் வளரவளர நோய்களும் பற்பலவாகப் பெருகி வருகின்றன. காபி சாப்பிடுவதைப்பற்றிக் காந்தியடிகள் ஓர் நூலில் எழுதியுள்ள அருள் மொழிகளைக் கவனியுங்கள்:—

"காபியில் என்ன குண மிருந்தபோதிலும், துர்க்குணம் அதிகமாக இருப்பதால், அற்ப சுகுணம், நிரம்பிய துர்க்குணத்திற்கு ஈடாகமாட்டாது. காபியானது கபத்திலும் வாதத்திலும் சிறிது குண முண்டுபண்ணுகிறது; ஆனால், இரத்தம் முறிந்து தண்ணீர்போல் இலேசாகிவிடும்படி அது செய்து

விடுகிறது. தேயிலைப் பானத்தினால் தேகாரோக்கியம் நிர்மூலமாகிவிட்ட பலரை நான் பார்த்திருக்கிறேன்.''

காபி, தேயிலைப் பானங்களின் தீமைகளை ஒரு கட்டுரையில் அடக்க முடியாதாகலின், அவ்விஷயத்தை இத்துடன் நிறுத்திவிட்டுப் பிறவற்றை ஆராய்வோம்:

"மங்களமென்ப மனைமாட்சி; மற்றதன்-நன்கலன் நன்மக்கட்பேறு'' என நாயனார் நவின்றவாறு, இல்லறவாழ்வின் சிறந்தபயனான புத்திரப் பேறுபெற்ற அன்னைமார், அக்குழந்தைகளை வளர்க்கும் முறையிலும் நவீன நாகரீகம் புகுந்துகொண்டது. இளஞ்சிசுக்களுக்குத் தாய்ப்பாலினும் சிறந்ததொரு பானம் இல்லவேயில்லை. போதியவளவு அது கிடையாதவிடத்து வியாதியற்ற நல்ல பசுவிலிருந்து, சுத்தமான இடத்தில் சுத்தமாகக் கறக்கப்படும் பால், தாய்ப்பாலிற்கு அடுத்தபடியாக நின்று சிசுக்களைப் போஷிப்பதாகுமாதலின், அதனைப் புகட்ட வேண்டும். பசும்பாலைப் புறக்கணித்து அன்னிய நாடுகளிலிருந்து இறக்குமதியாகும் (Horlicks; Glasco முதலிய) புட்டிப் பால்களை குழந்தைகட்குப் புகட்டுவதும், ரப்பர் முதலியவற்றைக்கொண்டு பாலை ஊட்டுவதும் குழந்தைகளது உடல்வளத்திற்கே கேடு சூழ்வனவாம். அந்தோ! பச்சிளங் குழவிப் பருவந்தொட்டே அன்னியநாட்டுப் பொருள்களைக்கொண்டு நமது குழந்தைகளை வளர்த்து வருவோமாயின், பிற்கால பாரத வீரர்களாக வரத்தக்க அவர்களது மனத்தில் தேசாபிமானம் எவ்வாறு பதியும்? அம்மட்டோ! சூரிய ஒளியும், நல்ல காற்றும் உடலிற் சிறிதும் படாதவாறு சிலர் குழந்தையின் கைகளையும் முகத்தையும் தவிர்த்து ஏனைய அங்கங்களெல்லாவற்றையும் பலவித சட்டைகளால் மூடிவிடுவதோடு, இடுப்பை 'பில்ட்டா'லும், பாதங்களை 'பூட்'ஸாலும், இறுக்கியும் விடுகின்றனர். உடலினின்றும் வெளிப்படும் வியர்வை வெளியிற்செல்ல வழியின்றித், தேகமெங்கும் பரவிப் பலவித நோய்களுக்கும் காரணமாகிறது. ஒருசிறிய ஆடையே குழந்தையை அழகு செய்யப் போதுமானதாயிருக்க, சிலர் பலவித உடுப்புகளைக் குழந்தைகட்கு அணிந்து அதன் அழகை விருத்திசெய்து விடுவதாக எண்ணிக்கொள்வது பெரும் பேதைமையாவதோடு, குழந்தைகளின் தேகாரோக்கியமும் குன்றுகின்றது. "பேதைமை யென்பது மாதர்க்கணிகலம்''— என்பது, இவ்விஷயத்தில் உண்மையே ஆய்விட்டது.

(தொடரும்.) ஆ. வ. பதுமநாப பிள்ளை, ஆரியூர்.

நம் நாட்டுப் பெண்களும் கை ராட்டினமும்.

நம் நாட்டுப் பெண்களுக்கு மேல்நாட்டார் போன்று சர்வ சுதந்தரமும் கொடுக்கப்படவில்லை. குழந்தைப் பருவத்திலிருந்து புத்தியறிகிற வரையிலும் தாய் தந்தையருக்கு அடங்கியும், அதற்குமேல் கணவனுக் கடங்கியும், கணவனிறந்துவிடின், பிள்ளைகள் சொற்படி கேட்டும், ஒருவருமில்லாவிடில் இனபந்துக்களி லொருவரின் வார்த்தைப்படியுமே நடக்கவேண்டுமென நம் பெரியோர்கள் திட்டம்வகுத்துப் போந்தனர். அதனால் நம் தேசத்து ஸ்திரீகள் எவருமே உத்தியோகம் செய்யவில்லையென்பது பெறப்படுகிறது. இவ்வளவு சட்டதிட்டம் மேற்கொண்ட நம் நாட்டுப்பெண்கள் தங்கள் கணவன் மார்களின் சுகபோஷணையிலும், குழந்தைகளை வளர்த்து அவர்களை வீர திலகங்களாக்குவதிலுமே கண்ணுங் கருத்துமாக உழைப்பாராயினர். இவர்களுக்குத் தங்கள் கணவன்மார்களின் போஷணைக்குரிய பதார்த்தங்கள் தயார்

செய்வதிலும், குழந்தைகளைப் பெற்று வளர்க்கும் அரும்பாடு பெரும்பாடு களிலுமே தங்கள் காலம் போய்விடுகின்றமையால், இவர்கள் வேறு உத்தி யோகம் வகிக்க இடமில்லாமல் போய்விடுகிறது. இதுவும் நம் தேயப்பெண் கள் உத்தியோகம் வகிக்காததற்குத் தக்க காரணமாகும்.

இவ்வண்ணமே இன்றைக்கும் நம் தேயப்பெண்கள் நடந்து வருகின்ற னர். தற்கால நவீன நாகரீகத்தில் சிக்குண்ட இரண்டொருவரே காலவிப ரீதத்தால் கணவனை மதியாது பெரும் பதவிகொண்டு செருக்கிலாழ்ந்து மகிழ்கின்றனர். நிற்க,

நம் தேயப் பெண்களுள் அநேகர் அக்காலத்தில் தங்கள் ஒழிவுநேரங்களில் கொஞ்சங் கொஞ்சமாகக் கல்வியைச் சேர்த்துப் பெரும்பண்டிதைகளாக விளங்கி யிருக்கின்றனர். இக்காலத்தில் அவ்விஷயம் அபூர்வமேயாகும். இந் துப் பெண்களுக்குக் காலையிலிருந்து நடுப்பகல் வரையிலும் வேலையிருக்கும். அதாவது ஒருமணி அல்லது ஒன்றரை மணியிலிருந்து மாலை ஐந்து மணி வரையிலும் ஒழிவு நேரமேயாம். இந்த நாலுமணிநேர அவகாசத்தை நம் நாட்டுப் பெண்களில் பெரும்பாலோர் வீண் சம்பாஷணைகளிலும், விருதா கோஷ்டிகளிலும், பயனிலா விஷயங்களிலுமே போக்குகின்றனர்.

கணவனோ உத்தியோக நிமித்தம் வெளிச்சென்று விடுகிறான். குழந்தை நித்திரைபுரிகின்றது. இச்சமயம் பக்கத்துவீட்டுப் பாலாம்பாளும், எதிர் வீட்டு ஏலாம்பாளும் வந்து கூடுகின்றனர். உடனே அவள் தலைமயிரை அவிழ்த்து இவள் பேன் பார்ப்பதும், இவள் தலைமயிரை அவிழ்த்து அவள் பேன் பார்ப்பதுமாக சபை ஆரம்பமாகிறது! அடுத்தாற்போல "அந்த வீட்டில் அது நடக்கப்போகிறது; இந்த வீட்டில் இது நடந்தது; அவள் செய்தது சரி; இவள் சொன்னது தப்பு" என்பதாக அந்த ஊரிலுள்ள அத்தனைக் குடும்பங்களின் செய்திகளும் இந்த 'வம்பர் சபை'யில் பேசித் தீர்மானம் ஆகின்றன. அதன்பின்பு ஒருத்தி ஒன்றை அவள் சொன்னாளென்று மற் றொருத்தியிடம் சொல்ல, இவள் சொன்னாளென்று இன்னொருத்தியிடங் கூற, அவள் இவளை ஏச, இவள் அவளைப்பேச இப்படியாக ஒன்றுமில்லாத விஷயம் ஒன்பது நூறுபேரறிய ஊர்சிரித்து நாடுசிரித்து முடிவில் கணவன் தலைகுனி யத் தலையெழுத்தாய்விடுகிறது. இவ்வளவிற்கும் அறிவற்ற ஸ்திரீகளின் சேர்க் கையும், பயனிலாச் சம்பாஷணைகளுமேயன்றோ காரணம்?

இவ்வண்ணம் நேராதிருக்க, தேசமுன்னேற்றத்திற்கு இன்றியமையாத தாகிய கைராட்டினத்தைச் சுழற்றி நூல் நூற்பின் அது தேசத் தொண்டு மாகும்; சிரமத்திற்குக் கூலி கொடுப்பதுமாகும்; பயனுள்ள பொழுதாகவும் போகும். உலகமே போற்றும் சாந்தமூர்த்தியாம் காந்தியவர்கள் நம் நாட் டுப்பெண்களை ஒழிவுநேரங்களில் கைராட்டினத்தில் நூல் நூற்கச் சொல்லு வதில் எத்துணை அர்த்தம் நிரம்பியுள்ளன பாருங்கள்!

சகோதரிகளே!

உங்கள் ஒழிவுநேரங்களை அறிவற்ற ஸ்திரீகளின் பொருளற்ற சம்பா ஷணையில் அவமே கழிக்காது, நல்ல புஸ்தகங்களைப் படித்துத் திருந்துவதி லும், கைராட்டினத்தில் நூல் நூற்பதிலுமே முழுப்பொழுதையும் செல வழியுங்கள். அது உங்களுக்கு நற்பயனையும், கீர்த்தியையு மளிப்பதோடு "நாற்குணமும் நாற்படையாக" உங்களைவந்தடையும். அவைகளைக் கைக் கொண்டால் நீங்கள் எவரையும் எக்காரியத்தையும் வெல்லலாம். பாரததேவி உங்களுக்கு அருள்புரிவாளாக!

தீ. சி. து. ஜம்புகேஸ்வரம்.

காகித உற்பத்தி.

(125-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி.)

புத்தக வேலைக்கு அத்யாவசியமான காகிதங்கள், இக்காகித இயந்திரத்தாலேயே முடிவடைகின்றன. மேலே குறிப்பிட்ட 'டிரையர்லி' (Dryers) லிருந்து காகிதங்கள் பட்டடை (Stacks) என்னும் காய்ச்சிய உருளைகொண் டழுத்தப்படும் இயந்திரத்திற்குக் கொண்டுபோகப்படுகின்றன. 'டிரையரில்' உபயோகப்படும் உருளைகளைவிட வேகமாகச் சுற்றும் பல உருளைகளின் சேர்க்கைக்கே பட்டடை எனப் பெயர். இப்பட்டடையின் வேகத்தாலும், கனத்தாலும் காகிதங்கள் மேலுங் கீழுமாகச் செல்லுங்கால் தேவையான மிருது அடைகின்றன. இவ் வியந்திரத்தின் உதவிவேண்டப் பெருத காகிதங்கள் தனியே சேகரிக்கப்படுகின்றன. அவற்றைக் குறிப்பான வேருெரு இயந்திரத்தைக்கொண்டு வேலை செய்துகொள்ளுகிருர்கள்.

காகிதங்களுக்கு மேல்பூச்சுக் கொடுப்பதற்கு, அதற்கான துணைப் பொருள்கள் ஓர் பெரிய பெட்டியில் கலந்துவைக்கப்படுகின்றன. அவை அநேகமாகச் சுத்த சீனதேச வெண் களிமண்ணேயாம். (Casein) 'காசீயின்' என்ற ஒருவிதப் பொருள் அந்தக் களி மண்ணுடன் சேர்க்கப்பட்டு நன்ருகக் கலந்தபிறகு வடிகட்டப்படுகிறது. இதற்காக ஓர் கலக்குங் கருவியும் அங்குண்டு. இந்தக் கலந்த கஞ்சிபோன்ற சாரத்தைத் தொட்டியிலிருந்து எடுத்துக்கொண்டுபோய் இயந்திரத்தில்விட அது சமமாகப் பரவிக் காகிதத்தின் சேர்க்கையிற்றங்குகிறது. இதற்கு, மிருதுவானதும், நீளமானதுமான மயிரடர்ந்த தூரிகை (Brush) யொன்று மிக்க உதவிபுரியும். காகித இயந்திரத்தினின்று காகிதங்கள் வெளிவந்தவுடன் இவ்வேலை முடிவடைகின்றது.

காகிதம் இவ்விதமாகத் துணைப் பொருள்களைக்கொண்டு, பளபளப்புள்ளதாகச் செய்யப்பட்டவுடனே அதன் ஈரத்தைப்போக்கத் திரும்பவும் அது காய்ச்சும் இயந்திரத்தை யடையும். இங்கு காகிதங்களுக்கிடையே உஷ்ணக்காற்று பரவத் தான்கள் காய்ந்து பளபளப்புடன் பளிங்கெனப் பிரகாசிக்கின்றன. இஃதானவுடன் காகிதம் சுருள் உருளை யொன்றை யடைய ஆங்குச் சுருள் சுருளாகச் சுற்றப்படுகின்றன.

இவ்வாறு காகிதச் சுருள்கள் பூச்சு இயந்திரத்தினின்றும் வெளிப்பட்டவுடனே அவை மையொத்துங் காகிதத்தைப்போல் (Blotting Papers) இருக்கும். 'சூபர்காலண்டர்' என்ற இயந்திரத்தால் காகிதமானது அழகும் பளப்பளப்பும் வழ வழப்பு முள்ளதாகச் செய்யப்படுகின்றது. 'சூபர்-காலண்

டர்' என்பது இருப்புச் சுருளடங்கிய ஓர் அழகிய பட்டடை. இவ்வியந்திரம் மின்சார சக்தியால் ஓடுகின்றது. 'சூபர்காலெண்டரின்' உருக்கு உருளைகள் மாறி மாறிச் சுற்றிக் காகிதச் சுருளைப் பின்பற்றிச் சுழலும். காகிதம் மேல் 'ரீலி' (Reel) லிருந்து கீழு மேலுமாக வந்து கீழ் 'ரீலி'ல் சுருட்டப்படுகின்றது. உராய்ஞ்சுவதால் உருளைகளின் சுற்றும் வேகம் சிறிது சிறிதாகக் குறைய, அவ்வுருளைகளின் பளுவானது அழுத்தக் காகிதத்தின் சுரசுரப்புள்ள நிலை ஒருவிதமாகப் பூர்த்தியாகும். பளபளப்பில்லாத அட்டைக் காகிதங்களும் வெள்ளைக் கடிதத்தைப்போலவே பளபளப்புக் கொடுத்துப் பூர்த்தி செய்யப்படுகின்றன. காகிதம் செய்யும் முறையில் வழவழப்புத் தரும் கூழ் செய்யும் வகையிற்றான் பலவகைக் காகிதங்களின் வேற்றுமை யேற்படுகின்றன. காகிதங்களுக்குப் பிரகாசத்தைத்தந்து, காண்போர் கண்களைக் கவரச் செய்யு மவற்றின் வனப்பிற்கு அவ்வியந்திரத்திலுள்ள 'பில்லர்' என்னும் கருவியே காரணமாகும். சில காகிதங்கள் அளவுபடுத்த வேண்டியவைகளாயிருக்கின்றன. பெரும்பாலும் குங்கிலியம் கலந்த ரசாயன சக்தியால் காகிதம் அளவுபடுத்தப்படுகின்றது.

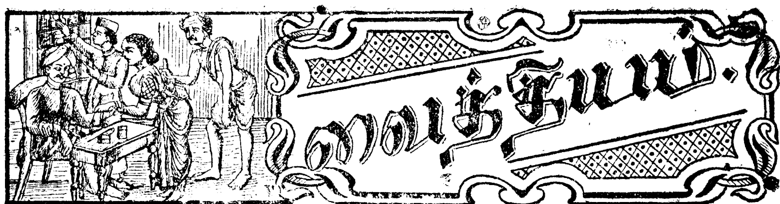
காகிதச் சுருள்களைத் தாள்களாக வெட்டும் வேலை காகிதஞ் செய்வதிலுள்ள பல பிரிவான வேலைகள் முடிந்த பின்னரே நிகழ்கின்றது. முக்காலி போன்ற பல சிறு கருவிகளில் காகிதச் சுருள்கள் நிரப்பப்படுகின்றன. இவை மற்றொரு இயந்திரத்தின் சுற்றுந் தன்மையால் அளவாகவும் அடுக்குகளாகவும் வெட்டப்படுகின்றன. காகிதங்களைத் தாள்களாக (Sheet) எண்ணி வியாபார ஸ்தலங்களுக்கு அனுப்புவர் வியபாரிகள்; பிசிரான காகிதங்களை மட்டும் நீக்கிவிட்டு ஏனையவற்றைச் சாதாரணமாகத் திரட்டுகின்றனர். மூலைச்சட்டத்தின் உதவியால் தாள்களின் மூலைகள் சரியாக வெட்டப்பட்டபின் காகித உற்பத்தியின் வேலை பூர்த்தியாகின்றது. (இண்டஸ்டிரி)

பட்டு உற்பத்தி செய்யும் விதம்.

'பட்டு உற்பத்தி செய்யும் விதம்' என்பது (Sericulture) 'சிரீஸ்' (Seres) என்ற சீனர் மொழியையே ஆதாரமாகக் கொண்டதென்பார். தென் சீன மக்களாலேயே முதல் முதலாகப் பட்டுச்செய்யும் விதம் கண்டு பிடிக்கப்பட்டதாம். சீனதேசத்திற்குப் பட்டுபூச்சியின் தொட்டில் என்ற பழம் பெயரும் உண்டென்பர். 'கடந்த ஐயாயிர மாண்டுகளாகத் தென் சீனர்கள் பட்டுத் தொழிலைக் கண்டுபிடித்து ஆடை யுற்பத்திசெய்து வருகின்றார்கள். அதன் உற்பத்தியில் பழங்காலத்திலேயே உயர்ந்த நிலையை யெய்தியவர்களும் அவரே' யென்பார் பட்டுத்தொழி லாராய்ச்சியார்.

ரோம ராஜ்யம் ராம ராஜ்யமெனப் பெருமிதம் நிறைந்து விளங்கிய போது பட்டுத்தொழில் இந்தியாவில் பரப்பப்பட்டது. பின்பு, கிழக்கு இந்திய வர்த்தகக் கூட்டுறவு சங்கத்தார் அபரிமிதமாகப் பட்டை ஏற்றுமதி செய்து கொண்டுபோயினர். வெகு புராதன காலத்திலிருந்து இந்தியர்கள் விவாகம், உத்ஸவம், மதாசார காரியங்கள், சிரார்த்தாதி ஹோம எக்யங்கள் முதலியன நடக்குங் காலங்களில் பட்டாடைகளையே தரித்தார்களென்பதற்கு இருக்கு வேதத்தில் ஆதாரங்கள் பல உள்ளன. ஹிமாலயப் பிராந்தங்களில் சில வகைப் பட்டுப் பூச்சிகள் இயற்கையாகவே இருந்தனவென்றும், ஆதலின் பட்டின் உற்பத்திக்குச் சீனதேசம் ஆரம்பஸ்தான மென்பது அசம்பாவிதமென்றும் சிலர் சாதிப்பர்.

(தொடரும்) S. V. வாதராஜய்யங்கார், உறையூர்.

(139-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி.)

ஸ்நானம்.

ஸ்நாநம் என்பது நீராடுதல், அல்லது நீரில் குளித்தல் ஆகும். சாதாரணமாய் ஜலம் ஓடிக்கொண்டிருக்கும் ஆற்றில் ஜலம் வரும் மார்க்கத்தில் திரும்பி நின்று, அரையில் அதாவது இடுப்பில் வேஷ்டியைக் கட்டிக்கொண்டு குளித்தல் முதல்தரம் எனக்கொள்ளல் வேண்டும். அப்படிக் குளிக்கும்போது ஜலத்தில் இறங்கி வலதுகையில் ஒரு உத்தரணி ஜலத்தை எடுத்துக்கொண்டு, "இப்போது நான் உட்கொள்ளும் ஜலரூபமான தேவனே! எக்காரணத்தினாலும் என் சரீரத்தில் வியாதி யணுகவொட்டாது, நீர் அதைக் காக்கவேண்டும்; எந்த ஜலத்தை நான் என் சரீரத்தில் விட்டுச் சுமார் 2-கோடி மயிர்த் துவாரங்களுள்ள வழிகளின் மூலமாக என் சரீரத்திலுள்ள வியர்வை முதலானவைகளால் உண்டாயிருக்கும் அழுக்குகளைப் போக்கப் போகின்றேனோ அந்த ஜலரூப கடவுளாகிய நீர் என் சரீரத்தினுள்ளும் சென்று, என்னைச் சுத்திசெய்து, உள்ளும் புறம்பும் உன்னை ஸ்பரிசிப்பதால் ஜுலுப்பு முதலிய வியாதிகள் என்னை அணுகாதபடி காப்பீர்" என்னும் மந்திரத்தை உச்சரித்து ஸ்நாநம் செய்ய ஆரம்பித்தல் வேண்டும்.

ஸ்நாநம் செய்யும்போது கௌபீனம் மாத்திரம் இருந்தால் போதாது; இடுப்பில் சலவைசெய்த அல்லது தோய்த்துள்ள சுத்த வேஷ்டியைத் தரித்திருத்தல் வேண்டும். அப்படித் தரித்தபிறகு சிரசு உள்பட ஜலத்தில் தோயும்படி மூழ்கவேண்டும்; அல்லது கையால் ஜலத்தை வாரிச் சிரசில் கொட்டிக்கொள்ளுதல் மூலம் சரீரம் பூராவும் ஜலத்தில் நனையும்படி செய்தல் வேண்டும். சுமார் 20-நிமிஷத்திற்குக் குறையாமலும் ½-மணிநேரத்திற்கு மேற்படாமலும் இடுப்பில் கட்டியுள்ள வேஷ்டியைக்கொண்டு சரீரம் பூராவும் நன்ருகத் தேய்த்து அலம்பினால் மயிர்க்கால் துவாரங்களிலுள்ள விஷ அழுக்குகள் வெளிப்பட்டுவிடும். அதுசமயம் காலத்தை வீணே போக்காமல், இஷ்டதேவதையை நினைத்தல் ஸ்தோத்திரித்தல் முதலான மனம் புத்தியினாலாக வேண்டிய காரியங்களையும் செய்தல் வேண்டும். இப்படிச் செய்தபின் ஜலத்தைவிட்டுக் கரையிலேறியதும் சரீரம் இலேசாயும், பசி அதிகமாயும், புத்தி சூட்சுமமாயும் விளங்கும்.

மேல்நாட்டில் கண்டுபிடித்துள்ள சாஸ்திரங்களில் ஒன்றாகிய (ஸைன்ஸ் ஆப் ஹீலிங்) என்னும் ஔடதம் இல்லாமலே வியாதிகளை நீக்கும் முறையாகிய ஜல சிகிச்சை புஸ்தகத்தில் இதைப்பற்றிச் சொல்லியிருப்பதாவது:—

"ஒரு கோழிமுட்டை வடிவமான தொட்டியில் குளிர்ந்த ஜலத்தை விட்டு அதில் உட்கார்ந்து, தலையும் இரண்டு கால்களும் ஜலத்தில் படாதபடி இருந்துகொண்டு, டிரில் அல்லது, பிளானல் துண்டைக் கையில் வைத்துக்கொண்டு, ஜலத்தில் மூழ்கியிருக்கும் பாகமாகிய வயிற்றின் பாகத்தில் நாபிக்

குக்கீழ் அடிவயிற்றை, மேற்சொல்லியவைகளில் யாதாவதொரு துணியால் சுமார் ½-மணிநேரம் தேய்த்தால் வயிற்றின் கண்ணுள்ள சகல விஷங்களும், வயிற்றின் மயிர்க்கால்களின் மூலமாக வெளிப்பட்டு வயிற்றிலுள்ள சகல உஷ்ணங்களும் மாறிச் சரீரத்திலுள்ள சகலவியாதிகளும் நீங்கும் என்பதே." இது, (ஹிப் பாத்) இடுப்பின் ஸ்நாந விதி என்று சொல்லப்படுகின்றது. இவ்விஷயம் விஸ்தாரமாக "லூவிஸ் கூனிஸ்டிரீட்மெண்ட்" என்னும் புஸ்தகத்தில் கூறியிருப்பதால் வேண்டியவர்கள் அப்புஸ்தகததில் இதைப் படித்துணர்ந்து கொள்ளலாம்.

இவ்வாறு, நம்நாட்டு ஸ்நானவிதிகளையும் குணங்களையும் அனுசரித்தே மேல்நாட்டுத் தத்துவசாஸ்திரிகளும் சரீரத்தில் குளிர்ந்த ஜலம்விட்டுத் தேய்ப்பதினாலேயே சகல வியாதிகளும் நீங்கிவிடுகின்றது என்பதைக் கண்டு பிடித்திருக்கின்றார்கள். எனினும், நம்நாட்டில் சர்வ சாதாரணமாய்த் தினப்படி செய்யும் ஸ்நாநத்தின் விதி மேல்நாட்டு சாஸ்திரத்தைவிடப் பதின்மடங்கு உயர்ந்ததென்றே கூறலாம். ஏனெனில் மேல்நாட்டு ஜல சிகிச்சையில் வயிற்றின் அடிப்பாகத்திலுள்ள அழுக்குகளே வெளிப்படுகின்றன. நமது ஸ்நாந விதிப்படி சரீரம் பூராவும் தேய்த்தலால் சகல பாகத்திலுள்ள அழுக்குகளும் வெளிப்பட்டுவிடும். அன்றியும் தொட்டி ஸ்நாநத்தில் ஒருசமயம் வயிற்றின் பாகத்தில் படும் ஜலத்தால் சிரசிற்கு உஷ்ணம் ஏறி சலுப்பு முதலிய வியாதிகள் உண்டாக இடமுண்டு. நமது ஸ்நாந விதிப்படி சரீரத்தின் உள்ளும் புறம்பும் ஏககாலத்தில் குளிர்ந்த ஜலத்தால் நனைதலால், ஜலத்தால் உண்டாகும் எக்கெடுதிகளும் சரீரத்திற்கு ஏற்படமாட்டா. இக்கருத்துக்களனைத்தையும் உள்ளடக்கியே நமது மூதாட்டியாகிய ஔவையார் "சனிநீராடு" என்று கூறியிருக்கின்றார்கள். இதற்கு அநேகர் "சனிக்கிழமைதோறும் எண்ணெய் தேய்த்துக்குளி" என்று அர்த்தம் செய்து வருகின்றார்கள்.

"சனிநீராடு" என்பதற்கு எப்பொழுதும் "குளிர்ந்த ஜலத்திலேயே நீ குளி" என்பதே கருத்தாம்.

வெந்நீரில் குளித்தல் உசிதமாகாது. சரீரத்தில் வியாதியோடு கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கும் சண்டாளனுக்கே அதாவது—பஞ்சகிர்த்திய மாகிய சௌசம், ஆசமன்னியம், ஸ்நாநம், பிராணாயாமம், சந்தியாவந்தனம் ஆகிய இவைகளைச் செய்யாது விடுத்தவனுக்கே வெந்நீரில் குளித்தல் தகுதியுடையது என்று உணருதல்வேண்டும்.

ஆற்றில் ஸ்நானம் செய்தலே உத்தமம். அப்படி ஆறுகள் இல்லாவிடங்களில் கால்வாய், ஏரி, குளங்கள் ஆகியவற்றில் செய்வது மத்திமம். குளங்களில்லாத விடத்தில் கிணறுகளில் ஸ்நாநம் செய்வது அதமம். குடங்கள், அல்லது வேறு பாத்திரங்களில் ஜலத்தை மொண்டுவைத்துக்கொண்டு, செம்பு, சோடுதபலை இவைகளால் மொண்டு சரீரத்தில் ஊற்றிக் கொள்வது அதமா அதமம்.

இங்குக் குளிர்ந்த ஜல ஸ்நானம் மாத்திரம் சொன்னதால் தைலம் தேய்த்துக்கொண்டு குளிக்கும் விதி சொல்லவில்லையே என்று அநேகர் சந்தேகிக்கலாம். வைதீக விதியில் தைலஸ்நாநம் செய்யவேண்டிய ஆவசியகமே கிடையாது. ஆனல், பலரும் தைலஸ்நாநம் செய்துகொண்டு வருகின்றார்களே என்றால் அவர்கள் மேல் சொல்லிய விதிகளை அநுசரிப்பவர்களல்லர் என்றும், அவற்றிற்கு மாறான வழியில் நடப்பவர்களென்றும், வியாதியின் வசப்பட்டவர்களென்றும் அறிந்துகொள்ள வேண்டும்.

டாக்டர். மே. மாசிலாமணி முதலியார்.

ஜேம்ஸ் வாட்டும் நீராவி இயந்திரமும்.

அநேக நூற்றாண்டுகளுக்குமுன் இயந்திரங்கள் அதிகமாய் இல்லாதபோது இங்கிலாந்து, ஸ்காட்லாண்டு ஆகிய இந்நாடுகளைச் சேர்ந்த மக்கள் தங்களுக்கு அத்தியாவசியமான நிலக்கரியைச் சுரங்கங்களினின்று வேண்டிய அளவுக்குப் பெற அதிகமான கஷ்டத்தை அடைந்தார்கள். முதலில் பூமியின் மேற்பரப்புக்குச் சமீபத்தில் இருந்த சிறு சிறு சுரங்கங்களினின்று நிலக்கரியை எடுத்து உபயோகித்து வந்தார்கள். அந்த நிலக்கரியும் ஆய்விடவே பூமியில் ஆழமாகச் சுரங்கங்கள் தோண்டி அவைகளிலிருந்து நிலக்கரி எடுக்கவேண்டியிருந்தது. அந்தச் சுரங்கங்களுக்குள் ஆண்களும் பெண்களும் நுழைந்து நிலக்கரியை வெளியே எடுத்துக்கொட்டுவது வழக்கம். இன்னும் பாரத்தை மேலே எழுப்பும் இயந்திரத்தைக்கொண்டும் அந்த நிலக்கரியை மேலே எடுத்துக் கொட்டுவதுமுண்டு. அந்த இயந்திரமானது குதிரைகளால் இழுக்கப் பட்டுவந்தது. ஆகவே சுரங்கத்திலுள்ள நிலக்கரியைச் சீக்கிரமாகவும் பணச் செலவு அதிகமின்றியும் வெளியே எடுத்துக்கொட்ட ஓர் இயந்திரம் அத்தியாவசியமாயிருந்தது. அத்தகைய இயந்திரத்தைச் செய்யக்கூடியவர் யார் என்பதைப்பற்றி அங்குள்ளார் ஆலோசித்துக்கொண்டிருந்தனர்.

அந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் பாபின் என்னும் பெயரைக்கொண்ட பிரஞ்சுக்காரனொருவன் சிறியதும் ஒழுங்கற்றதுமான ஒரு நீராவி யந்திரத்தைச் செய்து முடித்தான். அவ்வியந்திரமானது ஒரு சிலிண்டரைத் தன்னகத்துக் கொண்டிருந்தது. அந்தச் சிலிண்டரில் பிஸ்டன் என்னும் ஒருவகைக் கருவி மாட்டப்பட்டிருந்தது. அந்த இயந்திரத்துக்குப் 'பாய்லர்' நீர் கொதிக்கும் பாகம்—இல்லை. பிஸ்டனுக்குக் கீழே இருந்த சிலிண்டரில் தண்ணீர் ஊற்றப் படும். சிலிண்டருக்குக் கீழே நெருப்புப்போட்டு எரிக்கப்படும். தண்ணீர் கொதித்து நீராவியாக மாறும்போது அது பிஸ்டனை அசைக்கும். நெருப்பை எடுத்துவிட்ட கொஞ்சநேரத்திற்கெல்லாம் சிலிண்டர் குளிர்ந்துவிடும். சிலிண்டர் குளிர்ந்தவுடன் நீராவியும் தண்ணீராகத் திரும்பவும் மாறிவிடும். அப்படி மாறிவிட்டால் பிஸ்டனுடைய அசையும் சக்தி நின்றுவிடும். இந்த இயந்திரம் ஓர் அசைவை உண்டாக்க அநேக நிமிடநேரத்தை எடுத்துக் கொண்டிருந்தது. அத்துடன் அதிகச் செலவும் ஆகிவந்தது. நீராவியைக் கொண்டு முதல் முதலில் ஓட்டப்பட்ட இயந்திரம் இது ஒன்றுதான். இதைக் கொண்டு சில வேலைகள் நடந்துவந்தன.

அதன்பின் தாமஸ் நியுகோமன் என்ற கருமான் ஒருவன் பாபின் கண்டு பிடித்த வழியைக்கொண்டு சில திருத்தங்களுடன் இன்னொரு வகையான இயந்திரத்தைக் கண்டு பிடித்தான். அவ்வியந்திரமானது சுரங்கத்திலிருந்த தண்ணீரை இறைத்ததுடன் நிலக்கரியையும் வெளியே எடுத்துப் போட்டது. அந்த இயந்திரமானது ஒவ்வொரு தடவைக்கும் ஐம்பது கஜ ஆழத்தி

விருந்த சுரங்கங்களிலிருந்து ஐம்பது காலன் வீதம் தண்ணீரை வாரி இறைத்து வந்தது. ஒரு நிமிஷத்திற்குப் பன்னிரண்டுமுறை தண்ணீர் வாரி இறைக்கும் சக்தியை அந்த இயந்திரம் கொண்டிருந்தது.

முதலில், நியூகோமன் என்பவன் சிலிண்டருக்கு வெளியில் தண்ணீரைக்கொட்டி நீராவியைக் குளிரவைத்துக் கொண்டிருந்தான். அப்படி அவன் ஒருநாள் செய்துகொண்டிருக்கையில் இயந்திரமானது அதிக வேகத்துடன் வேலை செய்தது. அதன்மேல் அவன் அதைக் கவனிக்கலானான். கவனிக்கையில், சிலிண்டரில் துவாரம் ஒன்று இருந்தது. அது அவனுடைய கண்ணுக்குத் தென்பட்டது. பிஸ்டனுடைய மேல்பாகத்தின் வழியாய்க் காற்றுச் செல்லாமல் இருப்பதற்காகத் தண்ணீரானது அதன்மேல் ஊற்றப்பட்டிருந்தது. அந்தத் தண்ணீர் மேலேசொன்ன துவாரத்தின் வழியாய் உள்ளே சென்றுகொண்டிருந்தது. அதையும் அவன் கவனித்தான். அங்ஙனம் சென்ற தண்ணீரானது நீராவியை விரைவாகக் குளிரச் செய்துகொண்டிருந்தது. அதைக்கண்ட நியூகோமன் மற்றொரு தடவையில் இயந்திரம் செய்யும்போது சில அத்தியாவசியமான மாறுதல்களைச் செய்தான்.

தண்ணீரையும் நீராவியையும் சிலிண்டருக்குள் விடும் மரையைக் கவனிக்க, ஹம்ப்ரி பாட்டர் என்ற ஒரு சிறுவன் நியமிக்கப்பட்டிருந்தான். அவனால் இன்னொரு திருத்தம் அந்த நீராவி இயந்திரத்தில் கண்டு பிடிக்கப்பட்டது. அந்த வேலையைக் கையால் ஓயாது செய்து பாட்டர் சோர்வடைந்து விட்டான். அதன்மேல் அவன் அந்த மரைகளுக்குக் கயிறுகள் கட்டி அக் கயிறுகளை இயந்திரம் அசைக்கும்படியாய்ச் செய்துவிட்டான். அவன்தான் 'வால்வ்கியர்' என்ற அடைப்புக் கதவுகளைக் கண்டு பிடித்தான்.

இங்கிலாந்து ஸ்காட்லண்டு ஆகிய இந்த நாடுகளிலுள்ள நிலக்கரிச் சுரங்கங்களுக்கு நியூகோமனுடைய இயந்திரத்தால் அதிகமான நன்மையே ஏற்பட்டிருந்தது. எனினும் அதை ஓட்ட அதிகமான நிலக்கரிவேண்டியிருந்தமையால் நிலக்கரிச் சுரங்கச் சொந்தக்காரர்கள் அதன்மீது அதிகமான சிரத்தையைச் செலுத்தவில்லை. அந்த மாதிரியான நீராவி இயந்திரம் ஒன்றுக்குப் பல்லாயிரக் கணக்கான டன்நிறையுள்ள நிலக்கரி வேண்டியதாயிருந்தது. அப்படி இருந்துகொண்டிருக்கும் சந்தர்ப்பத்தில் ஒருநாள் (1764-ம் வருஷம்) நியூகோமனுடைய நீராவி இயந்திரம் ஒன்று பழுதாய்விட்டது. அதைப் பழுதுபார்க்க ஜேம்ஸ்வாட் என்ற ஒருவரிடம் அது ஒப்படைக்கப்பட்டது.

இந்த ஜேம்ஸ்வாட் என்பவனுடைய இளமைப்பருவத்தைப்பற்றி அநேக கதைகள் சொல்லப்படுகின்றன. ஆனால் அவையெல்லாம் உண்மையென்று நம்புவதற்கு இடமில்லை. அவன் சாந்தமாய் இருந்து வந்தான்; அவனுக்கு தேகபலமும் அதிகமாய் இல்லை. பொம்மைகள் எழுதுவதில் அவனுக்குப் பிரியம் அதிகம். அவனுடைய படிப்பைப்பற்றி ஒன்றுஞ் சொல்வதற்கில்லை.

ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் அவன் டீகெட்டில் அடுப்பி லிருந்தபோது அதைக் கவனித்துக்கொண் டிருந்ததாகவும், அப்போது அவனுடைய அத்தையான

வன் அவனைப்பார்த்து 'அடே ஜேம்ஸ்! உன்னைப்போல் சோம்பேறியான பையனை நான் பார்த்ததேயில்லை. நீ புத்தகம் எடுத்துப் படித்தால் படி. இல்லாவிட்டால் பிழைப்பதற்கு அநுகூலமான தொழில் ஒன்றைக் கற்றுக் கொள். கடந்த ஒருமணிநேரமாய் நீ வாயைத் திறக்காமல் அடுப்பண்டை உட்கார்ந்துகொண்டு அந்தச் சாமானின் மேல்மூடியைத் திறப்பதும் மூடுவதுமாக இருந்துகொண்டிருக்கிறாய்; இன்னும் நீராவியின்மீது கோப்பை ஒன்றைவைத்து அதைப் பிடித்துக்கொண்டிருக்கிறாய்; அதைத் தவிர நீ என்னவேலை செய்தாய்? ஒரு வேலையும் செய்யவில்லை. இப்படிக் காலங்கழிப்பது உனக்கே வெட்கமாயில்லையா' என்று கேட்டதாகவும் ஒரு கதை சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் ஜேம்ஸ் அவளுடைய வார்த்தையைப் பொருட்படுத்தாமல் அந்த நீராவியானது அடிக்கடி மேல் மூடியைத் தள்ளிக்கொண்டிருப்பதை இடைவிடாது கவனித்துக்கொண்டிருந்தான். அந்த அநுபவத்தைக் கொண்டே பிற்காலத்தில் அவன் நீராவி இயந்திரத்தைக் கண்டு பிடித்தான்.

ஜேம்ஸுக்கு வயது வந்தவுடன் கிளாஸ்கோ சர்வகலாசாலையார் அவனைத் தங்களுடைய சர்வகலாசாலையில் சாமான்கள் செய்யும் தொழிலில் நியமித்துக்கொண்டார்கள். அப்போதுதான் நியுகோமனுடைய இயந்திரம் பழுது பார்க்கப்படுவதற்காக அவனிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டது. அவன் அச்சந்தர்ப்பத்தை வீணாக்காமல் அதனுடைய பல பாகங்களையும் அதனால் ஏற்படக்கூடிய நன்மைகளையுஞ் செவ்வையாய் அறிந்துகொண்டான். "நீராவியைக் குளிரவைக்கக் குளிர்ந்த தண்ணீரைச் சிலிண்டருக்குள் விட்டால் அது உஷ்ணத்தை அதிகமாய்க் குறைத்துச் சக்தியையும் போக்கிவிடுகிறது; அதனால்தான் பணச்செலவு அதிகமாகிறது" என்பன போன்றவைகளை ஜேம்ஸ் தெரிந்துகொண்டான். அதன்மேல் அவன் சிலிண்டரைக் குளிரவைக்காமல் நீராவியைப்போல் எப்போதும் உஷ்ணமாகவே வைத்துக் கொண்டிருக்கவேண்டும் என்ற ஒரு முடிவுக்குவந்தான். அதை எப்படிச் செய்வதென்று அவன் ஆலோசிக்கத் தொடங்கினான். 1765-ம் ஆண்டில் ஒருநாள் அவன் வெளியே உலாவி வரச்சென்றபோது "நீராவியானது மிகவும் இலேசாய் இருப்பதால் காலியான இடத்தில் ஒருவிதக் கஷ்டமுமின்றிப் போய்ச் சேரும்; ஆகையால் அதற்கும் சிலிண்டருக்கும் நடுவில் ஒரு குழாயை வைத்தால் அது, நீராவியைக் காலியான பாத்திரத்துக்குள் கொண்டுபோய்ச் சேர்த்து விடுமென்று எண்ணினான். அதன்பின் சிலிண்டரைக் குளிரவைக்காமலே நீராவியை மாத்திரம் குளிர வைத்துவிட்டுக் குளிர்ந்த ஜலத்தை வாயு வாங்கி என்னும் கருவியால் வெளியே அகற்றிவிடவேண்டுமென்றும் தீர்மானித்துக்கொண்டான். இத் தீர்மானங்களைக்கொண்டே அவன் நீராவி எந்திரங்களை நல்ல விதத்தில் அமைத்தான்.

இவனுடைய மேற்படி தீர்மானங்களை அடிப்படையாகக்கொண்டே இப்போது இருக்கும் நீராவி இயந்திரங்கள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. நீராவி இயந்திரங்களால் ஆயிரக்கணக்கான நன்மைகள் ஏற்பட்டுள்ளன. அவற்றிற்கு மூலகாரணன் ஜேம்ஸ்வாட் என்பவனே. சிலிண்டரிலிருந்து நீராவியைத் தனியான பாத்திரத்திற்குக் கொண்டுவந்து விட்டபடியால்தான் ஜேம்ஸ் வாட் சிலிண்டரைச் சூடாகவே வைத்துக் கொண்டிருக்க முடிந்தது. சிலிண்டரின் மேல்பாகத்தை மூடிவிட்டதனால் நீராவி வெளியே போகக்கூடாமலும் போய்விட்டது. அத்தகைய சீர்திருத்தங்களுடன் ஜேம்ஸ் நீராவி இயந்திரம் செய்யமுயன்று அதன் பயனாய்க் கடனில் மூழ்கிவிட்டான். அச்சந்தர்ப்பத்தில் பணக்காரனான ஒருவன் ஜேம்ஸிடம் பங்காளியாய் இருந்தான். ஜேம்ஸ் அதிகக் கஷ்டப்பட்டுத் தன்னுடைய இயந்திரத்தைப்போலொத்த இயந்

திரத்தை வேறு யாருஞ் செய்யக்கூடாதென்று அதைப் பதிவு செய்துவிட்டான்.

பின்னர் 1774-ம் ஆண்டில் ஜேம்ஸ்வாட் அநேக கஷ்டப்பட்டு ஓர் இயந்திரத்தைச் செய்து அதைப் பர்மிங்ஹாமுக்கு அனுப்பினான். அந்த இயந்திரம் நன்றாகவே வேலைசெய்தது. அதன்மேல் அநேகர் அவனுடைய இயந்திரங்களை வாங்க ஆரம்பித்தனர். காரன்வாலைச்சேர்ந்த சுரங்கக்காரர்களும் அந்த இயந்திரத்தைக் கண்டு களிகூர்ந்து வாங்க ஆரம்பித்தார்கள். அதன்மேல் மற்றச் சுரங்கக்காரர்களும் நியுகோமனுடைய இயந்திரத்தைவிட்டு ஜேம்ஸ் வாட்டினுடைய இயந்திரத்தை வாங்க ஆரம்பித்தார்கள். அதனால் வாட் பணக்காரனாகிவிட்டனன்.

அதன்மேல் ஜேம்ஸ்வாட் தன்னால் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட இயந்திரத்தை விருத்தியாக்குவதிலேயே காலத்தைக் கழித்துவந்தான். பின்னர் கண்டன்சர், கிராங் அண்டு பிலேவீல், டபில் ஆக்டிங் என்ஜின் என்பவைகளையும் கண்டுபிடித்தான். இயந்திரங்களின் ஓட்டத்தை அளவிட்டு உரைக்கக்கூடிய 'பிலைபால் கவர்னர்' என்ற ஒரு கருவியையுங் கண்டுபிடித்தான். அவனால் கண்டுபிடிக்கப்பட்டவைகள் முக்கியமானவைகளா யிருந்தபடியால் அந்த இயந்திரங்களையே அனைவரும் விரும்பி வாங்கிவந்தனர்.

பின் அவன், ஒரே நீராவியால் இரண்டு இயந்திரங்கள் ஓடுவது என்ற முறையையுங் கண்டுபிடித்தான். அந்த இயந்திரமானது இக்காலத்திலும் உபயோகத்தில் இருந்து வருகிறது. 'பிஸ்டன் ரிங்ஸ்' என்பவைகளும் அவனால் உண்டாக்கப்பட்டன.

மனிதவர்க்கத்தின் முன்னேற்றத்திற்கு நீராவி இயந்திரமானது இன்றியமையாததா யிருக்கிறது. ஆண்களும் பெண்களும் இதுவரை கையால் செய்து கொண்டிருந்த வேலைகளை நீராவி இயந்திரமானது செய்து வருகிறது. ஜேம்ஸ்வாட் அடுப்பில் கொதித்துக்கொண்டிருந்த பாத்திரத்தின் மேல் மூடி அசைவதைக் கண்டு அதன் மூலமாய் எண்ணிய எண்ணமானது நாளடைவில் அரிய தொழிலாய் முளைத்துக் கிளைத்து விருத்தியடைந்து பலனளித்து வருகின்றது.

புராதனி.

ஆனந்தபோதினியி னருமை.

வெண்பா.

ஆனந்த போதினியை யாரும் படித்துணர
வானந்த மாரியுண் டாவதுபோல்—ஆனந்த
மானபிர சங்கமழை யாற்புவியோர் மேலான
ஞானமடை வார்கள் நயந்து. (1)

ஓர்முழுரு பாவுக்கு ளோராயி ரம்புதினம்
பார்முழுதும் பார்க்கும் பான்மையினில்—நேர்முகத்தே
ஆனந்த போதினிதா னாதரவி னேடுரைக்கும்
ஆனந்த மாயமையுங் கள். (2)

ஒற்றைரு பாபெரிதோ வுண்மையறி வேபெரிதென்
றுற்றறிவிக் கும்வற் புறுத்தியே—தெற்றெனவிம்
மேதினியி னேரின்றி மேம்படுமிவ் வானந்த
போதினிதா னென்றுபுகல் வீர்! (3)

சி. கந்தைய ஆச்சாரி, வருத்தலவிளான்.

ஸ்ரீமதி சாரதாமணி தேவியார்.

(127-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி.)

தம்முடைய பெற்றோர்களின் வீட்டிற்குச் செல்ல நேரிட்டதற்காக ஸ்ரீமதி தேவியார், வருத்தப்படவில்லை. அவ்விடத்தில் அமைதியாகவும், சுய நலத்தை விரும்பாமலும் காரியங்களைச்செய்து கொண்டிருந்தார். தம்சொந்த சௌகரியங்களை யெல்லாம் அவர் அறவே மறந்துவிட்டார். பிறருடைய துயரைக்கண்டு அநுதாபப்பட்டு அவர்களை அத்துயரங்களினின்று நீக்கத் தம் மாலான முயற்சிகளையெல்லாம் செய்துவந்தார். இதனால் அவர் அன்பே ஓர் உருவெடுத்து வந்ததைப் போன்றிருந்தார். இவ்வாறு பிறருக்கு உதவி செய்வதில் ஈடுபட்டிருந்ததினால் அவர் தம் கஷ்டங்களையெல்லாம் அறவே மறந்திருந்தார். இவ்வண்ணம் அவர் தம் பெற்றோர்கள் இல்லத்தில் வசித்துக் கொண்டிருந்தாலும், அவருடைய மனமானது தக்ஷிணேஸ்வரத்திலிருந்த அவருடைய கணவரிடமே செலுத்தப்பட்டிருந்தது. அவரை அவ்விடத்திற்குச்சென்று பார்க்க வேண்டுமென்று ஸ்ரீமதி தேவியார் அடிக்கடி எண்ணுவதுண்டு. ஆனாலும் அவ்வாசையை அடக்கிக்கொண்டிருந்தாரேயன்றி நிறைவேற்றிக் கொள்ளவில்லை. சமயம் நேர்ந்தபோது ஸ்ரீராம கிருஷ்ணர் தம்மை அவரிடம் அழைத்துக் கொள்வார் என்று மனதைத் திருப்தி செய்துகொண்டிருந்தார். தம் கணவனார் தம்மை அழைத்துக் கொள்ளும் நாள் வருமென்று பொறுமையுடனிருந்து தம் காலத்தைக் கழிக்கலானார்.

இப்படி இருந்துகொண்டிருக்கையில் வங்காளி 1278-ம் ஆண்டு பாஷ் மாதத்தில் அவர் தம்முடைய பதினெட்டாவது வயதில் புஷ்பவதியாயினார். தம்முடைய கணவனாருடைய தெய்வீக சக்தியைக் கண்டு ஸ்ரீமதி தேவியார் வருத்தமேனும் ஆனந்தமேனும் கொள்ளாமல் வாழ்க்கையை நடத்திவந்தார். எனினும் அவருடைய உறவினர், அவர் அங்கிலேயிலேயே யிருந்துவர இடங் கொடுக்கவில்லை, அவ்வம்மையார் வசித்துவந்த கிராமத்திலிருந்த ஸ்திரீகள் அடிக்கடி அவ்வம்மையாரைப்பார்த்து 'உன்னுடைய புருஷன் ஒரு பைத்தியக்காரன்; அவன் தெய்வங்களின் பெயரைச் சொல்லிக் கூச்சலிடுகிறான்; அத்தகைய பைத்தியக்காரனுக்கு நீ மனைவியானதற்காக நாங்கள் வருத்தப்படுகிறோம்' என்று அடிக்கடி சொல்லிவந்தார்கள். அவர்கள் அங்ஙனம் சொல்வதை அம்மையார் விசேஷமாகக் கவனிப்பதில்லை. எனினும் சிற்சில சமயங்களில் அவர்களுடைய சொற்கள் அம்மையாரின் இருதயத்தில் பதியவாரம்பித்தன. அதனால் அவர், 'நம்முடைய கணவர் இவர்கள் சொல்லுகிறபடி பைத்தியம் பிடித்தவராய்த்தான் இருப்பாரோ? என்று சந்தேகித்துத் தமக்குத் தம் பெற்றோர் வீட்டில் வேலையில்லை யென்றும், தம் கணவரிடஞ்சென்று அவருக்கும்வேண்டிய உபசாரங்களையும் சௌகரியங்களையும் செய்து வருவதே தம்முடைய கடமை என்றும் எண்ணலானார். கடைசியில், தாமாகவே தக்ஷிணேஸ்வரம் சென்று தம் கண்ணாலே ஸ்ரீராமகிருஷ்ணரின் நிலையை யுணரவேண்டுமென்றும், அதற்குமேல எங்ஙனம் நடந்து கொள்ளவேண்டுமோ அவ்வாறே நடந்து கொள்ளலாமென்றும் அவர் தீர்மானித்தார்.

அம்மையார் இத்தகைய தீர்மானத்தோடிருக்கையில், அவருடைய சுற்றத்தார்களிற் சிலர், அவ்வருடத்திய பங்குனிமாத பௌர்ணமியன்று நடைபெற்ற ஸ்ரீசைதன்னிய மகரிஷியின் ஆண்டுவிழாவி னிமித்தம் கல்கத்தாவிற்குப் போய்க் கங்கையில் தீர்த்தமாடத் தீர்மானித்திருந்தனர். தேவி

யார், அவர்களுடன் தாமும் செல்லவிரும்பி, அவ்விருப்பத்தை அவர்களிடம் தெரிவித்தார். அவர்கள் அவ்விஷயத்தை அம்மையாரின் தகப்பனரிடம் தெரிவித்தார்கள். அவர் தாமே தேவியாரைக் கல்கத்தாவிற்கு அழைத்துச் செல்வதாகக் கூறினர். அக்காலத்தில் ஜெயராம் பதியிலிருந்து கல்கத்தாவுக்குச் செல்ல ரெயில்வே செளகரியம் இல்லாதிருந்தது. பிரயாணிகள் கால் நடையாகவேனும் பல்லக்கு மூலமாகவேனுந்தான் அங்கே செல்லவேண்டும். பல்லக்கை அமர்த்திக் கொள்வது பணக்காரர்களுக்குத்தான் முடியும்; மற்றவர்க்கு இயலாது; ஆதலால், அதிகப்பணம் படைக்காத இராமச்சந்திர முக்கர்ஜி என்பார் தம் குமாரத்தியாகிய ஸ்ரீமதி தேவியாருடன் கால் நடையாகக் கல்கத்தாவுக்குப் புறப்பட்டார். அவர்களுடன் இன்னும் சிலரும் சென்றார்கள். அவர்கள் நடந்து சென்றவழி நெடுக, கண்ணைக் கவரத்தக்க நெல் விளையும் நிலங்கள், பச்சைப்பசேலென்று காணப்பட்ட படியால், அவர்களுக்கு முதல் இரண்டு தினங்கள்வரை நடப்பதன் கஷ்டம் தெரியாமலே இருந்தது. இன்னும் அவ்வழியின் இடை யிடையில் தாமரைத் தடாகங்களும் இருந்தன. ஆதலின் அவர்கள் அத்தடாகங்களில் நீரை அருந்தியும், மரங்களின் நிழலில் தங்கி இளைப்பாறியும் சென்றுகொண் டிருந்தார்கள். இதே மாதிரி, அவர்கள் பிரயாணம் முடியும்வரையிலும் இருக்கவில்லை. ஸ்ரீமதி தேவியார் நடந்து பழக்கமில்லாதவராகையால் சில தினங்களுக்குப்பின் சுரநோய்கொண்டு வருந்தினர். தம்முடைய குமாரத்திக்குச் சுரம் ஏற்பட்டதைக்கண்ட ஸ்ரீராமச் சந்திர முக்கர்ஜியானவர் பெரிதும் கவலையுறலானர். அத்தகைய நிலையிலுள்ள அம்மையாரைக் கால் நடையாகப் பின்னரும் அழைத்துச்செல்வது தகுதியல்லவென்று கருதி, அவருடன் வழியிலிருந்த ஒரு சாவடியில் ஓர் இரவு தங்கினர்.

அவ்வாறு தங்கி மறுநாட்காலையில் எழுந்து தம் குமாரத்தியைப் பார்த்தார். அப்போது ஸ்ரீமதி தேவியாருக்குச் சுரம் முழுமையும் நீங்கியிருந்தது. அதன்மேல் அவர், சத்திரத்தில் இருப்பதைக் காட்டிலும் மெதுவாக நடந்து செல்லுதல் உசிதமென்று கருதித தம் எண்ணததை அம்மையாரிடம் தெரிவித்தார். அதற்கு அம்மையாரும் சம்மதித்தார். இருவரும் அச்சத்திரத்தைவிட்டுப் புறப்பட்டார்கள். அவ்வாறு புறப்பட்டுச் சற்றுதூரம்போகவே அவர்களுக்கெதிரில் ஒரு பல்லக்குவந்தது. அதை அவர்கள் குடிக்கூலிக்குப் பேசி அதில் ஏறிச்சென்றார்கள். அத்தினத்திலும் ஸ்ரீமதி தேவியாருக்குச் சுரம் வந்தது. ஆனல் அந்தச் சுரமானது முந்தியநாள் வந்த சுரத்தைப் போல் அவ்வளவு கடுமையாயில்லை. அம்மையார், அதை மற்றவர்களுக்குக் காட்டிக் கொள்ளாமலிருந்தார். அன்றிரவு ஒன்பதுமணிக்கு அனைவரும் தக்ஷிணேஸ்வரம் போய்ச் சேர்ந்தார்கள். அம்மையார் மிகவும் நோய்கொண்டு வந்ததைக்கண்ட ஸ்ரீராம கிருஷ்ணர் மிகவும் கவலையுற்றார். தேவியாரை வெளியில் படுக்கவைத்தால், அம்மையாருக்கு ஜலதோஷம் காணுமென்று கருதியவராய், தம்அறையிலேயே அவருக்கும் படுக்கையை அமைத்து அதில் அவரைப் படுக்கவைத்தார். அங்ஙனம் படுக்கவைத்து அம்மையார் அருகில், இருந்து வருத்தத்துடன் 'நீ நோயுடன் வந்திருக்கிறாய்; இச்சமயத்தில் செஜோபாபு இவ்விடத்தில் இல்லை; அவர் இருந்தால் உனக்கு எல்லாவித செளகரியங்களும் செய்துவைப்பார்' என்று கூறினர். பின்னர் அவரால் ஸ்ரீதேவியாருக்கு வேண்டிய வைத்திய சிகிச்சைகளும், மற்றுமுள்ள செளகரியங்களும் செய்யப்பட்டு வந்தன. அவற்றால், தேவியார் நான்கு தினங்களுக்குள் செளக்கியமடைந்து விட்டார்.

* (தொடரும்) A. துரை.

விசூவியஸ் எரிமலையின் சரித்திரம்

(135-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி.)

இக்கொடிய கொதிப்பினால் உண்டாகிய பிராணச் சேதமும், அழிந்து நாசமுற்ற பட்டணங்களும், கிராமங்களும் அனந்தம். இக்காரிருளால் உண்டாகிய குழப்பத்தினால் ஜனங்கள் நிலைதடுமாறி இருந்தார்கள். இருட்டென்றால் இது சாமானிய இருட்டாகுமா? ஒரு அறை அல்லது குகையின் வாயிலை மூடிக் கொஞ்சமேனும் சூரிய ஒளி எவ்விதத்திலும் வாராதபடி தடுத்திருந்தால் அது எவ்வளவு இருளாயிருக்குமோ அதை ஒத்ததாயிருந்தது. சாதாரணமாய் நக்ஷத்திரங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டு, தண்ணொளி பரப்பி வெண்மதி யுலாவப்பெற்ற இரவையும், அனலொளிகாட்டி அதிக காந்தி வீசும் பகலவன் பொழுதையும் ஒழித்து, ஊழிக்காலத்தை ஒப்ப மூன்றுநாள் வரையில் கன்னங்கரிய காரிருள் ஊர்களடங்கலும் சூழ்ந்திருந்தது. அதனால் ஜனங்கள் நிலைமயங்கி நடுத்தடுமாறி திண்டாட்டம் கொள்வதற்கும் ஐயமுண்டோ? அவர்கள்பட்ட துயரத்திற்கும்!பெருங் கஷ்ட நஷ்டங்களுக்கும் நிகருமுண்டோ? மற்றும் அவ்விருள்,

“ ஆல மூலகிற் பரந்ததோ வாழி கிளர்ந்த தோவவர்தம்
நீல நிறத்தை எல்லோரு நினைக்க வதுவாய்நிரம்பியதோ
கால னிறத்தை யஞ்சனத்திற் கலந்து குழைத்தா காயத்தின்
மேலு நிலத்து மெழுகியதோ விளக்கு மிருளாய் விளைந்ததுவே ”

என்று கம்பர் பாடியதற்கு இசைந்ததா யிருந்தது.

இச்சமயத்தில் உண்டான கொடுந்தீயினால் மாண்டவர்கள் அநேகர். வீடுகள் தீப்பற்றி அதிலுள்ளவர்களுடன் எரிந்து நீறாயின. பூகம்பங்களின் கேட்டினால் வீடுகள் இடிந்து விழுந்தன. அவற்றுள் வாசமாயிருந்த மனிதர்கள் நசுங்கினர். வெளியே ஓடிப் பிழைப்போமென்று ஓடியவர்களிற் சிலர் உருகிய கற்குழம்பு வெள்ளத்தில் அகப்பட்டு மாண்டனர். சிலர் பெருங் கற்றுண்டுகளால் புடைப்புண்டு விழுந்து இறந்தனர். சிலர் அக்கினி வஸ்துக்களால் எரியுண்டு வீழ்ந்தும், சிலர் விஷ ஆவிக் காற்றுக்களாலும் புகையாலும் மூச்சுத்திணறுண்டு மாண்டும் போயினர். இவ்வாறு ஜனங்களுக்கு அநேக கஷ்ட நஷ்டங்கள் நேர்ந்தன. இவ்விதமாகவே அநேக ஊர்வன, பறப்பன, நடப்பனவாகிய பக்ஷி மிருக முதலான ஜீவராசிகள் உயிர் துறந்தன. புல் பூண்டு செடி கொடி மரம் முதலிய யாவும் எரிக்கப்பட்டு அந்தப் பிரதேச முழுதும் சாம்பல் காடுபோல் விளங்கியது. இச்சமயத்தில் அவ்விடமெல்லாம் ஆண்மக்கள் உரத்துக் கூவும் ஓசையும், பெண்மக்களின் அழுகுரலும் குழந்தைகள் வீரிட்ட ஓசையுமே பரவி, ஜனங்களின் காதுகளை அடைத்துவிட்டன. எங்கும் ஒரு பெருங்குழப்பமாகிவிட்டன. குழந்தைகளின் அழுகுரலைக்கேட்டு ஜனங்கள் அவைகளுக்கு ஆதரணைபுரிய் வகையற்றவர்களாய் தவித்து நின்றார்கள். சில தாய் தந்தையர் வயோதிகரான பெற்றோர் உற்றார்கள் திண்டுமுண்டாடித் தவித்துக் கூவி யழுவதைப் பொறுக்க முடியாதவராய் பிரலாபித்து உள்ள முருகி அழுதனர். சிலர் சிறுவர் சிறுமியர் இவ்வுலக இன்பத்தையும் பெண்டுபிள்ளைகளையும் ஆஸ்திபாஸ்திகளையும் ஒருங்கே துறந்து உயிர் மாய்வ தெப்படியென்று நினைந்து நினைந்து கரைந்தழுதனர். சிலர் தங்கள் குடும்பம் எல்லாம் ஒருங்கேபடும் அவஸ்தையைச் சகிக்கமாட்டாதவர்களாய் வயிற்றிலேயும் வாயிலேயும் புடைத்துக்கொண்டார்கள். சிலர் ஊழிக் கால அந்தகாரமோ வந்துவிட்டது. ஆண்டவன் முன் நின்று அவர் ஆக்கினைக்கு உத்தரமளிக்க ஏற்பட்ட நாளும் கிட்டியதென்று பயந்தார்கள். பாபி

யர் சிலர் ஆ ! தேவனே எங்களுக்கு இக்கொடுமையை விளைவிப்பதேன் என்றும், ஆ! சர்வஜீவகாருண்யனாகிய கடவுளே எங்களை இப்பெருந் துயரத்திலிருந்து காத்து ரக்ஷித்து இவ்விருளை நீக்க உம்மால் முடியாதாவென்றும், யாம் செய்த பிழைகளைப் பொறுத்து எங்களை ஆதரியும் என்றும் பலவாறாகச் சொல்லிக் கடவுளைத் துதித்து வேண்டினர். மற்றுமுள்ளவர்களோ இதேது பிரளயகாலந்தான் வந்துவிட்டதென்றும் இனி இவ்விருளினின்று தப்பிப் பிழைப்பது அரிதென்றும் பூலோகமுழுதும் ஒரே அடியாய்த் தொலைந்து போய்விடுமென்றும் எண்ணினார்கள்.

வரைகலங்க வனங்கலங்கக் கலங்குறாத மண்கலங்க விண்கலங்க மகரமுந்நீர்த்
திரைகலங்கத் திசைகலங்க வீறிலாத செகங்கலங்க உகங்கலங்கச்
[சிந்தை தூயோ
ருரைகலங்க வுளங்கலங்கத் துளங்கிமெய்யி லூன்கலங்க விலங்கொடு
[புள் ளினங்கள்யாவு
நிரைகலங்க உலகினுயிர் படைத்ததம்மி னிலைகலங்கா தனவுண்டோ
[நிகழ்த்தி னம்மா.

இவ்வாறாக, ஒரு பெருங் குழப்பமிருந்து கொஞ்சங் கொஞ்சமாய் இருள் நீங்கி ஜனங்களுக்குள் ஓர் தைரியமும் அமைதியும் உண்டாக, கதிரவனும் பிரகாசிக்கலுற்றான். ஆயினும் ஆகாயமண்டலத்தைக் கவிழ்ந்துகொண்டிருந்த நுண்ணிய அணுக்களின் குணங்களாலும் கந்தகமுதலான ஆவிகளின் தன்மையாலும் சூரியன் பிரகாசமற்று, கிரகணமுண்டாகியகாலத்து விளங்குவது போல் ஒளிமழுங்கிக் கிடந்தான். இதைப்பார்க்க எரிமலைக் கொதிப்பினால் நாடு நகரங்களுக்கும் ஜீவகோடிகளுக்கும் உண்டான இப்பெருந்துயரம் சூரியனையும் பற்றியதுபோலத் தோற்றியது. அந்தகாரம் ஒழிந்து மலையின் கொதிப்பும் அடங்கவே மலையைச் சுற்றிலும் அதிகதூரம் வரையில் நிலமானது பனியையொப்ப வெண்ணிறமான போர்வை மூடப்பட்டதுபோல் எங்கும் சாம்பலால் மூடப்பட்டிருந்தது.

(புதையுண்ட நகரங்கள்)

இவ்வளவு விபத்துகளும் நஷ்டங்களும் உண்டானதற்குக் காரணம் எரிமலையின் கொதிப்பே. இம்மலையில் உண்டான வெடிப்பின் அதிர்ச்சியாலும் பூகம்பங்களாலும் கொதிப்பினாலும் முன்னமே சொல்லப்பட்டாருக்கு நேர்ந்த ஆபத்துடன் எர்குலானியம் (Herculaneum) பாம்பியை (Pompii) என்னும் நகரங்களும் மலைக்குத் தென்புறத்தில் தற்காலத்திய காஸ்டல்லாமேர் (Castellamare) என்னும் பட்டணமிருக்கும் ஸ்தானத்தில் அப்போது இருந்த ஸ்டாபே (Stabiae) என்னும் பட்டணமும் இருந்த இடமே தெரியாமல் முற்றிலும் மூடப்பட்டுப் பாழாக்கப்பட்டன. இப்பட்டணங்களிலுள்ள ஜனங்களில் அநேகர் கொதிப்பெடுக்குமுன் ஓடி உயிர் தப்பினார்கள்; இப்பட்டணங்கள் வெறுங் கற்குழம்பு வெள்ளத்தில் முழுகி நாசமானவைகளாகக் காணப்படவில்லை. கற்குழம்பு வெள்ளத்தாலும் சாம்பல் மாரியாலும் வீடுவாசல்களிலுள்ள சந்துபொந்துகளெல்லாம் நிறைந்து தூர்ந்து போவதும் சாத்தியமாய் இருந்திராது. ஆனால் இம்மலையிலிருந்து நெருப்பு மழை வருஷித்தபோது வெளியேவந்த நுண்ணிய தூசுமண் முதலிய வஸ்துக்கள் மலையிலிருந்து ஏராளமாய் வெளியே கக்கப்பட்ட நீராவியுடன் கலந்து மண்ணீராய் மாறி, பெருவெள்ளமாய் மலைச்சரிவுகளில் பிரவகித்து வந்து வீடுகளையும் கிராமங்களையும் முழுக அடித்ததாகத் தற்காலத்திய சோதனைகளால் தெரியவருகிறது.

(தொடரும்) A. R. M. உடையப்ப செட்டியார், சொக்கநகரம்.

அறிஞரின் அமுதமொழிகள்.

(136-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

107. No imprisonment can crush a truth; it may hinder it for a moment; it may delay it for an hour; but it gets an electric elasticity inside the dungeon walls, and it grows and moves the whole world when it comes out.

Charles Bradlaugh.

சிறைவாசம் உண்மையை ஒழிக்காது; அந்நேரத்துக்கு அல்லது ஒருமணிநேரத்திற்கு அதை அது மறைத்துவைக்கக்கூடும். உண்மையானது சிறைக்குள் மின்சாரத்தைப்போல் அதி வேகமாய் தினே தினே வளர்ந்துகொண்டு போகிறது. சிறையிலிருந்து வெளியேறி வந்தவுடன் உலகம் முழுவதிலும் அது கிளர்ச்சியை உண்டுபண்ணிவிடுகின்றது.

(சார்லஸ் பிராட்லா.)

108. Injustice will bring the mightiest on earth to ruin. *Lord Salisbury.*

அநீதியானது, உலகத்திலுள்ள மிகுந்த பராக்கிரமசாலிகளையும் அடியோடு கெடுத்துவிடும். (லார்டு சாலிஸ்பரி.)

109. Be united, persevere, and achieve Self-government. *Dada Bhai Naoroji.*

ஐக்கியமாயிருங்கள்; ஊக்கங்கொள்ளுங்கள்; சுயாட்சியை அடையுங்கள். (தாதாபாய் நௌரோஜி.)

110. The fundamentals of Liberty are freedom of speech and freedom of writing.

சுதந்திரத்திற்கு அடிப்படையானவை பேச்சுச் சுதந்திரமும் எழுத்துச் சுதந்திரமுமாகும்.

111. What is wanted in our government of India is sympathy. *George, Prince of Wales.*

நம்முடைய இந்தியா அரசாங்கத்தில் வேண்டியது அநுதாபமேயாகும். (ஜார்ஜ், வேல்ஸ் இளவரசர்.)

112. Every noble work is at first impossible.

Carlyle.

ஒவ்வோர் உயர்ந்தவேலையும் முதலில் கஷ்டமாகவே தோன்றும்.

(கார்லைல்)

113. Remain always strong and steadfast in thy own faith, but eschew all bigotry and intolerance. *Sri Ramakrishna.*

உன்னுடைய சொந்தமதத்தில் உறுதியுடனும் திடமான சித்தத்துடனுமிரு; ஆனால் மதவெறியையும் அந்நியமத துவேஷத்தையும் மேற்கொள்ளாதே. (ஸ்ரீ ராம கிருஷ்ண)

(தொடரும்.)

A. P. இராமன், B. A.

இந்தியாவில் ஜனங்கள் ஆட்சி செய்த விதம்.

இவ்வுலகம் (1) ஆசியா, (2) ஐரோப்பா, (3) அமெரிக்கா, (4) ஆப்ரிக்கா, (5) ஆஸ்திரேலியா என ஐந்து கண்டங்களாகப் (பாகங்களாகப்) பிரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இந்தியா, சீனு, ஜப்பான், பெர்ஷியா, பிலிப்பைன்தீவு ஆகிய இத்தேசங்கள் ஆசியாகண்டத்தி லிருக்கின்றன; இங்கிலாந்து, பிரான்ஸ், ஜெர்மனி முதலிய சிலதேசங்கள் ஐரோப்பா கண்டத்தி லிருக்கின்றன.

கிறிஸ்தவப் பாதிரியார் ஜெ. டி. சண்டர்லண்ட் அவர்கள் 'இந்தியன் ரிவியூ' பத்திரிகையில் பின்வருமாறு எழுதியுள்ளார்:—

ஆசியாவில் மன்னர்கள் கொடுங்கோல் ஆட்சி புரிந்தனரென்றும், அவர்கள் தங்கள் இஷ்டப்படி அதிக வீம்பு செலுத்தினரென்றும், அரசாங்க விஷயமாக ஜனங்களுக்கு யாதொரு அதிகாரமு மில்லையென்றும், ஜனங்கள் இஷ்டப்படி ஆட்சி நடைபெறவில்லையென்றும், தங்கள் இஷ்டப்படி ஆட்சி நடைபெறவேண்டுமென்னும் எண்ணம் அந்த ஜனங்களுக்கில்லையென்றும், தங்கள் நாட்டைத் தாங்களே ஆட்சிசெய்துகொள்வதற்கு அந்த ஜனங்களுக்குத் திறமையில்லையென்றும் ஐரோப்பா அமெரிக்கா ஜனங்கள் சாதாரணமாகப் பேசிக்கொள்ளுகிறார்கள். விவகாரம் இவ்விதம் இருக்கிறபடியால் தான் இங்கிலாந்து அரசாங்கத்தார் இந்தியாவை ஆட்சி புரிகிறார்களென்று கூறப்படுகிறது. இங்கிலாந்து அரசாங்கத்தார் இந்தியாவில் ஆட்சிபுரிவதை விட்டுவிட்டால் இந்தியர்கள் பூர்வம்போல் கொடுங்கோல் ஆட்சியை அங்கு ஏற்படுத்தி வருவார்களென்றும், ஐரோப்பியர்கள் நாகரீக மடைந்ததன் பயனுக அவர்கள் தேசங்களில்தான் ஜன ஆட்சி ஏற்பட்டதென்றும், இன்னும் வருஷம் நூறுனுலும் ஆசியா ஜனங்கள் தங்கள் தேசங்களில் ஜன ஆட்சியை ஏற்படுத்தக்கூடுமென்ருவது, அத்தகைய ஆட்சிபுரிய அவர்கள் திறமைவாய்ந்தவர்களா யிருப்பார்களென்ருவது அல்லது அத்தகைய ஆட்சிபுரிவதற்கு அவர்கள் பிரியப்படுவார்களென்ருவது நினைப்பதற் கிடமில்லையென்றும் பிற நாட்டார் கூறுகிறார்கள். இந்தியர்களைப்பற்றியும் ஆசியாவிலுள்ள ஜனங்களைப்பற்றியும் இவ்வாறு கூறப்பட்ட விஷயங்கள் உண்மையானவைகளா? ஆசியாவில் நடைபெற்ற விவகாரங்களை ஒப்பிட்டுப் பார்க்கையில், மேற்கூறப்பட்ட விஷயங்கள் உண்மையானவைகளல்லவென்பது இனிது புலனுகும்.

பிலிப்பைன் தேசத்தார், தங்கள் நாட்டில் ஸ்பெயின் தேசத்து அரசாங்கத்தார் செய்த கொடுமையான ஆட்சியை விலக்கித் தங்களுக்குரிய சுதந்திரத்தை யடைந்தபோது என்ன செய்தனர்? மன்னர் ஆட்சியையா ஏற்படுத்தினர்? அல்ல. அவர்கள், ஜன ஆட்சி ஏற்படுத்தி, அத்தகைய ஆட்சி நிகழும் அமெரிக்காதேசத்தில் அரசாட்சி விஷயமாகவும் சட்டசபை அங்கத்தினர்களை நியமிக்கும் விஷயமாகவும் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ள சட்டத்தைப் போன்ற சட்டம் ஏற்படுத்தினர்.

சீனுக்காரர்கள் தங்கள் தேசத்தில் மான்சுகாரர்களின் ஆட்சியை விலக்கியபோது என்ன செய்தனர்? அவர்கள் உடனே மன்னர் ஆட்சியை ஏற்படுத்தாமல் ஜன ஆட்சியை ஏற்படுத்தினர். அவர்கள் நாட்டில் சில அயல் நாட்டு அரசாங்கத்தார்கள் அவர்களுக்குப் பல இடையூறுகள் விளைவிப்பதால், அவர்கள் நாட்டிலுள்ள ஜனங்களை ஒன்றுபட்டவர்களா யிருக்கும்படிக்கும் அவர்கள் நாட்டில் அரசாட்சி செவ்வையாக நடைபெறும்படிக்கும் செய்ய அவர்களுக்குச் சாத்தியப்படாவிட்டாலும், அவர்கள் நாட்டில் ஜன

ஆட்சி செவ்வையாக நடைபெறவேண்டுமென்று அவர்கள் கொண்டுள்ள எண்ணத்தை அவர்கள் விட்டுவிட உத்தேசிப்பதாகத் தெரியவில்லை.

தங்கள் நாட்டின் ஆட்சியைத் தங்கள் நாட்டாரே நடத்தவேண்டுமென்று பெர்ஷியா தேசத்திலுள்ள ஜனத்தலைவர்கள் நீண்டகாலமாக எண்ணங் கொண்டவர்களா யிருக்கிறார்கள். அந்நாட்டில் சில ஐரோப்பிய அரசாங்கத்தார்கள் ஜனங்களுக்கு விரோதமாகப் பலகாரியங்கள் செய்து வருகிறார்கள். அவர்கள் அவ்வாறு செய்துவராவிடில், பெர்ஷியா நாட்டில் ஜன ஆட்சி பல வருடங்களுக்கு முன்பே ஏற்பட்டிருக்கும்.

துருக்கிதேசத்தாரைப்பற்றிச் சற்று யோசிப்போம். அவர்கள் 1914-18ம் வருடத்திய யுத்தம்முடிந்து, சில ஐரோப்பிய அரசாங்கத்தார்களின் சாவகாசத்தை விலக்கியபின் கூடிய சீக்கிரத்தில் தங்கள் நாட்டில் மன்னர் ஆட்சியை ஏற்படுத்தாமல் ஜன ஆட்சியை ஏற்படுத்தினர்.

ருஷ்யா தேசத்து ஜனங்களைப்பற்றிச் சற்று இப்போது கவனிப்போம். அவர்கள், தங்கள் நாட்டில் அரசு புரிந்துகொண்டு வந்த மன்னரை விலக்கியதும் என்ன செய்தனர்? இன்னொரு மன்னரை நியமித்தார்களா? இல்லை. அவர்கள் ஜன ஆட்சியையே ஏற்படுத்தினர்.

இந்தியர்களைப்பற்றி யோசிப்போம். அவர்கள் இப்போது, தங்கள் நாட்டில் இங்கிலாந்து அரசாங்கத்தார் ஆட்சி செய்வதை விலக்க எத்தனஞ் செய்வதனால், அவர்கள், தங்கள் நாட்டாரில் ஒருவரை மன்னராக நியமித்து அந்த மன்னர் அதிகாரத்திற்கு உட்பட்ட ஆட்சியையாவது அல்லது தங்கள் நாட்டு ஜனங்களின் ஒரு சார்பாரின் கொடுமையான ஆட்சியையாவது ஏற்படுத்த உத்தேசிப்பதாக ஏதாவது அறிகுறிகள் தோன்றுகின்றனவா? இல்லை. இந்தியாவில் இங்கிலாந்து அரசாங்கத்தாரின் ஆட்சிக்கு உட்பட்ட பாகத்திலுள்ள ஜனங்கள் எல்லோரும் தங்கள் நாட்டில் ஜனங்களுக்கு அனுகூலம் ஏற்படுவதற்கு ஜனங்களால் நடத்தப்படக்கூடிய ஜன ஆட்சியே ஏற்பட வேண்டுமென்று எண்ணங் கொண்டவர்களா யிருக்கிறார்கள். அதாவது: அமெரிக்கா தேசத்திலுள்ள இராஜ்யங்களிலும் கனடா தேசத்திலுள்ள மாகாணங்களிலுமிருக்கும் ஜனங்களைப்போல இந்தியாவிலுள்ள மாகாணங்களிலும், இந்திய மன்னர் இராஜ்யங்களிலுமுள்ள ஜனங்கள் தத்தம் இராஜ்யத்திலும் மாகாணத்திலும் ஆட்சிபுரிந்து அவர்கள் எல்லோரும் ஒன்றுபட்ட ஒரு பெருத்த தேசத்தாரா யிருக்கவேண்டுமென்னும் எண்ணங் கொண்டவர்களா யிருக்கிறார்கள். விவகாரம் இம்மாதிரியா யிருக்கையில், ஆசியாவிலுள்ள ஜனங்கள், தங்கள் நாடுகளில் தாங்களே ஆட்சிசெய்ய விரும்பவில்லையென்றும், அவ்வாறு ஆட்சிசெய்ய அவர்கள் தகுதியுடையவர்களல்லவென்றும், ஆசியாவிலுள்ள ஒரு தேசத்தின் ஜனங்கள், தங்கள் நாட்டின் அரசாட்சியை நடத்துவதற்குத் தகுதியில்லாதவர்களா யிருப்பதனால் இந்தியர்களும் தங்கள் நாட்டின் அரசாட்சியை நடத்துவதற்குத் தகுதியில்லாதவர்களா யிருக்கிறார்களென்றும் கருதப்படுவது தவறென்று நன்றாக விளங்குகிறது. சரியான தகவல் என்னவெனில், உலகில் முதன் முதலில் அரசாட்சி விஷயமாக அதிகாரம் வகித்திருந்து அரசாட்சி புரிந்தவர்கள் ஐரோப்பியர்களல்லவென்றும், அவ்வாறு ஆட்சி புரிந்தவர்கள் ஆசியாக்காரர்களென்றும் தெரியவருகிறது. பூர்வீகசரித்திரங்களின் வாசிக்கையில், ஆதியில் இந்திய ஜனங்கள், தங்கள் நாட்டில் ஆட்சி புரிந்துவந்ததைக் கண்டு, அமெரிக்கா தேசத்து ஜனங்களும் ஐரோப்பாவில் சில தேசங்களின் ஜனங்களும் தங்கள் நாடுகளில் ஆட்சிபுரிய முற்பட்டார்களென்று விளங்குகிறது. இந்தியாவில்

புத்தர் அவதரித்திருந்த காலத்தில், அதாவது சுமார் 2500-வருடங்களுக்கு முன் இந்தியாவில் ஜன ஆட்சி நடைபெற்றது. ஆசிரியர் (புரபசர்) ரைஸ் டேவிட்ஸ் அவர்கள் 'புத்தமத இந்தியர்கள்' என்று பெயரிட்டு வெளிப்படுத்திய புத்தகத்தில், வட இந்தியாவில் ஜன ஆட்சி நடைபெற்ற பத்து இராஜ்யங்களின் பெயர்களைக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். அந்த இராஜ்யங்கள், மேற்கே பஞ்சாபிலிருந்து கிழக்கே பீரார் வரையிலும், வடக்கே நேபாளத்திலிருந்து மத்திய மாகாணத்தின் தென் எல்லைப்புறம் வரையிலுமிருந்தன. ஆதியில் இந்தியாவில் ஜனஆட்சி குறைந்தபட்சம் ஆயிரம் வருடங்கள் வரையில் நடைபெற்றது. அவ்வளவு வருடங்கள் வரையில் அத்தகைய ஆட்சி வேறே எந்த நாட்டிலாவது நடைபெற்றதாகத் தெரியவில்லை.

இந்தியர்கள் ஆதியில் தங்கள் நாட்டின் அரசாட்சியை நடத்தியதன்றி, தங்கள் நாட்டின் அரசாட்சியைத் தாங்களே நடத்த வேண்டுமென்றும், தாங்கள் வேறே ஒரு தேசத்து அரசாங்கத்தாருக்கு அடங்கினவர்களா யிருக்கக் கூடாதென்றும் அதிக வைராக்கியங் கொண்டவர்களா யிருந்தார்கள். அவர்கள் ஆதியில் இந்த வைராக்கியத்தைப் பல வழிகளில் காட்டி யிருக்கிறார்கள். ஆதிகாலத்திய ஆரியர்கள், சுமார் 3500-வருடங்களுக்கு முன்னர், அரசாங்கத்தார், அதாவது, மந்திரிகள் ஜனங்களால் நியமிக்கப் பட்டவர்களா யிருக்க வேண்டுமென்னும் கருத்து கொண்டவர்களா யிருந்ததாக வேதப் புராணங்களில் காணப்பட்டிருக்கிறது.

இந்தியாவில் உதித்து சுமார் 1500-வருடங்கள் வரையில் வாழ்ந்துவந்த புத்தர்கள், ஜனங்களுக்குரிய விவகாரங்களை, அதாவது, அரசாங்கக் காரியங்களை ஜனங்களே கவனிக்க வேண்டுமென்னும் கருத்து வாய்ந்தவர்களா யிருந்தார்கள். அவர்கள் இந்திய நாட்டிலிருந்து மறைந்த பிறகும் ஜன ஆட்சிக்குரிய காரியங்களை ஜனங்கள் செய்துவந்தார்கள்.

வேறே ஒரு நாட்டில் வசிக்கும் முகமதியர்களைவிட பன்மடங்கு அதிகமான முகமதியர்கள் இந்தியாவில் வசிக்கிறார்கள். அவர்கள், புத்தர்கள் கருத்து கொண்டிருந்தது போலவே, அரசாங்க விவகாரங்களை ஜனங்களே கவனிக்க வேண்டுமென்னும் கருத்துகொண்டவர்களா யிருக்கிறார்கள். அவர்களையும் கிறிஸ்தவர்களையும் ஜன ஆட்சி விஷயமாக ஒப்பிட்டுப் பார்க்கையில் அவர்கள், அவ்விஷயத்தில் பிந்தியவர்களைவிட அதிக பற்று கொண்டவர்களா யிருக்கிறார்கள்.

இந்துக்கள் பல ஜாதியர்களாகப் பிரிந்திருந்த போதிலும் அவர்கள், தத்தம் ஜாதியார் விஷயத்தில் அபிமானமும் பற்றும் கொண்டவர்களா யிருக்கிறார்கள்.

இந்திய ஜனங்கள், தங்களுக்குரிய காரியங்களைத் தங்களிஷ்டப்படி நடத்திக்கொள்ள வேண்டுமென்னும் வைராக்கியம் அந்த ஜனங்களுக்கு ஏற்படும் படியாகவும், அவர்களுக்கு எந்நாளும் அந்த வைராக்கிய மிருக்கும்படியாகவும் செய்தவர்கள் எங்கும் வியாபகமா யிருந்த கிராம வாசிகளாவர். அவர்கள், சுமார் 3000-வருடகாலமாக ஜனங்களைச் சுய ஆட்சிக்குரிய விவகாரங்களில் திறமையுடையவர்களா யிருக்கச் செய்துவந்தார்கள். அவர்கள் அவ்வாறு செய்தபடியால்தான், இந்திய ஜனங்கள் அரசாங்கச் சட்டப்படி நடக்கிறார்கள்; நிம்மதியான வாழ்க்கையை விரும்புகிறார்கள்.

இந்தியா, பெரும்பாலும் ஒரு விவசாய நாடாகும். அந்நாட்டு ஜனங்களில் 100-க்கு 80-பேர்களுக்குமேல் பயிர்செய்து ஜீவனஞ் செய்பவர்களாவர். அவர்கள், இந்தியாவிலுள்ள சுமார் 6,50,000 கிராமங்களில் வசிக்கிறார்

கள். அவர்கள், இங்கிலாந்து தேசத்திலுள்ள நகரவாசிகளைப் போல் தங்களுக்குரிய காரியங்களைத் தாங்களே நடத்திக் கொள்ளுகிறார்கள். அவர்களைப் பற்றி சர்சார்லஸ் மெட்காப் பின்வருமாறு கூறியுள்ளார்:—

"இந்தியாவிலுள்ள கிராமவாசிகள், மற்றவர்களின் தயவை நாடாமல், தங்களுக்குவேண்டியவற்றைத் தாங்களே தேடிக்கொள்ளுகிறார்கள். வேறே ஒன்றும் நிலையாய் நிற்காமலிருக்கையில் அவர்கள் ஒரே நிலையா யிருக்கிறார்கள். ஒரு மன்னனுக்குப்பின் இன்னொரு மன்னனாக மன்னர்கள் ஒழிந்துவிடுகிறார்கள்; அரசாட்சி விஷயமாக ஒரு மாறுதலுக்குப்பின் இன்னொரு மாறுதலாக மாறுதல்கள் ஏற்படுகின்றன; ஆனால் கிராம வாசிகள் ஒரே நிலையில் நிற்கிறார்கள். அவர்கள் நாட்டு அரசாட்சி விஷயமாகப் பல மாறுதல்கள் ஏற்பட்டபோதிலும் அந்நாட்டு ஜனங்கள் நிலைத்திருக்கிறார்களென்றும், அவர்கள் சந்தோஷமாக வாழ்கிறார்களென்றும், தங்களிஷ்டப்படி பலகாரியங்கள் செய்துகொண்டு வருகிறார்களென்றும் நான் நினைக்கிறேன்."

ஆதி காலத்திலிருந்து இந்தக் கிராமவாசிகள், தங்கள் கிராம உத்தியோகஸ்தர்களை நியமித்து, கிராமத்தாருக்குரிய விவகாரங்களைக் கவனித்து வந்தனர்.

ஆதியில் ஐரோப்பாவில் இங்கிலாந்து பிரான்ஸ் முதலிய நாடுகளில் மன்னர்கள் அதிக கொடுமையாக ஆட்சி புரிந்து வந்ததுபோல் இந்தியாவிலும் மன்னர்கள் ஆட்சி புரிந்தது உண்மைதான். ஆனால், இங்கிலாந்து அரசாங்கத்தார் இந்திய நாட்டில் அரசாட்சிசெய்ய முற்பட்ட காலத்திற்கு முன் அந்நாட்டில் இந்திய மன்னர்கள் ஜனங்கள் சுதந்தர விஷயத்தில் அதிக அரிதாகத்தான் தலையிட்டார்கள். தங்களுக்குரிய விவகாரங்களைத் தாங்களே கவனிக்க வேண்டுமென்னும் வைராக்கியங் கொண்டிருந்து, அந்த வைராக்கியத்தை விடாமலிருந்த கிராம வாசிகளின் கிராம நிர்வாக விஷயத்தில் இந்திய மன்னர்களாவது அல்லது சக்ரவர்த்திகளாவது அதிக அரிதாகத்தான் பிரவேசித்தார்கள்.

இவ்வாறு, தங்களுக்குரிய விவகாரங்களைத் தாங்களே கவனிக்கும் விஷயமாக சுமார் 3000-வருடகாலமாகப் பழகிவந்த இந்தியர்கள் இன்று, தங்கள் நாட்டின் அரசாட்சியைத் தாங்களே நடத்தக்கூடுமென்று நினைப்பது தவறா?

ஆதியில் அமெரிக்கா ஜனங்கள் வேறொரு தேசத்து அரசாங்கத்தாருக்கு உட்பட்டிருந்த காலத்தில், தங்களுடைய நகர கூட்டத்தில் ஒன்றுகூடி யோசித்து, தங்களுக்குரிய விவகாரங்களைத் தாங்களே கவனித்து வந்ததனால் அவர்களுக்கு ஏற்பட்ட பழக்கத்தையும் அனுபவத்தையுங் கொண்டு அவர்கள் பிறகு தங்கள் நாட்டின் அரசாட்சியை நடத்துவதற்குத் தகுதியுடையவர்களா யிருந்தார்களென்று நமது அமெரிக்கா சரித்திரக்காரர்கள் கூறுகிறார்கள்.

அது உண்மையானால், இந்திய ஜனங்கள் அமெரிக்கா ஜனங்களைப் போல், தங்களுடைய கிராம நிர்வாகத்திற்குரிய அலுவல்களைத் தாங்களே கவனித்து, தங்கள் நாட்டின் அரசாட்சியை நடத்துவதற்குப் பயிற்சி பெற்றிருப்பதைப்பற்றி என்ன சொல்வது?

ஆதியில் அமெரிக்கா தேசத்தில் நகரவாசிகள் நகர கூட்டத்தில் தங்களுக்குரிய விவகாரங்களைப் பற்றி யோசிப்பதற்கு யாரிடமிருந்து கற்றுக்கொண்டனர்? அவர்கள் இங்கிலாந்து தேசத்தாரிடமிருந்தும், இங்கிலாந்து தேசத்தார் ஜெர்மனி தேசத்தாரிடமிருந்தும் கற்றுக்கொண்டதாக அமெரிக்கா சரித்திரக்காரர்கள் கூறுகிறார்கள். ஆனால் அவர்கள் ஜெர்மனி தேசத்

தாரைக் குறிப்பிட்டுவிட்டு நின்றுவிட முடியாது. அவர்கள் ஆதிபீடத்தைக் கண்டறிவதற்கு ஆசியாவிலும, இந்தியாவில் கிராமங்களிலும் நிகழ்ந்த விவகாரங்களை அறியவேண்டும். இந்த விஷயத்தில் இந்தியர்கள் அமெரிக்கா தேசத்தாருக்கு வழிகாட்டினவர்களா யிருக்கிறார்கள்.

மேலே கூறப்பட்டுள்ள விஷயங்களிலிருந்து ஆசியாவிலுள்ள ஜனங்களும் இந்திய ஜனங்களும் ஐரோப்பியர்களைப் போலத் தங்களுக்குரிய விவகாரங்களைத் தாங்களே கவனித்து வந்தார்களென்று ஏற்படவில்லையா? இந்த விஷயம் அதிக அவா உண்டாக்கும் விஷயமாகும் எந்தக் கண்டத்தில் முழுவதிலும் ஜன ஆட்சி முதலில் ஏற்படும்? ஐரோப்பாவிலா அல்லது ஆசியாவிலா?

M. பார்த்தசாரதி.

அண்டத்தின் ஜாதகம்.

எதிர்கால நிகழ்ச்சி.

1927-ம் வருடமுதல் 2001-ம் வருடம் வரை பூமியில் நடக்கப்போகிற காலவர்த்தமானம் பின்வருமாறு:—

1927-ம் வருடம் உலகமெங்கும் தண்ணீர் வறண்டு மழைக்குறைவால் கொடிய பஞ்சமும் உண்டாம்; பல நாட்டு மக்களில் பலர் பசிநோயால் துஞ்சுவர். 1928-ம் வருடம் வல்லரசுகளுக்குள் கொடிய மஹாயுத்தம் ஆரம்பமாகும். ஏப்ரல் மாச முதல் பூமியில் நல்ல மழை பொழியும். 1929-ம் வருடம் உலகில் பெரிய இராஜா இறந்துபோவார். 1930-ம் வருடம் பூமியின் சிலபாகங்களில் கனமழை வருஷித்து, ஜலப்பிரளயந்தோன்றி, அப்பாகங்கள் தண்ணீரில் மூழ்கிவிடும். 1931-ம் வருடம் கடலில் செல்லும் பல நீராவி மரக்கலங்கள் சண்டமாருதப் புயல்காற்றால் அபாயத்திற் குள்ளாகி மூழ்கிவிடும். 1932-ம் வருடமுதல் 1933-ம் வருஷம் வரை பர்மா பிரஞ்சு முதலிய மலைநாட்டுப் பிரதேசங்களில் மழைவளங்குன்றி, மாநிலம் எங்கும் பஞ்சம் உண்டாகும். 1934-ம் வருடமுதல் 1935-ம் வருடம்வரை தேசமெங்கும் உள்நாட்டு யுத்தங்கள் தோன்றும். 1936-ம் வருஷமுதல் 1938-ம் வருடம்வரை ஏஷ்யா, ஐரோப்பா முதலிய கண்டங்களிலுள்ள வல்லரசர்களுக்குள் கொடிய மஹாயுத்தமுண்டாய் ஏழுகோடி ஜனங்கள் மரணம் அடையநேரிடும். 1939-ம் வருடமுதல் 1942-ம் வருடம்வரை சர்வதேசங்களிலும் உள்நாட்டு யுத்தம் உண்டாகும். 1943-ம் வருடம் உலகில் மழைக்குறைவு உண்டாகி வேளாண்மை குறைந்து கொடிய பஞ்சம் உண்டாம். 1944-ம் வருடமுதல் 1945-ம் வருடம்வரை உலகில் தீண்டாமை என்ற துர்க்குணம் ஒழியும். 1946-ம் வருடமுதல் 1949-வருடம் வரை பெண்களின் சுதந்திரப் போர் ஒன்று ஏற்படும். ஹிந்துக்களுக்கும், மஹம்மதியர்களுக்கும் சமர்விளைந்து வெகுபேர் துஞ்சுவர். இத்துடன் மழைக்குறைவு உண்டாகிக் கொடிய பஞ்சம் பரவும். 1953-ம் வருஷமுதல் 1968-ம் வருடம்வரை சாவதேச ஜனங்களும் ஒற்றுமையைக் கைவிடுவர். அதனால் உள்நாட்டு யுத்தங்கள் தோன்றும். ஜலப்பிரளயத்தாலும் சிலதேசத்தில் பலகோடி ஜனங்கள் மரணம் அடைவர். 1969-ம் வருஷம் ஜப்பான் தேசம் அந்நாட்டு ஜனங்களின் சுயஆட்சிக் குட்பட்டுவிடும். 1970ம்-வருஷம் முதல் 1980-ம் வருஷம்வரை இந்தியா போர்க்கோலமாகவேயிருந்து, மகம்மதியா மரபினில் ஒரு பெரியார் தோன்றி இந்தியா மஹாஜனங்களை ஒற்றுமைப்படுத்த, அவர்கள் தேசத்தின் பிறப்புரிமையைப்

பெறுவார்கள். 1981-ம் வருடத்தில் ஜப்பான்தேசத்தில் சிலபாகம் பூகம்பம் உண்டாகி, சமுத்திரம் பரவிவிடும். 1982-ம் வருடம் மழைக்குறைவு தோன்றும்; பூமி எங்கும் ஏரிகள், கிணறுகள், கேணிகள் இவற்றில் தண்ணீர்ப் பஞ்சத்தால் நீர் வரட்சியுண்டாகும்; கொடிய பஞ்சமும் ஏற்படும். 1983-ம் வருடம் மழையின்றிக் கொடிய வெப்பத்தால் சகல விருக்ஷங்களுங் காய்ந்து போம். சர்வதேசமும் பஞ்சம் அடையும். 1984-ம் வருடமுதல் 1990-ம் வருடம்வரை பனிக்கட்டியால் மூடப்பட்ட தேசங்கள் ஜனங்கள் வசிக்கத் தகுந்த உயர்ந்தபூமியாகும்; சர்வதேச ஜனங்களும் அங்குப்போய் வசிப்பார்கள்; ஒற்றுமையுடனும் வாழ்வார்கள்; உலகம் பொன்னுடாகத் தோன்றும் 1991-ம் வருடமுதல் 1996 ம் வருடம்வரை குரங்குகளின் பாஷையை மனிதர் கற்றுக்கொள்வார்கள்; குரங்குகளுடன் பேசுவார்கள். அப்போது வானரங்களும் 100-ஆண்டுக்குப் பின்னர் கல்லூரிகளில் மனிதர்களைப்போலவே வஸ்திரமுதலியவை அணிந்து, கல்விபயிலும். சில வானரங்கள் விவசாயம் செய்யவும் வியாபாரம் செய்யவும் தலைப்படும். மனிதர்களும் வானரங்களும் சகோதரர்களாகி ஒற்றுமையாய் வாழ்வார்கள். 1997-ம் வருடம் முதல் 2001-ம் வருடம் வரை சர்வதேசமும் குபேரனுடாக விளங்கும்; இதுவன்றி அண்டத்திற் கப்பாலுள்ள மனிதர்களைப் பார்க்கவும் அவர்களுடன் பேசவும் மின்சாரக் கருவி ஒன்று உற்பத்தியாகும்; பின்னும் பல்லாயிரவருடங்களுக்கும் பலன் எழுதி வருகின்றேன். பூமியில் நன்மை உண்டாக எல்லாம்வல்ல இறைவனடிகளை இறைஞ்சுகின்றனம்.

M. K. V. சுப்புசாமி, சோதிடசாஸ்திரி.

கிருஷ்ணுஸிங் அல்லது துப்பறியும் சீடன்

(142-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி.)

ஆனந்தஸிங்:—அதன் இரகசியப்பெயர் இன்னதென்று தங்களைவிட வேறு யாருக்கேனும் தெரியுமா?

உலகநாதம் பிள்ளை:—என் புத்திரிக்குத் தெரியும்.

இதைக்கேட்டதே ஆனந்தஸிங் விசனத்தோடு உலகநாதம் பிள்ளையை நோக்கி, "தங்கள் புத்திரிக்கு அன்று அதில் பணம் இருந்தது என்று தெரியுமோ?" என்றான்.

உலகநாதம் பிள்ளை தாழ்ந்தகுரலாய் "ஆம்" என்றார்.

ஆனந்:—வேறு யாருக்கேனும் தெரியுமோ?

உலக:—இல்லை.

ஆனந்:—தாங்கள் இவ்வளவு பெருந்தொகையை வீட்டில் வைத்துக்கொண்டிருந்தது அதிசயமல்லவா?

உலக:—ஆம்.

ஆனந்:—அப்படியானல், தாங்கள் நேற்று அவ்வளவு பெரிய தொகையை வீட்டில் வைக்கவேண்டிய காரணமென்ன ?

உலக:—அய்யோ அய்யா ! தங்களுக்குக் கருணையில்லையா ? என்னுடைய இருதயத்தைக் கிழித்தெடுக்கவேண்டுமா? நான் கூறுகிறேன். என் புத்திரி நிரபராதி. பணத்தைப்பற்றி யெனக்கு அவசியமேயில்லை. எனக்கு வேண்டியது என்புத்திரியே.

ஆனந்தவலிங் அன்போடும் நம்பகத்தோடும் "தங்கள் புத்திரியையே நான் கண்டுபிடிக்கிறேன். அவள் தாங்கள் கூறுகிறமாதிரியாயிருந்தால்..." என்றதே.

உலகநாதர் "ஆம் ஆம். அவள் அப்படிப்பட்டவளே" என்றார்.

ஆனந்:—அப்படியாயின் அவள் யார்கையிலேயோ ஒரு ஆயுதம்போல் சிக்கிக் கொண்டிருக்கிறாள். தாங்கள் அதைப்பற்றிய விஷயங்களையெல்லாம் கூறும்படி நான் கேட்பது தங்கள் பணத்தைக் கண்டுபிடிக்கவல்ல. அதன்மூலமாய்த் தங்கள் புத்திரியைக் கண்டுபிடிப்பதற்காகவே. ஆகையால் அவ்வளவு பெரிய தொகையை யேன் அங்குவைத்தீர் கூறும்.

உலக:—நான் இன்றைக்கு ஒருவர்க்கு அவ்வளவு பெரிய தொகையைக் கொடுக்கவேண்டுமென்று என் புத்திரிக்குத் தெரியும். அவள் அவ்வளவு பெரிய தொகையைச் செலாவணி செய்கிறோம் என்று பார்த்ததில்லை. ஆகையால் அத்தொகையைத் தனக்குக் காட்டும்படி கேட்டாள். அந்தோ அவள் என் கண்களைக் கேட்டிருந்தாலும் நான் கொடுத்துவிட்டிருப்பேன். பணம் வந்ததே யவளுக்குக்காட்டி என் பெட்டியின் பூட்டின் இரகசியத்தையும் கூறினேன்.

ஆனந்:—சரி ! நீர் நேற்றுமாலை பணத்தைப் பெட்டியில் வைத்தீர். உமது புத்திரியும் நேற்று மாலையே காணமற் போய்விட்டாள். இன்று காலை பார்த்தால் அது களவு போயிருக்கிறது. உமக்கும் உமது குமாரத்திக்கும் தவிர வேறு யாவருக்கும் பெட்டியைத்திறக்கும் மர்மம் தெரியாதல்லவா ?

உலக:—ஆம், ஒருவர்க்கும் தெரியாது.

ஆனந்.—சரிதான்; ஆனல் அவள் அந்த இரகசியத்தை வேறு யாருக்காவது கூறி யிருக்கலாமல்லவா ?

உலக:—இருக்கலாம்.

ஆனந்:—ஆனல் யாருக்குக் கூறியிருக்கலாம். அவள் மணம்புரியவிருக்கும் வாலிபன்மேல் அவளுக்கு மிக்க அன்போ ?

உலக:—அவன் என்னிடம் பொக்கிஷதாரனய் இருக்கிறன். அவன் வாலிபத்திலிருந்து என்னிடமே யிருக்கிறன். அவனைக் கோடி பணத்திற்கு வேண்டுமாயினும் நான் நம்புவேன்.

ஆனந்:—ஆனல் அப்பணம் அங்கு இருக்கிறதென்று அவனுக்குத் தெரியுமென்று நினைக்கிறேன். நான் அவன்மேல் சந்தேகிப்பதாய் நினைக்க வேண்டாம். விஷயங்களை யறிந்துகொள்ளவே கேட்கிறேன். தங்கள் புத்திரி பூட்டின் இரகசியத்தைப்பற்றி யவனுக்குக் கூறாதிருந்தால் அவனுக்கு ஒன்றும் தெரியாதென்று நம்புகிறீர்களல்லவா ?

உலக:—தெரியாதென்பது நிச்சயம்.

(தொடரும்) ஆரணி. குப்புசாமி முதலியார்.

விநோதம்

ஒருவன், குழந்தைக்கு ஒரு சீப்பு வாழைப்பழம் வாங்கிக்கொண்டு போகும் போது ஓரிடத்தில் தன் புரோகிதரைக் கண்டான். கண்டதும் 'சுவாமி! வாழைப்பழம் சாப்பிடுங்களேன்' என்று பழச்சீப்பை அவர் கையில் கொடுத்தான். அவர் பழம் சாப்பிட மறுத்து விடுவாரென்பது அவனுடைய எண்ணம். புரோகிதர் ஒரு பழத்தை உரித்து வாயில் போட்டார். பழக்காரன் ஒரு பழத்தோடு அவர் நிறுத்திவிடுவாரென்று நினைத்தான். அவர் ஒவ்வொன்றாயெல்லா வற்றையும் விழுங்கிவிட்டார் அந்த மனிதனால் தடுத்துக்கூற முடியவில்லை. வேறே பழம் வாங்கக் காசுமில்லை. அதனால் அவன் 'இந்தப் பெருவாயன் கையில் தெரியாமல் பழத்தைக் கொடுத்துவிட்டோம்; அடே அப்பா! பதினைந்து பழங்களையும் இப்படி விழுங்கிவிட்டானே' என்று வயிற்றெரிச்சலோடு முணங்கிகொண்டே போய்விட்டான்.

* * *

புகைவண்டியில் முரட்டுச் சுபாவமுடைய ஒருதடியன். ஜனங்கள் போகும் வழியில் நீண்டபெட்டி யொன்றை வைத்து எவரும் போகவழியில்லாமல் அடைத்துவிட்டு அப்பெட்டியின் பக்கத்தில் உட்கார்ந்திருந்தான். இந்த மூடன் தன்னுடைய செய்கை ஜனங்களுக்கு மிகத்தொந்தரவா யிருக்குமென்று சிறிதும் நினைக்கவில்லை. இப்படி இவன் வெகு அகங்காரத்தோடு இருக்கும்போது, வண்டிக்குள்ளிருந்த ஒருவனுக்கு அடக்க முடியாத வாந்தி வந்துவிட்டது. அவன் மனிதர் இறங்கும் வழியிற்போய் நின்று வெளியில் வாந்தி யெடுத்து விடலாமென்று விரைந்தெழுந்து அந்த முரடனிடம் பெட்டியை நகர்த்திக் கொண்டு வழி விடும்படி கேட்டான்; அவன் முடியாதென்றான்; வாந்திக்காரன் பெட்டி மேலேறியாவது போய்விடுகிறேனென்று அதன் மேலேறப் போனான். தடியன், 'பெட்டியில் ஏறினால் காலை ஒடித்துவிடுவேன்' என்று உறுமினான். வாந்திக்காரன், "ஐயா! அவசரம்; தாங்கமுடியவில்லை; தயவுசெய்து வழிவிடுங்கள்" என்று அவனைக் கெஞ்சினான். தடியன், 'போ அப்புறம்' என்று பெருஞ்சத்தம் போட்டான்; அவ்வாறு சொல்லி வாய் மூடுவதற்குள் நோயாளி 'ஓ' என்றதும் அடக்க முடியாமல் அவன் தலையில் வாந்தி பண்ணிவிட்டான். தடியன் பட்டபாடு மிக்கவேடிக்கையா யிருந்தது. இத்தகைய மிருக சுபாவமுள்ள பல முரடர்கள் ரெயில் பிரயாணஞ் செய்து ஜனங்களுக்குத் துன்பத்தை உண்டாக்குகிறார்கள்.

* * *

ஒரு தனவந்தர், தம்முடைய வேலைக்காரனிடத்தில் ஒரு நகையைக் கொடுதது் பக்கத்து ஊரிலிருந்த தம்புத்திரியிடம் கொடுதது வரும்படி கூறினார்; அவன் அவ்வூருக்குச் சென்று நடுவழியில் ஒரு சத்திரத்தில் படுத்து உறங்கினான். அவ்வாறு தூங்கும்போது அந்நகையைத் திருடன் அபகரித்துக் கொண்டு போய்விட்டான். அவன் விழித்துப்பார்தது வருத்தத்துடன் தன் எஜமானிடம்போய் 'நகை களவு போய்விட்டது' என்றான். அவர், 'எங்கே களவு போயிற்று,' என்றுகேட்டார். வேலைக்காரன், 'நான் படுத்திருந்த இடத்தில்' என்றான். எஜமானர், 'எங்கே படுத்திருந்தாய்?' என்றுகேட்டார்; அவன், 'நகை களவுபோன இடத்தில்' என்றான். எஜமானர் 'இப்படிப்பட்ட புத்திசாலி கிடைப்பது அருமை' என்றார்.

செம்பியன்.

பதினெண் பாஷை.

இரகசியத்திற் கனுகூலமானது.

உயிரெழுத்துக்கள்— க— ங—ட—த—ம—ய — ண—ன
ர — ச—ஞ—வ—ப—ந —ல—ளழ—றர

இங்குக்காட்டிய இரண்டுவரிசை எழுத்துக்களையும் ஒன்றுக் கொன்றாக மாற்றிக்கொண்டு வார்த்தைகளை அமைத்தால் அவை ஒரு நூதன பாஷை மொழிகளாகவே தோன்றும். மேற்காட்டிய பதினெட்டுக் கூட்ட எழுத்துக்களால் இப்பாஷை அமைவதால் இது பதினெண் பாஷையென ஒரு நூதனப் பெயருடன் வழங்குகிறது. மாற்றப்படுவதால் மாற்றுத் தமிழ் எனவும் பெயர் பெறும்.

உயிரெழுத்துப் பன்னிரண்டுக்கும், அப்பன்னிரண்டு உயிரெழுத்துக்கள் ஏறிய ரகர வுயிர் மெய் பன்னிரண்டையும், மொழிக்கு முதலில் வரக்கூடிய ரகர வுயிர் மெய்களுக்கு அவற்றின்மே லேறிய உயிரெழுத்துக்களையும், ககர வுயிர் மெய் பன்னிரண்டுக்கும் சகர வுயிர் மெய் பன்னிரண்டையும், அப்படியே சகர வுயிர் மெய்களுக்குக் ககர வுயிர் மெய்களையும் மாற்றிக்கொள்வதோடு, இப்படியே, ங-ஞ. வுயிர் மெய்களையும், ட-வ. உயிர் மெய்களையும், த-ப. உயிர் மெய்களையும், ம-ந. உயிர் மெய்களையும், ய-ல. உயிர் மெய்களையும், ஒன்றிற்கொன்றாக மாற்றிக்கொள்ளவேண்டும்; ணகர வுயிர் மெய்களுக்கு, ளகர, ழகர வுயிர் மெய்களையும், ளகர, ழகர வுயிர் மெய்களுக்கு, ணகர வுயிர் மெய்களையும், னகர வுயிர் மெய்களுக்கு, றகர ரகர வுயிர் மெய்களையும், றகர ரக வுயிர் மெய்களுக்கு னகர வுயிர் மெய்களையும் ஒன்றுக்கொன்றாக மாற்றிக் கொள்ளவேண்டும். ஈற்றில் றகரத்தோடு ஜதையாகக் காட்டிய ரகரம் மொழியின் இடையிலும் கடையிலும் வரக்கூடியது. இப்படி வரும் ரகத்திற்குப் பதிலாக னகரத்தை மாற்றிக்கொள்ளவேண்டும். முதல் வரிசையில் உள்ள ககர முதல் னகரம் வரை எட்டெழுத்துக்களின் மெய் யெழுத்துக்களுக்கு, இரண்டாவது வரிசையிலுள்ள சகர முதலிய எழுத்துக்களின் மெய் யெழுத்துக்களையும், இரண்டாவது வரிசையிலுள்ள எழுத்துக்களின் மெய்களுக்கு முதல் வரிசையிலுள்ள எழுத்துக்களின் மெய்களையும் நேர் நேராக மாற்றிக் கொள்ளவேண்டும்.

இப்படி மாற்றுவதால் ஒரு வார்த்தைக்கு மற்றொன்றாக மாறி அமையும் வார்த்தைகளில் சிலவற்றை இதனடியில் மாதிரிக்காகக் காட்டுகிறோம்:—

கடவுள் —ஆனந்த போதினி —சுகமா—அழகு—வெள்ளை —என்ன சங்கதி.
சவடுண்—ராறம்ப தோபிறி —குசநா—ரணசு—டெண்ணை —ரெற்ற கஞ்சபி.
சாமி—நல்லது—அய்யா—இருந்தான்—உரிமை — வேறு.
காநி—மய்யபு —ரல்லா —ரினும்பார் —ருனிமை—டேனு.

இவ்வாறு சகல தமிழ் வார்த்தைகளையும் அமைத்துக்கொண்டு இப்பாஷை தெரியாதவர் கூட்டத்திலிருந்து இரகசியம் பேசலாம்; சிநேகிதருக்கு இரகசியக் கடித மெழுதலாம்; தந்தியிலும் எழுதலாம். இது தமிழர்களுக்கு மிக்க அனுகூலமானது. இந்த எழுத்துக்களை மாற்றும் வகையை ஐந்து நிமிஷத்தில் தெரிந்துகொள்ளலாம். இவ்வாறு அமைப்பதில் இன்னும் பலவகைகளு முண்டு.

மற்ருெரு வகை.

க ங ச ஞ ட ண த ந ப
ம ய ர ல வ ழ ள ற ன

மேலிருக்கிற அக்ஷரங்களுக்குக் கீழுள்ள அக்ஷரங்களையும், கீழிருக்கிற அக்ஷரங்களுக்கு மேலிருக்கிற அக்ஷரங்களையும் மாற்றி வாக்கியங்க ளாக்கிக் கொள்ளலாம். ஆனல் இதில் உயிர் எழுத்துக்களை மாத்திரம் மாற்ருமலே சேர்த்துக்கொள்ளவேண்டும்.

இவ்வகையில் அமையும் வார்த்தைகளுக்கு மாதிரி:—

ஆனந்த போதினி
ஆபற்ள ஞேளிபி (பார் போர்ணி)

வர்த்தமானக் குறிப்புகள்.

உலகத்தில் அதிக வயது கொண்டவர்:—துருக்கி தேசத்துத் தலை நகராகிய கான்ஸ்டான்டிநேபிலில், ஸாரா ஆகா (Zara Aga) என்பவர் ஒருவர் இருக்கிருர். அவருக்கு இப்பொழுது 146-வது வயது முடிந்து அதற்குரிய நாள் வைபவம் கொண்டாடப்பட்டது. உலகிலுள்ள மனிதர்களுக்கெல்லாம் அவரே மிகவும் விருத்தாப்பியர். அவருக்கு 10-தடவை விவாகம் முடிந்திருக்கிறது. அவருக்கு இப்பொழுதிருக்கும் மனைவியோ அவரைக் காட்டிலும் 90-வயது குறைந்த வயதுடையவள். அவர் இப்பொழுது நீதிமன்றத்தில் ஒரு குமாஸ்தாவாக வேலைபார்த்து வருகிருர். அவருக்கு அடிக்கடி மோட்டார் சவாரி செய்வதில் மிகவும் பிரியம். அவருக்கு 25-குழந்தைகள் உண்டு. அவர்கள் உலகத்தில் வெவ்வேருன பாகங்களில் வசித்து வருகிருர்கள்.

* * *

தூக்க மில்லாமையாகிய வியாதியை நிவர்த்திசெய்யும் தொட்டிலாட்டம்:—வெஸ்ட் மின்ஸ்டர் (Westminster) என்னும் நகரில் இன்ஸ்டிட்யூஷன் ஆப் ஸிவில் இன்ஜினீர்ஸ் என்னும் கண்காட்சிச்சாலையில் ஒரு அபூர்வ படுக்கை வந்திருந்தது. ஸர்ஆல்ப்ரட் எர்ரோ என்னும் ஞானதத்துவ ஆராய்ச்சி நிபுணரானவரின் பிரத்தியேக வேண்டுகோளுக்கிணங்க நேஷனல் பிஸிகல் லேபரெடெரியார் இதைத் தயார்செய்து முடித்தார்கள். இதைப் பரீக்ஷித்துப் பார்ப்பதற்கான வழியும் (Experimental Tank) என்பதும் இதில் அடங்கியிருக்கிறது. இது நிமிஷத்திற்கு 80-தடவை அசைகிறது. $\frac{3}{8}$-அங்குலத்திலிருந்து $\frac{3}{4}$-அங்குலம் வரையிலும் அசைவு உண்டாகும்படி செய்வதற்கான சூத்திரம் இதில் அடங்கியிருக்கிறது. தூங்கப் போகிறவர்களுடைய சரீர மனேவல்லமைக்குத் தக்கபடி இப்படுக்கையைச் சரிப்படுத்திக் கொள்ளலாம். குழந்தையைத் தொட்டிலில் தாலாட்டித் தூங்கப்பண்ணுவதுபோல் தூக்கம் பிடிக்காத வியாதியஸ்தர்களை இப்படுக்கையால் ஏற்படும் ஏற்றத்தாழ்ச்சியான அசைவால் தூங்கச்செய்துவிடலாம்.

* * *

நவீன செவிப்புலக் கருவி:—நாடக சாலையில் முகங்களைப் பெரிதாகக் காண்பிக்கும் பொருட்டு ஆபரா கிளாஸ் (Opera Glass) என்னும் பூதக்கண்ணுடி உபயோகப்பட்டு வருவதுபோல், சப்தம் அருகி லிருப்பவர்க்குக் கேட்பதுபோல் தூரத்தில் இருப்பவர்க்கும் கேட்பதற்கு இயர் லார்னெட் (Ear Lorgnette)என்னும் கண்ணுடிக் கருவியொன்று இப்பொழுது கண்டு பிடிக்கப்பட்டு உபயோகத்தில் வந்திருக்கிறது.

"ஆனந்தபோதினி" பஞ்சாங்கம்.

பிரபவ௵ கார்த்திகை௴—கலியுகாதி 5029, சாலிவாகனம் 1850,
பசலி 1337—கொல்லமாண்டு 1103—ஹிஜரி 1346,
இங்கிலீஷ் 1927௵ நவம்பர்௴—டிசம்பர்௴

கார்த்தி௴	நவம்பர்௴	வாரம்.	திதி.	நக்ஷத்திரம்.	யோகம்.	விசேஷங்கள்.
1	16	புத	அ43-28	ஆயி11-15	சித்60	விருச்சிகரவி நா-3-15-வி, விஷ்ணுபதி புண்யகாலம்
2	17	வியா	நவ47-28	மக15-48	அ15-48சி	மாடுவாங்க, கதிரறுக்க
3	18	வெ	தச52-43	பூர21-43	சித்60	ஆயுதம் பயிற்ற
4	19	சனி	ஏகா58-43	உத்28-35	மர60	அனுஷாகார்-நா-21-13
5	20	ஞா	துவா60	அஸ்35-55	அ35-55சி	வித்தியாரம்பம், உபநய
6	21	திங்	துவா5-8	சித்43-33	பி43-33அ	கரிநாள் [ணம்
7	22	செவ்	திர11-35	சுவா51-0	சி51-0ம	மாசசிவராத்திரி
8	23	புத	ச●17-50	விசா58-30	சித்60	போதாயன அமாவாசை
9	24	வியா	அ23-28	அனு60	சித்60	அமாவாசை [பார்க்கவும்
10	25	வெ	பிர28-25	அனு4-25	சி4-25ம	சந்திரதெரிசனம் உற்றுப்
11	26	சனி	துதி32-28	கேட்10-3	சித்60	வியாதியஸ்தர் குளிக்க
12	27	ஞா	திரி35-33	மூல15-35	சித்60	விவாகம், பும்சவனம்
13	28	திங்	சது37-23	பூரா18-23	ம18-23சி	
14	29	செவ்	பஞ்38-0	உத்20-48	அ20-48சி	
15	30	புத	சஷ்37-15	திரு21-55	சி21-55பி	
16	1	வியா	சப்35-5	அவி21-40	சி21-40ம	
17	2	வெ	அ31-30	சதை19-58	சித்60	
18	3	சனி	நவ26-35	பூரட்17-3	ம17-3சி	
19	4	ஞா	தச20-23	உத்12-48	அமி60	
20	5	திங்	ஏகா13-15	ரேவ7-38	சித்60	
21	6	செவ்	து5-33	அஸ்1-45	சித்60	
			திர57-30	பர55-28		
22	டிசம்பர்௴ 7	புத	சது49-28	கி✻49-13	அ49-13சி	கிருத்திகை, அண்ணுமலையார் தீபம்
23	8	வியா	○41-38	ரோ43-18	மர60	பௌர்ணமி, விஷ்ணு தீபம், சந்திரகிரஹணம், சந்திரபூஜை
24	9	வெ	பிர34-40	மிரு38-33	சித்60	மார்க்க சிரபகுளம்
25	10	சனி	துதி28-50	திரு34-8	சித்60	வியாதியஸ்தர் குளிக்க
26	11	ஞா	திரி24-28	புன31-35	சித்60	உபநயனம், நிஷேகம்
27	12	திங்	சது21-58	பூசம்30-53	சித்60	கிரகப்பிரவேசம்
28	13	செவ்	பஞ்21-18	ஆயி31-58	சித60	நவக்கிரகசாந்திசெய்ய
29	14	புத	சஷ்22-33	மக35-3	சி35-3அ	கதிரறுக்க மாடுவாங்க
30	15	வியா	சப்25-30	பூர39-48	சி39-48ம	மூலாகார்த்திகை நாழிகை, 38-28

குரு		ராகு	
—	13உவி-செவ் 17,, துலா-சு 19,, விரு-புத		—
	சூ-ச கேது	செவ் புதன்	சுக்

PRINTED & PUBLISHED BY N. MUNISAWMI MUDALIAR,
AT THE "ANANDA BODHINI" POWER PRESS,
15, VENKATESA MAISTRY ST., MADRAS.